

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی نیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌همه‌د هه‌سیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س.پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

په‌یدا‌بوونی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شی‌ع‌ری کلاسیکی کوردیدا

تا جه‌نگی گیتی یه‌که‌م

عه‌بدو‌ئالا یاسین ئامیدی

ناوی کتیب: په‌یداوونی په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له شیعری کلاسیکی کوردیدا تا
جه‌نگی گیتی یه‌که‌م
دانانی: عه‌بدو‌ل‌لایاسین ئامیدی
بلا‌وکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ۲۰۵
ده‌ره‌ینانی هونه‌ری: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌یب
ده‌ره‌ینانی به‌رگ: ئاراس ئه‌که‌م
خۆشنووسی به‌رگ: محه‌مه‌د زاده
هه‌له‌گری: شێرزاد فه‌قی ئیسماعیل - لوتفی عه‌بدو‌لفه‌تاح
هه‌له‌گری سه‌ر کۆمپووته‌ر: دلا‌وه‌ر صادق
سه‌ره‌رشته‌یی چاپ: ئاو‌په‌حمانی حاجی مه‌حموود
چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر- ۲۰۰۳
له‌ کتیبخانه‌ی به‌رپه‌ه‌رايه‌تیی گشتیی رو‌شنییری و هونه‌ر له‌ هه‌ولێر ژماره
(۲۸۹) ی سالی ۲۰۰۳ ی دراوه‌تی

په‌یداوونی په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا

تا جه‌نگی گیتی یه‌که‌م

عه‌بدو‌ل‌لایاسین ئامیدی

پیتشه‌کی 6

به‌شی یه‌که‌م: هه‌لسوکه‌وتی ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی 8

1- 1. له‌ ڕووی زمانه‌وه 8

2. له‌ ڕووی زاراوه‌وه 11

ب- مه‌به‌ست له‌ په‌یدا بوونی ڕه‌خنه‌ له‌ شیعری کلاسیکیدا چیه‌؟ 14

ج- سه‌ره‌تاکانی ڕه‌خنه‌ له‌ شیعری کلاسیکیدا 32

به‌شی دووهم: ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا 36

له‌ سه‌ده‌ی شازده‌م- هه‌ژده‌م 40

مه‌لای جزیری 40

ئه‌حمه‌دی خانی 52

به‌شی سێیه‌م: ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا

له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌م 63

نالی 63

سالم 78

کوردی 82

مه‌وله‌وی 84

به‌شی چواره‌م: ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا

له‌ نیوه‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌م- سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم 89

حاجی قادری کۆبی 89

شیخ ڕه‌زا 100

مه‌حوی 104

میسباح الدیوان 109

ئه‌نجام 112

سه‌رچاوه‌کان 114

- هه‌ر که‌ له‌ خوێندنێ باڵا وه‌رگیرام له‌ کۆلیجی ئادابی زانکۆی سه‌لاحه‌دین، چهند باهه‌تیک له‌ میتشکم خۆیان هه‌شار داو، له‌ کۆتاییدا دواى ئه‌وه‌ی ڕای د. مارف خه‌زنه‌داری سه‌ره‌رشتکارم وه‌رگرت، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ڕیکه‌ه‌وتین که‌ له‌سه‌ر سه‌ره‌تاکانی ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی بنوسم، چونکه‌ مه‌یدانی ئه‌م دیراسه‌یه‌ هه‌شتا چۆله‌.

- نامه‌که‌ بریتیه‌ له‌ پیتشه‌کی و چوار به‌ش و ئه‌نجام، له‌ به‌شی یه‌که‌مدا به‌شپه‌یه‌کی گشتی باسی ڕه‌خنه‌م کردووه‌، به‌کورتی باسی واتای فه‌ره‌ه‌نگی و زاراوه‌یی ڕه‌خنه‌م کردووه‌. ئه‌و پیناسانای به‌کوردی و عه‌ره‌بی نووسراون په‌نجه‌م بۆیان ڕاکێشاوه‌ و چاکترینیانم ده‌ستیشان کردووه‌. له‌ دواى ئه‌مه‌ چومه‌ته‌ قوولایی مه‌به‌ست و سه‌ره‌تای ڕه‌خنه‌م له‌ شیعری کلاسیکیدا دیاری کردووه‌ و ده‌رکه‌وتووه‌ که‌ ڕه‌خنه‌ له‌ گه‌ڵ شاعیره‌کاندا سه‌ری هه‌ڵداوه‌ و له‌ شیعره‌کانیاندا به‌کاریان هه‌یناوه‌.

- ئینجا چومه‌ته‌ سه‌ر باسکردنی سه‌ره‌تا ساده‌که‌ی ڕه‌خنه‌ له‌ ئه‌ده‌بی گریکی و عه‌ره‌بی و کوردی، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌م سه‌ره‌تایه‌ش کێچ و کاله‌، به‌لام پشتی پێ ده‌به‌ستری و هه‌ر شاعیرێک چهند به‌یتێکی له‌م باره‌یه‌وه‌ هه‌یه‌.

- بۆ سه‌لماندنی ئه‌م رایه‌ش له‌ ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بییدا چهند نمونه‌یه‌که‌م هه‌یناوه‌ته‌وه‌ و کردوومه‌ته‌ پالپشتی ئه‌م جۆره‌ ڕه‌خنه‌یه‌ له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا.

- سێ به‌شه‌که‌ی تریشم ته‌رخان کردووه‌ بۆ سه‌ره‌تای ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا؛ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی شازده‌مه‌وه‌ تا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم. له‌ مه‌لای جزیرییه‌وه‌ ده‌ستم پێکردووه‌ و به‌ (میسباح الدیوان) کۆتاییم هه‌یناوه‌. ئه‌وه‌شم ده‌ستیشان کردووه‌ که‌ ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی وه‌کو ڕه‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی گه‌لانی تر به‌دیاری که‌وتووه‌ و بووه‌ته‌ سه‌ره‌تا و بنه‌ما بۆ ڕه‌خنه‌ی کوردی.

- له‌ لی‌کۆلێنه‌وه‌که‌شدا هه‌ر دێرێک خرابیته‌ به‌رده‌ست، ئه‌وا له‌ دیوانه‌ هه‌ره‌ نوێ و ڕاسته‌که‌ وه‌رگیراوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌یچ گومانێ له‌ راستی و دروستی دێره‌که‌دا نه‌بیت.

- هه‌روه‌ها له‌ سه‌ره‌تای باسی هه‌ر شاعیرێکدا کورته‌یه‌که‌م له‌ ژبانی خستۆته‌ ڕوو بۆ دیاریکردنی ئاست و کاتی باسه‌که‌.

- ده‌باره‌ی سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بی و کوردیه‌کان که‌ پێوه‌ندیان به‌م باهه‌ته‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ په‌نجه‌ی ده‌ست تێنه‌په‌ریون و که‌من، به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش هه‌ولێ ئه‌وه‌م داوه‌ که‌ هه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌که‌ به‌ئاسته‌م پێوه‌ندی له‌ گه‌ڵ ئه‌م باهه‌ته‌وه‌ هه‌بێ بیخه‌مه‌ ڕوو و سوودی لێ وه‌رگیرم.

- به‌داخه‌وه ده‌لێم زۆر هه‌ولم دا که هه‌ندێ گۆڤار و رۆژنامه‌کانی پێش ساڵی (١٩٢٠)م به‌ده‌ست بکه‌وێ، چونکه چهند گوتاریک ده‌رباره‌ی شاعیره کلاسیکیه‌کانی تێدایه، به‌لام بێ سوود بوو نه‌متوانی بیان گه‌می و تۆماریان بکه‌م.
- هه‌ندێ زانیاری هه‌نه که له سه‌رچاوه کوردیه‌یه‌کانم وه‌رگرتوه و ئه‌وانیش له بنه‌رته‌دا له سه‌رچاوه‌ی عه‌ره‌بیه‌یان وه‌رگرتوه، منیش هه‌ر سه‌رچاوه کوردیه‌یه‌کانم هێشته‌وه، چونکه زیاتر و خه‌ستتر بۆ مه‌به‌ست چووبوون.
- له کۆتاییدا نابێ ئه‌و یارمه‌تیه‌ بێ وێنه و بێ پایانه‌ی د. مارف خه‌زنه‌داری مامۆستا و سه‌ره‌رشته‌کارم له بیر بکریته که له هه‌موو کۆسپێکدا رابه‌ر و ده‌ستگرم بووه بۆ ئه‌وه‌ی نامه‌که به‌شێوه‌یه‌کی پوخت بێته ئه‌نجام و که‌لینیک له کتێبخانه‌ی کوردی پر بکاته‌وه.
- هه‌روه‌ها ده‌مه‌وێ ناوی ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌کتیب یاخود به‌هه‌ر یارمه‌تیه‌ک و کارناسانکردنیک یارمه‌تیه‌یان داوم به‌چاکه به‌ینم و، له ده‌رووندا شوینی شیایان بۆ بکه‌مه‌وه، به‌تاییه‌تی مامۆستا ره‌شید فه‌ندی و برای به‌رێزم ئیبراهیم ئه‌حمده شوان و کاک دلشاد عه‌لی، خوا وێنه‌یان زۆر بکات و پاداشتیان به‌چاکه بداته‌وه.
- هیواشم وایه که نامه‌که‌م جێی په‌زنامه‌ندی پسرۆران و رۆشنییران و هه‌موو گه‌له‌که‌م بێت. ئاواته‌خوازیشم دڵ و ده‌روونی ئیوه له له‌بیرچوون و هه‌له‌ی ناته‌نقه‌ست ببورن، ئیتر هه‌ر شادین.

به‌شی به‌که‌م

هه‌لسۆکه‌وتی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی

- أ- له پووێ زمانه‌وه، له پووێ زاراوه‌وه.
- ب- مه‌به‌س له په‌یدا بوونی ره‌خنه له شیعی کلاسیکیدا چییه؟
- ج- سه‌ره‌تا‌کانی ره‌خنه له شیعی کلاسیکیدا.

هه‌لسۆکه‌وتی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی:

ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی به‌شیکه له و چهند زانسته‌ی که به‌هه‌موویان ده‌گوتریته ئه‌ده‌بیاتناسی و گرنگترینیان میترووی ئه‌ده‌ب و ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌ب و تیوری ئه‌ده‌ب.

که‌واته ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی لقیکه له ئه‌ده‌بیاتناسی هه‌ر ته‌وه‌یه‌کی که خاوه‌ن ئه‌ده‌ب بێت و زانسته‌یکه قالی خۆی هه‌یه و جیاوازه له به‌شه‌کانی تر، چونکه سنووری تایبه‌تی له ئه‌ده‌بیاتناسیدا هه‌یه، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له‌ناو گه‌لیک میلیله رۆژه‌لاتدا تا ئیستا سنووریک بۆ ئه‌م به‌شانه‌ی ئه‌ده‌بیاتناسی داننه‌راوه.

بۆیه ئه‌م دیارده‌یه به‌دی ده‌که‌ین له‌ناو ئه‌ده‌بی میلیله‌ته‌که‌ماندا. که جۆره تیکه‌ل‌کردنیک هه‌یه له نێوان ئه‌و سێ به‌شه‌دا. جا بۆ دیارکردنی سنووری ئه‌م زانسته ده‌بێ له بنج و بناوانه‌وه باسی بکه‌ین و شوین و جیگه‌ی له‌و ناو ئه‌ده‌بیاتناسیدا ئاشکرا بکه‌ین. بۆ روونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ستی سه‌ره‌وه، چهند لایه‌نیکه ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی باس ده‌که‌ین که راسته‌وخۆ پێوه‌ندیان له‌گه‌ڵدا هه‌یه.

(أ) ١- ره‌خنه له پووێ زمانه‌وه (مانای فه‌ره‌ه‌نگیه‌وه):

گریکه‌کان بنه‌رته و بناغه‌کانی شارستانه‌تی رۆژاوايان له فه‌لسه‌فه و هونه‌ردا دامه‌زراندوه و هه‌ر ئه‌وانیش بنه‌رته و بنکه‌کانی ره‌خنه‌یان داناوه.

وشه‌ی ره‌خنه یان (کریتیک) له وشه‌ی (Kritike) ی گریکه‌کانه‌وه (یۆنانی کۆن) هاتوه. (وشه‌که‌یش له بنه‌رته‌ کۆنه‌که‌یدا پیکه‌وه دوو مانا ده‌به‌خشیت. مانای جیاکردنه‌وه، و اتا شیکردنه‌وه مانای هوکم دان یا هه‌لسه‌نگاندن). (١)

هه‌روه‌ها وشه‌ی ره‌خنه له زمانی گریکی کۆندا، له کۆنه‌وه بیکردنه‌وه‌ی ئه‌وروپایی ده‌رباره‌ی ئه‌رکی ره‌خنه به‌ره‌نگی خۆی ره‌نگ کردوه. ئه‌م وشه‌یه به‌م شێوه‌یه له

(١) سه‌هیر القلماوی، محاضرات في النقد الادبي، ١٩٥٩، ص ١٠.

فهروهنگه ئینگلیزییه کاندایه کارهاتوو.

خهوشگر، رهخنه گر (n) :- critic

پاوکردنی ههلهی خه لکی (adj) :- critical

رهخنه (n) :- criticism

رهخنه ی گرت (v) trans :- criticize

به فرهنسی، رهخنه (n) french :- critique

- رهخنه گر: ئهوه که سهیه که به رهه می ئهدهبی یا خود هونهری یا موسیقی دهنرخینتی و ههلهکان ده دۆزیتتهوه یا دهقی شانۆیی خهوشدار دهکا.

- رهخنه گری: ئاکاری رهخنه گره، به زۆری له م جۆره پستانه به کاردئ:

ا- ئیمه له م چهره خه دا له کاتیکی رهخنه گریدا دهژین.

ب- له هه موو شتییک ورد بوومه وه به چاویکی رهخنه گری.

- رهخنه: هونه رتیکه وهکو هونه رهکانی تر بۆ ئه وهی کاری ئه دهبی پئی بنرخینتی وهکو دیاریکردنی ئه وه ههله و نیشانانهی که له کاریکی ئه دهبی یا رامیاری یا شانۆیییدا ههیه.

- رهخنه ی گرت: ئه وه نرخلاندنی به رهه می ئه دهبییه به شیوهیه کی رهسمی.

رهخنه به فرهنسی: بریتسییه له کرده وهی رهخنه گرتن وهکو دووان و به رامسه ری رهخنه گری (۲)

- رهخنه گر ئه وه که سهیه که به رهه می ئه دهبی دهنرخینتی و به های دیاری دهکا.

رهخنه گره ئه دهبییه کان کاره کی خۆیان پوخته و ریک دهکهن به هۆی پیداپه ونه وه و به رامسه ری له رۆژنامه کاندایه، به تاییه تی ئه وانه ی که رۆژی سێ چوار کتیب هه لده سه نگین. (۳)

رهخنه یی: ئه وه هونه ری نرخلاندنه و پیناسه ی کاره ئه دهبی و هونه رییه کانه و لیک جیا کردنه وه به تی له شتی ناریک. له چاخه کانی کلاسیکیدا (ئه رسته تۆلون جانیس و هۆراس) له جوانی رهخنه دا یه کتی بوون له وه رهخنه گره دیارانه. ههروه ها له چاخی بزوتنه وهی ئینگلیزیه شدا (سدنی) ی شاعیری ئینگلیزی کاریگه رییه کی زۆری له سه ر

رهخنه هه بوو. به لام له ئه دهبی تازه دا (دراین و پۆپ و کالدیریج) ئه م ده وه بیان هه بوو. (۱)

Crisis- : رهخنه له چه مکی ئه ده بییدا به شیکه له (حبکه) له ئه ندیشه و له کاری شانۆیییدا که ده بیته هۆی دیاریکردنی قوناعی رهخنه یی له جیه جیکردنی شانۆی هاندر. ئه مه ش له و رووداوانه پیکدئ که جیگایه کی هه بی، ئا له مه دا پاله وان خۆی ده بیینی، ئایا له دوا رۆژدا چاک ده بی یان تیکده چئ. (۲)

له فه ره ههنگه کانی زمانی عه ره بییدا، وشه ی (النقد) به م شیوه یه ی خواره وه لیک درا وه ته وه. له (لسان العرب و تاج العروس و قطر المحيط و معجم متن اللغة العربیة) و فه ره ههنگه کانی تری زمانی عه ره بییدا ده بیین که (رهخنه) بریتسییه له جیا کردنه وهی دره م و دره پینانی پاقره لئی، ئه م بیته یه له کۆنه وه بۆ ئه م و اتایه به کار هاتوه، (سیبویه) گوته ویه تی:

تنفي يداها، الحص في كل هاجرة

نفي الدنانير تنقاد الصياريف (۳)

ههروه ها وشه ی (رهخنه) له زمانی عه ره بییدا به گه لئێ گوزاره هاتوه (به مانا پاره یه، به مانا ته ماشا کردنی دراوه بۆ جیا کردنه وهی چاکه کی له خراپه کی، به مانا سه یکردنی قسه یه بۆ جیا کردنه وهی راستی ئه وه شته و عه یی ده برخی، ههروه ها بۆ مه به مستی تریش. پاش ئه وه له ره وه شتی تاییه تی زا را وه دا (اصطلاح) هینرا وه کرا وه به ناو بۆ ئه و زانیارییه که قسه ی چاک و خراپی پئی لیک ئه کریتته وه، واته راستی پئی جیا ئه کریتته وه و ئه و شوپنانه ی که هه له یه به هۆی ئه و زانیارییه وه ده رته خرئ و عه ییه کی ئه دۆزیتته وه) (۴) و ئه وه که سه ی کاره که جیه جئ ده کا پئی ده وتی (الناقد).

- به م رهنگه به لامانه وه گرنگه ئه وه بزاین که وشه ی رهخنه له زمانی کوردیدا. چۆن به کارهاتوه، چونکه ئه م کاره مه به سستیکی سه ره کبیه و پیوسته زیاتر روون بکرتته وه.

- شیخ محمه دی خال له فه ره ههنگه که ییدا به م جۆره چه مکی وشه ی رهخنه ی روون کردۆته وه: (رهخنه) رهغه. که له بهر (د) سستی (ز)

(رهخنه گر) رهغه گر

(۱) سه رچا وه ی پئشو و.

(2) Ed. the National Lexicographic Board, Albert, H. mor head, The new American Rogets Gollege The saurus, U.S.A. January, 1958, P. 104.

(۳) الدكتوره هند حسین طه، النظرية النقدية عند العرب، عمان، ۱۹۸۱، ص ۱۹.

(۴) علاء الدین سجادی، نرخ شناسی، به غدا، ۱۹۷۰، ل ۶.

(1) Ed. Doniach, W.S, The Concise Oxford English - Arabic Dictionary Oxford Universtiy press, 1982, p.84.

(2) Ed. Hornby, A.S, Oxford Advanced Learners Dictionry of curent English, Oxford University press, 1974, P.206

(3) Coles Editorial Board, Dictionary of Liteary. perms, P.51.

(رهخنه گرتن) رهغنه گرتن

(رهخنه گریبی) رهغنه گریبی (۱)

له فه رههنگی تهستیره گه شه دا نووسه ره که هی بهم جوړه وشه ی رهخنه ی پوون کردو ته وه:

رهخنه: نقد، إنتقاد، تعییب، تندید

رهخنه گر: ناقد، منقد.

رهخنه گرتن: نقد، إنتقاد، كشف الاخطاء او العیوب او الذنوب او النواقص الخ.....

رهخنه لئ گرتن: نقد إنتقاد شخص، او شیء ما..... الخ (۲).

ههروه ها له کوردیدا ته لئ: (رهخنه ی تی بووه، واته کونی تی بووه.

رهخنه ی لئ ته گری: عهیی لئ ته گری (ناته و او بییه کانی ده خاته پوو.

رهخنه بازه: زور عهیب گیره و عهیب له شت ته گری). (۳)

واته مروفتیکی به رهخنه یه، همز دهکا که موکورتی له خه لکیدا بدوژیتنه وه و باسی بکا.

دیسان له شیوه زمانی کوردیدا (رهخنه) هاتووه بو (عهیب لئ گرتن به لام شوین و جیتگای خوئی هه یه، و هکو نه وه که ته لئ: رهخنه م لئ ته گری، رهخنه ی لئ ته گرم، دهستم کرد به رهخنه گرتن لئی، رهخنه له قسم ته گری... هتند) (۴)

(ب) رهخنه له رووی زار او وه:

له رووی زار او وه (رهخنه) چه مک و مه بهستیکی تر دهبه خشیت، دووره له و واتا کومه لایه تیبه باوه ی وشه ی رهخنه که له مه و پیش باسما ن کرد. چونکه لیره دا رهخنه هه لسه که وتی له گه ل به رهه می ته ده بی دهکا، و هکو زانستییک بالئ خوئی به سه ره ته ده بیاتنا سیدا ده کیشین. چونکه له راستیدا (رهخنه هه موو کاتن دوو رواله تی هه یه. یه کتیکیان به ره و بنیاتی ته دهب ده چن، نه وی تریش به ره و نه دیارده رو شنبیریانه ی که ده و رویه ی کومه لایه تی پیکدین. بهم پییه رهخنه و هکو هه موو زانسته مرو فایه تیبه کان، و هکو بیردوژی رامیاری یا فله سه فی، پارچه یه کی نه پچراوی په یکه ری ته فسانه بی کومه له. رهخنه به ته واری یارمه تی دروستبونی جیهانی دابونه ریتی کومه ل

(۱) محمده دی خال، فه رهنگی خال، جزی دوهم، سلیمانی، ۱۹۶۴، ل ۱۹۳.

(۲) فاضل نظام الدین، تهستیره گه شه، فه رهنگی کوردی - عه ره بیبه، به غدا، ۱۹۷۶، ل ۳۵۵.

(۳) علاء الدین سجادی، نرخ شناسی، ل ۶.

(۴) سه رچاوه ی پیشوو.

دهدات). (۱) له راستیدا رهخنه سه ره زانست و هونه ره کانه له هه مان کاتدا. چونکه (ناوده نین به جوړتیک له دانایی (الحکمة) دانایش چاکترین ناوه که شایانی رهخنه یه، چونکه زانینی بی دانایی و هکو له شتیکی بی گیانه. (۲)

نینجا بو نه وه ی نیشانه و ناسو کانی ته م جوړه زانسته دیاری بکه ین، دهب په نجه بو نه وه که سانه درتیک بکه ین که له مه میدانه کو ششیان کردووه و له پیناوی روونکرده وه ی بناغه کانی رهخنه ی ته ده پیدا رهنجیان کیشاوه و بزاین ته وان چ بنه مایه کیان بو دیارکردنی ناسو و بواره کانی رهخنه ته ده بی داناه. (فهره نسویه کان ته م پیک وه رهینانه وه یا رهخنه ی ته ده بی ناویان ناوه به (Lacritigue Litteraire) وه نینگلیزه کان ناویان ناوه به (Criticim Literary) وه پیناسه ی رهخنه ی ته ده بی: کاریکی فیکرکده (یا وه سفیه) له سه ره کرده وه په کی دارشتن که حوکم بیت یا راقه بیت یا واته لیکدانه وه بیت). (۳)

له زمانی عه ره پیدا ته م وشه یه تا نه گه یشته سه ره ده می عه بیاسیه کان مانای (زاراوه ی خوئی وه ره گرت که پیش ته وسا به مانای سه ره نه نشتکردن و داشوین به کارده هات، جگه له مه بو جیا کردنه وه ی پاره ی قه لب له پاره ی ته و اویش به کار هاتووه، لیکو له ره وه کانی ته ده بیش ته م وشه یان له وان خواسته وه بو نه وه به ره ره یه یان به کارهیتا که به ره یه وه ده توانین به رهه می چاک له هی خراپ و، جوان له ناشیرین جودا بکه نه وه، ههروه ها بو نه وه سه ره نج و بیرورا و حوکمه جوړ به جوړانه بیش که ته م به ره ره یه له ته ده پیدا به رهه می ده هیئت). (۴)

رهخنه له زار او وه، ههروه کو زوړه ی رهخنه گر نه پییه کان پیناسه یان کردووه ده لئین:

(فله سه فه ی ویزه یه، چونکه گه وهه ری ویزه نیشان ده دا و، نه وه ده کو لیتنه وه که ده یگر پته وه). (۵) هه ندیکی تریش ناویان پیناسه کردووه، رهخنه بریتیه له (هونه ری لیکو لیتنه وه ی پاشماوه و ده رخستنی نرخه که به تی و، جیا وازی نیوان شتوازه هه مه جوړه کانه). (۶)

له کتیه کانی د. محمده مه ندووردا، بهم شیوه یه پیناسه ی رهخنه ی ته ده بییان

(۱) تزفیتان تودوروف نقد النقد، ترجمه د. سامی سویدان، بغداد، ۱۹۸۶، ص ۱۰۱.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ص ۱۰۲.

(۳) الدكتور علی جواد الطاهر، مقدمة في النقد الادبي، الطبعة الثانية. بغداد، ۱۹۸۳، ص ۳۳۹.

(۴) د. شوقي ضيف، النقد، الطبعة الثانية، القاهرة، ۱۹۵۴، ص ۹.

(۵) د. محمد مندور، الادب وفنونه، الطبعة الثانية، القاهرة ۱۹۷۴، ص ۱۴۸.

(۶) حنا الفاخوري، تاريخ الادب العربي، بيروت، ۱۹۶۰، ص ۱۴۸.

خستوتته روو. گرنگی رهخه نهوهیه (لیکولینهوهی کاری نهدهبیه بۆ خوتنه و یارمه تیدانیتی بۆ تیگه‌یشان و چیت لئ وه‌گرتنی، ئەمەش بەرپێگا زانیی سروسشی نهدهبه‌که و به‌دیارخستی لایه‌نه به‌نرخه‌کانی). (۱)

هه‌روه‌ها ده‌لئ (یه‌کئ له و اتاکانی رهخه: هونه‌ری لیکولینهوهی شیوازه‌کان و جیاکردنه‌وه‌یه‌تی. ئەمەش ئەگەر و اتا فراوانه‌که‌ی شیوازه‌تیگه‌یشتین، ده‌بێ ئەوه بزاین که مه‌به‌ست له شیوازه هه‌ر ده‌رپینی زمانی نییه، به‌لکه مه‌به‌ست له وه‌دا بۆچوونی نووسه‌ری گشتییه و ئەو پێگایه‌ی که ده‌یگرئ له دانان و ده‌رپین و بێرکردنه‌وه و هه‌ستکردنه وه‌کو یه‌ک). (۲) ئەگەر له‌م پێناسه‌یه ورد بینه‌وه ده‌بینین هه‌موو ئەو پێناسه و بۆچوونه‌ی رهخه‌گره‌ نوێیه‌کانی خستوتته نیتو چوارچێوه‌ی خۆیه‌وه و واتایه‌کی گشتی هه‌یه. به‌شێوه‌یه‌کی وا هه‌موو ئەو بۆچوونه وردانه‌ش ده‌گریتته‌وه که ئەوان په‌یوان پین بردووه.

ئەم واتایه‌ی که محهمه‌د مه‌ندور و ئەوانی تر بۆی چون (لای رهخه‌گره‌ کۆنه‌کانمان نه‌زانراو، به‌پرا‌ده‌یه‌ک هه‌تا لای ئەوانی ئەم دواییه‌ش نه‌زانراو هه‌ر چه‌نده هه‌ندی بۆچوونی لا به‌لایان هه‌بوو بۆ ئەو شتانه‌ی که (مه‌ندور) هێمای بۆ کردبوو). (۳)

د. محهمه‌د ئەلنوه‌یه‌ی، رای وایه (که گه‌وه‌ری رهخه‌ی نه‌ده‌یه، بریتیه‌یه له دۆزینه‌وه‌ی لایه‌نی پێگه‌یشتنی هونه‌ری له به‌ره‌مه‌ی نه‌ده‌یه‌دا و جیاکردنه‌وه‌ی له‌وانی تر، ئەمەش به‌هۆی راقه‌کردن و لیکدان‌ه‌وه و له‌ کۆتایه‌شدا رادانی گشتی دئ به‌سه‌ریا). (۴)

له‌گه‌ل ئەوه‌شدا، هه‌ندیکێ تر بۆچوونی جیا‌وا‌زیان هه‌یه له‌گه‌ل ئەوانی تر. لێره‌دا هه‌یه به‌م شێوه‌یه‌ پێناسه‌ی رهخه‌ی نه‌ده‌یه ده‌کات:

(رهخه‌ی نه‌ده‌یه متمانه‌ ده‌کاته سه‌ر سه‌یرکردنی به‌ره‌مه‌کان و دان‌ره‌کان، یاخود ها‌وچه‌رخه‌کان بۆ روونکردنه‌وه‌یان و راقه‌ یان نر‌خاندن‌یان). (۵)

هه‌روه‌ها هه‌ندی مێژوونووسانی رهخه‌ی نه‌ده‌یه بێرو‌رای تر ده‌خه‌نه روو، ده‌رباره‌ی پێناسه‌ی رهخه. هه‌رچه‌نده لیکچووان له‌ نێواندا، ده‌بینرئ له‌گه‌ل ئەو پێناسه‌ی پێش‌و‌دا. بۆ نمونه د. سه‌هیر ئەلقه‌له‌ماوی ده‌لئ:

۱) د. محمد مندور، الادب وفنونه، ص ۵۷.

۲) د. محمد مندور، الادب والنقد، القاهرة، ۱۹۴۸، ص ۶.

۳) د. هند حسین، النظرية النقدية ص ۲۰.

۴) د. محمد النويهي، النقد الادبي الحديث، ص ۱۰.

۵) كارلوني وفيلو، النقد الادبي، ترجمة كيتي سالم، بيروت، ۱۹۷۴، مقدمة الكتاب.

(رهخه‌ی نه‌ده‌یه هونه‌ری حوكم‌دانه به‌سه‌ر سيفه‌ت و نرخی شتی جواندا چ له نه‌ده‌یه‌دا بئ یان له هونه‌ره‌کانی تر، یان رهخه‌ مانایه‌کی دووه‌مینی تری هه‌یه که زباتر سنوورداتر، ئەویش بریتیه‌یه له شیکردنه‌وه‌ی نیشانه‌کانی به‌ره‌مه‌ی نه‌ده‌یه یان هونه‌ری دیاریکردنی سيفه‌ته‌کانی). (۱)

به‌م جو‌ره‌ زاراوه‌ی رهخه‌ی نه‌ده‌یه بریتیه‌یه له (نرخاندنی ده‌قی نه‌ده‌یه به‌شێوه‌یه‌کی راست و دروست و دیاریکردنی نرخی له‌ خودی خۆی و پله‌ی ئەو ده‌قه به‌رامبه‌ر ده‌قه‌کانی تر، به‌مه‌رجه‌یک متمانه‌ی کردبیتته سه‌ر تیرامانیه‌کی ورد و به‌رامبه‌ریه‌کی داوه‌رانه‌و ده‌ست‌نیشانه‌کردنیه‌کی وا که له سه‌ر زانیاری بنیات نرابێ، بۆ ئەوه‌ی حوكمه‌که تا پرا‌ده‌یه‌ک نزیک بیت له راستی). (۲)

وشه‌ی (رهخه‌ی نه‌ده‌یه) له زمانی کوردیدا زاراوه‌یه‌کی تازه‌ بابه‌ته به‌رامبه‌ر به‌زاراوه‌ی (النقد الادبی) عه‌ره‌یه‌ی و (Grticism) ئینگلیزی به‌کارده‌یه‌ین. (۳) ئەم زاراوه‌یه له‌یه‌ر نه‌وه‌ی بابه‌ته‌که‌ی فراوان و جو‌ر به‌جو‌ره هه‌روه‌کو له‌مه‌و پێش باس‌مان کرد، تا ئیستا نه‌توانراوه پێناسه‌یه‌کی یه‌ک‌گرتووی بئ گفتوگۆی بۆ ساز بکری، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هه‌ندی له‌ پسپۆرانی کورد له‌م مه‌یدانه‌دا به‌م شێوه‌یه بۆی چون (رهخه‌سازی زانست و هونه‌ریکی لیکدراوه که به‌هۆی ده‌ست‌و‌وره‌کانی و توانای تایه‌ته‌ی و چه‌شه‌ی ئەنجام‌ده‌ره‌که‌یه‌وه ده‌توانرئ تیکستی نه‌ده‌یه چاک له‌ تیکستی نه‌ده‌یه خراب جوئ بکریته‌وه و واتای راست و ناراست نیشان بکریت و ئەو شوتانه‌ی که هه‌ل‌ه‌ن به‌هۆیه‌ بدۆزیتته‌وه) (۴) له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هه‌ندی پێناسه‌ی تر ده‌رباره‌ی زاراوه‌ی رهخه‌ی نه‌ده‌یه له‌ کتیب و گو‌فار و رۆژنامه‌کانی کوردیدا به‌دی ده‌که‌ین، به‌لام گشتیان له‌سه‌رچاوه‌کانی بیانییه‌وه وه‌رگیرا‌ن. به‌تایه‌ته‌ی له‌سه‌رچاوه‌کانی رهخه‌ی عه‌ره‌بیه‌وه. بۆیه لێره‌دا نه‌مان خستنه روو، چونکه هێچ جوانکاری و دا‌هینانیه‌کی خۆمالی پێوه دبار نییه.

ب- به‌بەس له‌ په‌یدا‌بوونی رهخه‌ له‌ شیعری کلاسیکیدا هیه‌؟

پێش نه‌وه‌ی بچینه‌ ناو جه‌رگه‌ی ئەم بابه‌ته‌وه، به‌پێویستی ده‌زانین که باسی هۆنراوه

۱) د. سه‌هیر القلماوي، محاضرات في النقد الادبي، ص ۱۶.

۲) د. هند حسین، النظرية النقدية، ص ۲۱.

۳) جگه له (رهخه‌ی نه‌ده‌یه) گه‌لئ زاراوه‌ی تر به‌کار هاتووه، له لایه‌ن نووسه‌ران و پسپۆرانی نه‌ده‌یه کوردی به‌رامبه‌ر ئەم زانسته وه‌کو لیکولینه‌وه، هه‌ل‌سه‌نگاندن، نرخ شوناسی، به‌ها‌پێدان، بێژاندن، شه‌ن و که‌وکردن.

۴) د. کامل حسن البصير، رهخه‌سازی مێژووپه‌یره‌وی کردن، به‌غداد، ۱۹۸۳، ل ۳، هه‌روه‌ها پروانه‌ علاء‌ الدین سجادی، نرخ‌ شناسی، ل ۶.

بکهین. چونکه ئەم کارە مەبەستمانە و رەخنەش لەگەڵ پەیدا بوونی شیعەر لە دایکبوو، چونکه شاعیرەکان خۆیان رایان هەبوو دەرباری ئەو شیعەرای ئەو شاعیرەکانی کە دەیانھۆتێوە. هەر لەبەر ئەمەیه کە دەبێ بزانی هۆنراو بۆ رەخنە ئەدەبی چیبە؟!

هۆنراو وەک هونەرێک لە هونەرە جوانەکان و، وەک بەکێ لە چالاکییەکانی مرۆڤ هەمیشە لەگەڵ گۆران و بەرەوپێشچوونی مرۆڤدا و بەگۆتێری شۆین و سەردەم لە گۆراندا بوو و چەمکیکی چەسپاوی نەبوو، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا پێناسەی زۆری هەیه، لەوانە (هۆنراو هەستیکی وێژدانییە کە ئەو هەستە زۆر زۆر دوورترە لەو شتە نەتییانە کە بتوانی بکری! بێر نییە، ئەندێشە نییە، سۆز نییە، چونکه هۆنراو ئەبێ ئەمانە هەموو تێدا کۆبیستەو، بونی یەکیک لەمانە بەبێ ئەوانی تر هۆنراو دروست ناکا. خۆ ئەگەر بچین بەلای شتێکی کورتترەو ئەلێن: هۆنراو بەش-ە و هەبەیکە و لە دلی ئەو کەسانەدایە کە ئەو بەشەیان هەیه. بەهۆی وشەکانەو ئەو وێنە جیھانییە خەیاڵییە دەرئەپرۆ و پێشانی کەسانی تری ئەدا). (۱)

ئینجا بۆ ئەوەی مەبەستەکانی ئەم جۆرە لیکۆلینەو، بەخەینە روو و سەرنج و تێبینی فەیلەسووف و نووسەرانی دیار بکهین. دەبێ پەنا بەرینە بەر گریکەکان، چونکه وڵاتەکانی لانیکی لە دایکبوونی رەخنە ئەدەبی و چەندەها جۆرە زانستی ترە و بەکۆترین مەلەندی رۆشنییری و فەلسەفی دەزانن. رەخنە ئەدەبی لەلای گریکەکان بەدوو قۆناغدا تێپەرپوو، (قۆناغی شاعیر و فەیلەسووفەکان... هەرچی شاعیرەکان ئەوا شیعەرەکانیان لە جۆری داستانەو بۆ جۆری لیریکی گۆرانی نامیز و پاشان بۆ جۆری شانۆگەری سەرخستوو، ئەم سەرخستنهش بەرێکەوت نەبوو، بەلکو کارتیکردنی چەژگەیی خەلکە کە پەیدای کردوو و شاعیرەکانیش لەبەر ئەوەی حەزبان دەکرد خەلکە کە بەرھەمەکانیان پەسند بکەن شیعەرەکانی خۆیان پەرە پێ دەدا و شێوازی نوێیان دادەھێنا. ئەمەش نمونەیکە بەھیزی رەخنە، جا شاعیرە کە بەپیتی بۆچوونی ژیبیری و ئیلھامی خەیاڵی خۆی رەخنە لە بەرھەمە کەیی خۆی دەگرت و گەلێک جۆری نوێکردنەو تێدا بەدی دەھێنا). (۲)

تەمەنی ئەم رەخنە یە لە (۲۸۰۰) سال پترە. رەخنە رەگ و ریشەیی خۆی لە زەمینی شارستانییەتی نەتەوای گریکدا داکوتاوو و بەگۆتێری پەرەسەندنی ئەم شارستانییەتە چەکەری کردوو و سەوزبوو و پەری سەندوو و لق و پۆیی ھاویشتوو). (۳)

(۱) علاء الدین سجادی، نرخ شناسی، ل ۳۰.

(۲) اسماعیل رسول، چەند باسیک دەرباری ئەدەب و رەخنە ئەدەبی، بەغدا، ۱۹۸۱، ل ۱۷-۱۸، هەرەھا پروانە د. شوقی ضیف، النقد، ص ۱۰.

(۳) د. کامل البصیر، رەخنە سازی، ل ۷.

هەر لەبەر ئەمەیه لە شارستانییەتی ئیستا شادا لە گریکەو دەست پێدەکەن، چونکه هەر ئەوان بنەرەت و بنکەکانی ئەم زانستەیان لە قەلەم داو. رەخنەیی ئەو کاتەش هەرچەند زانیاریان دەرباری هەبێ (خۆدی و کارتیکردن بوو، متمانە دەکاتە سەر چیتێی خۆرسک و هیندەش پێ ناچیت کە زۆر شتی کۆمەلایەتی و ئاکاریش تێکەڵ دەبیت و هەموو خەلک پەیرەوی دەکەن و دوايي کەم کەم پەسپۆری پەیدا دەکات... شاعیر و دادوەر و مامۆستا کانییش لەم خەلکە رەخنەگرەن... هەر کە زەمانە پێشکەوت شارستانییەتی چر یوو فەیلەسووفەکانیش وایان لێ دیت). (۱)

جا لەبەر ئەوەی هەمیشە شاعیر بەگۆتێری سروشتی خۆی پێوەندی بەرەخنەو هەیه، چونکه (ئەویش وەکو بازرگان و خودان کەلوپەلەکان سوورە لەسەر ئەوەی کە رای جەماوەر بزانی و تیبگا چی لە بازار رەواجی هەیه.

رەواجی کەلوپەلی شاعیریش وەکو کەلوپەلی بازرگانە، ناوبانگی پێ دەردەکا و یارمەتی دەدات لە ژبانی ئەم جیھانە). (۲) لێرەدا پرسیاریک دیتە ناو دەوایا ئایا حالی شاعیر چیبە لە هەلسەنگاندنی شاعیرەکان؟

ئایا دەتوانین متمانەیی لەسەر بکهین هەر کە بەرھەمی ھاویتیەکی شاعیری هەلەسەنگینتی؟

(ئەوێ راستی بێ تاقیکردنەوای تاییەتی خۆی لە بواری شیعردا ومان لێ دەکات کە گۆی لە هەلسەنگاندنە کەیی بگرین، بەلام هەر بێ گرتوگۆل ناییت، چونکه شاعیر لێرەدا دەچیتە ناو جیھانی مرۆڤتیکی تر، لە زۆر باردا دەبیتە رەخنەگر و چیبی بەسەر رەخنەگر دادی تووشی ئەویش دەبیت). (۳)

بەلام (هەلسەنگاندنی شاعیرەکان یاخود شیعەرەکانیان شتێکی ئاسان نییە لە لایەن رەخنەگری بەتواناو، چونکه هەموو شاعیرێک جیھانیکی تاییەتی خۆی هەیه کە کەسانی تر هیندە ھاویشی تێدا ناکەن، هەر شاعیرێک وێنە جیھانە تاییەتیە کەیی خۆی دەکیشی بەقەدەر ئەو توانا شیعیریە کە پیتی بەخشاو بەشێوەیکە جوان و سەرکەوتووێ گرتنترین نیشانە شاعیری گەورە خۆیەتی و رەسەنایەتیە کەیی، ئەمەش ئەو دەگەییەتی کە لە هەموو شاعیرەکانی تر جیاواز بێ و شۆین پیتی دیاریت). (۴)

(۱) د. علي جواد الطاهر، مقدمة في النقد الادبي، ص ۳۵۲.

(۲) د. عبدالجبار المطليبي، الشعراء نقادا، دراسات في الادب الاسلامي والاموي بغداد، ۱۹۸۶، ص ۱۱.

(۳) د. عبدالجبار المطليبي، مواقف في الادب والنقد، بغداد، ۱۹۸۰، ص ۱۸۳.

(۴) د. عبدالجبار المطليبي، الشعراء نقادا، ص ۷۳-۷۴.

به‌لام نه‌وهی راستی بی له هه‌موو چه‌رختکدا جه‌ماوهر و زۆریه‌ی خوینده‌واران (هانا ده‌به‌نه بهر شاعیره‌کان بۆ نه‌وهی حوکم له‌سه‌ر شیعیر بدن، چونکه ده‌زانن شاعیره‌کان پیابوی نه‌وه‌نه و هه‌ر شیعیر که‌لوپه‌لی نه‌وانه و به‌ره‌می تاقیکردنه‌وه و ژانیا‌نه، له‌به‌ر نه‌وه هه‌ر نه‌وان زیاتر چیتژی لی وهرده‌گرن و باشتر هه‌لی ده‌سه‌نگین. چونکه شیعیر پیشه‌ی خۆیا‌نه و که‌سی تر به‌قه‌د نه‌وان تیا‌یا کارامه‌ نییه). (۱)

له‌ممه‌وه ده‌توانین بلتین شاعیر بیرو‌ای ره‌خه‌یی چه‌سپاندوه، (ئه‌مه‌ش له‌ راستیدا تا یاده‌یه‌ک ره‌خه‌گره، چونکه خۆی چوارچیتوه‌یه‌کی بۆ قه‌سیده‌ که‌ی هه‌لبژاردوه له‌لایه‌ن کیش و سه‌رواوه). (۲)

ئه‌م دیارده‌یه به‌زۆری له‌ لایه‌ن شاعیرانی کلاسیکیدا ده‌رده‌که‌وئ، چونکه شاعیره‌کان بۆ خه‌لک ده‌نووسن و ده‌یا‌نه‌وئ له‌ناو خه‌لکدا خۆیا‌ن ده‌رخه‌ن، هه‌ستیا‌ن به‌وه‌ه‌لویتسه‌ ره‌خه‌یییه‌ی جه‌ماوه‌ره‌که‌یا‌ن کردوه، بۆیه (زۆر جار هه‌بووه له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بی، شاعیره‌کان ماوه‌یه‌کی ته‌واو شیعیره‌کانیا‌ن لای خۆیا‌ن هه‌تسه‌تۆته‌وه، به‌رله‌وه‌ی نیشانی خه‌لکی بدن، هه‌ندیکیا‌ن لی لابرده‌وه و، هه‌ندیکیا‌ن بۆ زیاد کردوه. دیاره‌ له‌ کاتی‌کدا نه‌وان ده‌سکاری به‌ره‌مه‌که‌یا‌ن ده‌که‌ن و ریکی ده‌خه‌ن، نه‌وا ره‌خه‌ له‌ شته‌کانی خۆیا‌ن ده‌گرن و باشترین پاره‌تی بۆ هه‌لده‌بژێرن و له‌ نه‌نجامدا ده‌قه‌که‌ جوان و دلگیر ده‌رده‌که‌وئ. (۳) که‌واته‌ یه‌که‌م جار شاعیره‌کان خۆیا‌ن (هوشیا‌ری ره‌خه‌یی) یا‌ن په‌یدا کردوه، دوا‌یی نه‌م هوشیا‌ریه‌یا‌ن هه‌ر له‌ به‌ره‌مه‌ شیعیره‌کانی خۆیا‌ندا ده‌برپوه. به‌لام لیته‌دا (ره‌خه‌که‌ ناراسته‌وخۆیه و بیرو‌باوه‌ری ره‌خه‌یی خۆی ده‌نابری، نه‌گه‌ر زیاتر چوه‌ ناو ره‌خه‌ و ده‌ست له‌ قه‌سیده‌که‌ی وهردا، نه‌وا له‌ (هونه‌ر) ده‌رده‌چێ و ده‌بیتته (پیشه) جا به‌ره‌مه‌که‌ی زیاتر به‌هۆنراوه (نظم) ده‌چێ نه‌ک به‌شیعیر. به‌م جو‌زه‌ نه‌وه ره‌خه‌گرانه‌ی که‌ کارامه‌نه‌ له‌ ره‌خه‌ (جگه‌ له‌وانه‌ی توانای شیعیرگۆتیا‌ن هه‌یه) نه‌گه‌ر شیعیر بنووسن شیعیره‌که‌ زیاتر به‌هۆنراوه (نظم) ده‌چێ نه‌مه‌ش پیتی ده‌گوتری شیعیری زانا‌یه‌کان). (۴)

به‌هه‌ر حالیک بیت، دووپاتی نه‌وه ده‌که‌ینه‌وه که‌ شاعیر وه‌کو ره‌خه‌گریک خۆی پیشان ده‌دات و ده‌رگا ده‌خاته سه‌ر گازی پشت بۆ دیارکردن و ده‌رخستنی بیرو‌ای ره‌خه‌یی خۆی، چونکه نه‌وه‌ی چه‌سپاوه (نه‌وه له‌و کاته ناگۆریت هه‌ر که ده‌چیتته

جیهانی شاعیریکی تر و شیعیره‌کانی راست ده‌کاته‌وه، به‌لکو له‌و کاته‌ی که‌ سنوور بۆ پیشه‌که‌ی داده‌نی هه‌تا شاعیریکی تر سووودی لی وهر‌بگرت و هه‌یچمان به‌ده‌سته‌وه نییه مه‌گه‌ر نه‌وه نه‌بی که‌ له‌و کاته رووبه‌رووی شاعیر بی‌بین هه‌ر که‌ باسی تاقیکردنه‌وه‌ی شیعیری خۆی و ته‌نگوچه‌له‌مه‌کانی ده‌کات). (۱)

له‌پاش نه‌م روونکردنه‌وه‌یه، ده‌باره‌ی هه‌لسوکه‌وتی شاعیره‌کانی کلاسیکی، به‌رامبه‌ر ره‌خه‌ و چه‌سپاندنی نه‌و بیرو‌پایانه‌ که‌ لایه‌نگیری نه‌وه ده‌که‌ن که‌ ده‌شێ شاعیریش وه‌کو ره‌خه‌گریک بیتته مه‌یدا‌نی ره‌خه‌ و ره‌خه‌کاریه‌وه و به‌هۆی هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه‌ چاکه و خراپه‌کانی خۆی و شاعیرانی پیش و هاوچه‌رخ‌ی خۆی هه‌لسه‌نگین و رای تاییه‌تی خۆی ناراسته‌ی هاو‌پیکانی بکات. نه‌م کاره‌ باوه‌رمان به‌تین ده‌کات که‌ شاعیره‌کان، ره‌خه‌یا‌ن له‌ یه‌کتر گرتوه، نه‌مه‌ش بووه به‌هه‌نگاوی یه‌که‌می ره‌خه‌ی سه‌رده‌تایی له‌لای هه‌موو میله‌تیک.

جا لیته‌دا به‌پیتوستی ده‌زانین په‌نجه‌ بۆ نه‌وه درتیکه‌ین که‌ نه‌م دیارده‌یه له‌ (ره‌خه‌ی عه‌ره‌بیدا) چۆن هاتۆته‌ کایه‌وه، بۆ نه‌وه‌ی زیاتر مه‌به‌سته‌که‌ له‌م بواره‌دا روون بکه‌ین. چونکه نه‌وه‌ی تاشکرایه‌ که‌ ره‌خه‌ی عه‌ره‌بی (له‌ رووی ته‌مه‌نه‌وه‌ دوا به‌دوا‌ی ره‌خه‌ی گریک دیت و به‌ره‌می جو‌ر به‌جو‌ر و فراوان له‌م کو‌رده‌دا ده‌دات به‌ده‌سته‌وه و ته‌مه‌نه‌که‌ی نزیکه‌ی سه‌دو په‌نجا سال به‌ر له‌ دایکبوونی ئایینی ئیسلامی پیرو‌زی خایاندوه). (۲)

که‌وا‌بوو شو‌پتی له‌دایکبوونی ره‌خه‌ی عه‌ره‌بی سه‌رده‌می پیش ئیسلام بوو، نمونه‌ بو‌سا‌گه‌رده‌وه‌ی نه‌م رایه‌ نه‌وه‌یه که‌ ده‌لین: «له‌ بازاری عوکازدا ره‌شمالیا‌ن بۆ (نایغه‌ی زوبیا‌نی) شاعیری به‌ناو‌یا‌نگی پیش ئیسلام هه‌لده‌داوه‌ ده‌سته‌ ده‌سته‌ شاعیران ده‌هاتنه‌ لای شیعیره‌کانیا‌ن نیشان ده‌دا، نه‌ویش هه‌ر که‌سیکی په‌سند بکرایه‌ کاپرا ناوی به‌هه‌رجوار لادا بلاو ده‌بووه‌وه. له‌و شاعیرانه‌ی که‌ شیعیری خۆیا‌ن پین نیشان داوه و په‌سندی کردوون (ئه‌عشا) و (خه‌نسا) بوون». (۳)

نه‌م بایه‌خدا‌نه‌ له‌ ره‌خه‌ی عه‌ره‌بیدا، بایه‌خدا‌نیکی له‌ یاده‌به‌ده‌ر بوو، نه‌وه بوو ماوه‌یه‌کی دووردرتێ کرداری ره‌خه‌ بریتی بوو له‌ حوکم دان و به‌راوردکردنی نه‌م شاعیره‌ له‌گه‌ل نه‌وه‌ شاعیره‌دا، وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌گوترا نه‌م شاعیره‌ باشترین شاعیره‌ چونکه نه‌م به‌یتته‌ی گوتوه‌وه. (۴)

(۱) د. عبدالجبار المطیبي، مواقف في النقد والادب، ص ۱۸۵.

(۲) د. کامل بصیر، ره‌خه‌سازی، ل ۳۷.

(۳) د. شوقي ضيف، النقد، ص ۲۱.

(۴) د. سهير القلماوي، محاضرات في النقد الادبي، ص ۱۰.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۸.

(۳) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۹.

(۴) د. احمد بدوي، اسس النقد الادبي عند العرب، الطبعة الاولى، القاهرة، ۱۹۵۸، ص ۴.

(۵) د. عبد الجبار المطیبي، الشعراء نقاداً، ص ۹.

ئەم بۆجۈنەنەي كە وەكو بەلگە ھېنا ومانەو، كاتىخ ھاتىنە سەر لىكدا نەوئەي سەرەتاكانى پەيدا بونى رەخنە لە شىعەرى كلاسسىكىدا بەدرىژى باسى دەكەين ئىنجا بەرەو رەخنە ئەدەبى كوردى دىين، بۆ دەستىشائىكردنى ئەم مەبەستە. لىترەدا پرسىيارىك دىتە ئارا. ئايا رەخنە ئەدەبى كوردى بەپىي ئەم مەبەستە چۆن ھاتۆتە كايەو؟

ئەوئەي ئاشكرايە (لە مېژووى رەخنە ئەدەبى جىھاندا چەسپاوە:

لە داىكسونى رەخنە ئەدەبى ھەر نەتەوئەك بەندە بە لەداىكسونى ھۆنراوئە ئەو نەتەوئە. ھەر ھەوئە ئەو ئاشكرايە كە يەكەم شاعىر لەداىك ئەبى، يەكەم رەخنەوانىش لەداىك ئەبى.

لەوانەيە كە يەكەم ھەلبەست كە لەداىك دەبى يەكەم جۆرى رەخنەش لەداىك دەبى. (۱)

بەم پىتە رەخنە ئەدەبىمان لەگەل يەكەمىن شاعىرى كوردا ھەلقولاوئە ئەوئەي بابا تاھىرە (۹۳۵ز-۱۰۱۱ز)، كە دىوانەكەي لەبەر دەستماندايە. لىترەدا دەتوانىن بلىين، ئەشخ تىبىنى رەخنە كوردىش تەمەنى نىكەي (۱۰۰۰) سال بىت. واتە لە بابا تاھىرە تاكو جەنگى گىتەي يەكەم، شاعىرانى كلاسسىكىمان كەمتەرخەمىان نەكردووە بۆ دەرخستنى، بىروراي رەخنەبىيان، چونكە بى گومان ئەوانىش خاوەن بىر و ھۆشپىكى قسول بون ھەر يەكەمىيان خاوەنى دوو سى يا چوار زمان بون. ئاگايان لە تاقىكردنەوئەي گەلانى دراوستىيان ھەبوو لەم بوارەدا ئىترچ بەلاساىكردنەوئەي ئەوان، يان بەھۆى بارودۆخى كە تىادا دەئيان. واىان كە مىللەتەكەش بى بەھرە نەكەن لەم زانستە ئەدەبىيەي. ئەم ديار دەپەش لە خوتدەنەوئەي دىوانەكەيان بۆمان دەردەكەوئەي، چونكە زۆرەي شاعىرەكەمان، رەخنەيەكەي سادە و ساكارىيان ئاراستەي يەكەمى كوردووە، يان ھەوليان داو كە بەرھەمەكەيان يەكالا بەكەنەو و پرووى ھەرە جوانى و جوانكارى تىدا ديارى بەكەن. ھەر ھەكو لە بەرھەمەكەي مەم و زىنى ئەحمەدى خانى دەردەكەوئەي. ئەم ھەلوئىستە ئەو ئاشكرا دەكات كە شاعىرەكەمان ھەمىشە لەگەل بەرھەمەكەيان دەئيان، ھەزبان دەكرد بزەن ئەم بەرھەمە پوخت و پەسندە لە لاىەن شاعىرەكەيان و خەلكى تردا، ياخود كەموكورى تىدايە و جىي خۆى ناكات لەناو ئەدەبىياتى كوردىدا.

بەم جۆرە مەبەستەكە روون و ئاشكرا دەبىت، كە لە مېژەو شاعىر بەھۆى ھۆنەوئەي ھۆنراوئەكەي، وەكو رەخنەگرىك خۆى دەردەخا و رابەرى بىروراكەي دەكا، ھەر ھەوئە ئەم جۆرە رەخنەيە زىاتر خۆيا دەبىت، كاتى دىينە سەر شىكردنەوئەي بەرھەمى شاعىرەكەمان

د. ۲. كامەل بصىر، رەخنە سازى، ل. ۳۲.

و دەستىشائىكردنى ئەو نمونانەي كە پىتەندىيان بەم بابەتەو ھەيە.

(ج) سەرەتاكانى رەخنە لە شىعەرى كلاسسىكىدا

بەر لەوئەي باسى لىكۆلئەنەوئەي ئەم سەرەتايە بەكەين. بەپىتەستى دەزانين، كە بەكورتى پىداچوونىك بەخەنە روو، دەربارەي چۆنئەي پەيدا بونى رىيازى كلاسسىكى چ لە ئەدەبدا يان لە رەخنەدا. بۆ ئەوئەي زىاتر چەمكى ئەم سەرەتايە روون و ديار بەكەين.

«وشەي كلاسسىك (classic) لە وشەي كلاسسىكوس (classicus) وەرگىراو كە ماناي چىن (طبقة) دەگەيەنى» (۱)

ھەر ھەوئە ئەم وشەيە وەكو «زاراوەيەك بەكار ھىتراو بەناوى (كلاسسىزم) كە لە وشەي (كلاسسى) لاتىنەيەو دارىژراو، وشەي (كلاس) ىش لە ھەرھەنگى ئەم زمانەدا وانا راستەقىنەكەي لە سەرەتاو كۆمەلەگەشتى بوو، ئەمجا بوو بەواتايەكەي خاوەنى بەماناي پۆلى خوتدەن. لە پاشا بوو زاراوەيەك (كلاسسىزم) بۆ رىيازىكى ئەدەبىي و رەخنەيى ئەوروپىي» (۲)

ھەر ھەوئە ئەم رىيازە لە رووى سەردەمى لەداىكبونىيەوئە (بەكۆنترىن رىيازى ئەدەبىي و رەخنەيى دادەنرەت، كە لە ئەوروپادا سەرى ھەلداو. چونكە لە سەرەتاي سەدەي (۱۵)ى ز كە چەرخى رابەرىن و بووژانەوئەي زانستىيە لە ئەوروپادا سەرى دەرھىنا و رابەرى شاعىرانى كە و لە مەيدانى رۆشنىبىرى و ھونەردا ئەركى سەرشانى خۆى گىتر و بەناوى (كلاسسىزمى نوئ) وە بەتايەتەي لە ئىتالىادا ناوبرا، چونكە لەم ناوچەيە بۆ يەكەم جار زۆرەي بەرھەمەكەيان چەسپىنران، ئەمەش بەھۆى كۆچكردنى زانا رۆمانىيەكەنەو بوو، كە پاش رووخاندنى ئىمپىراتۆرىيەتەكەيان و نەمانى (قوستەنتىنە) رووىان كەردە شارەكەي (فىنسىيا) و (روما) و كەلەپوورى رۆشنىبىرى دىرىنى گرىكىيەكەن و رۆمانىيەكەن لەگەل خۆياندا ھەلگرت و لەم نىشتەمانە تازەيەياندا دەستىيان كەرد بەبووژاندنەوئە و تۆژىنەوئە و بلاوئەوئە ئەم كەلەپوورە نەمرە. (۳)

باوترىن مانا بۆ ناوى كلاسسىزم لە رووى ئەدەبىيەوئە (لاساىيەكردنەوئەي مەبەست لەمەش لاساىيەكردنەوئەي نمونە ئەدەبىيەكەي گرىك و شوپن ھەلگرتنى ئەو دەستوور و ياسا و سەرەتايانەيە كە (ئەرسىتۆ) لە كىتەبى پۆئىتەيكا (ھونەرى شىعەر) دا باسى

۱) دىدارى شىعەرى كلاسسىكى كوردى، ھەمە سەعەيد ھەمە كەرىم نامادەي كوردووە و پىتەشەكەي بۆ نووسىو، بەغدا، ۱۹۸۶، ل. ۶۷.

۲) د. كامەل بصىر، رەخنە سازى، ل. ۵۲.

۳) سەرچاوەي پىتەشوو، ل. ۵۳.

کردوون. به تابه تی دواى ئەوێ که ئەدەبى لاتىنى بەهۆى لاساییکردنەوێ ئەدەبى گریکیبەوێ نەشوئەى کردو پێشکەوتنىکى گەورەى بەخۆبەوێ دى.

ئەووبوویروراکانى ئەرستۆبەهۆى کتیبى پۆیتیکا (هونەرى شیعەر)ى هۆراسەوێ له ئەوروپادا بلاوبوونەوێ و کارتیکردنىکى گەورەیان هەبوو.

پەیداوونى ئەم رێبازە له ئەوروپادا دەگەریتەوێ بۆ ئىتالىا. ئىتالىیەکان له سەدەى (١٦)ى ز چەند جارێک تەرجەمەى کتیبى هەردوو پۆیتیکاى ئەرستۆ و هۆراسیان کرد، بەلام بناغەکانى کلاسیزم له ئەوروپادا بەتەواوى نەچەسپان هەتا رەخنەگرى فرەنسى (بولو) له سالى ١٦٧٤ز دا کتیبىکى بەناوونیشانى (هونەرى شیعەر) نووسى. لەم کتیبەدا بناغەکانى چەسپاند و توانى که رۆحى سەرەدەم و رەوتەکانى بەپێى سەرەتا و باوەرەکانى بنوێت. (١)

واتە ئەم رێبازە له سەرەتاوێ له ئىتالىادا لەدايکبوو وە له فرەنسا پەرى سەند و خەملاوێ. ئىنجا لەپاش ئەوێ کلاسیزم له ئەدەبى ئىنگلیزى و ئەلمانیشدا جێى خۆى گرت. لەپاش ئەوێ مێژووى سەرەلەدانى رێبازى کلاسیزم له ئەدەبى ئەوروپیدا باسمان کرد، جا لێرەدا دێینە سەرەبەسایى چۆنىتى پەیداوونى ئەم رێبازە ئەدەبىیە له رۆژەهلەندا و بەتابەتى له ئەدەبى کوردیدا.

بەلام پێش ئەوێ باسى پەیداوونى ئەم رێبازە له ئەدەبى کوردیدا بکەین، دەبێ بزانین چۆن سەرى هەلداوێ له ئەدەبى عەرەبى و ئىسلامیدا، چونکە ئەوێ ئاشکراىە خەلىلى کورى ئەحمەدى فەراھیدی دەستورى کێشەکانى عەرۆزى لەپازدە (بەحر) دا دیارى کرد. دوايىش کێشێکى تریان دۆزبەوێ بوونە شازدە. ئەمە بوو دەستورىکى ئەدەبى کلاسیکى له ئەدەبى عەرەبى و کوردى و فارسى و تورکى دا، که بەپێى ئەو (بەحرە عەرۆزىانە) شیعەر داہنرئ و، هەر لەو کاتەیشدا گرنگیبەکى زۆر بە (قافىە) بەردئ.

جگە لەمەش بايەخدان (بەقورئان و پەیداوونى هونەرەکانى رەوانبىژى و، لێکدانەوێ ئەو هونەرانە و دەستور بۆ دانانىان، بوو هۆى باوبوون و بلاوبوونەوێ بەکارهێنانى شىوازەکانى رەوانبىژى له شیعردا. بابەتەکانى شیعربى فراوان بوون. له سەرەدەمى پێش ئىسلام بەشێوێبەکى سەرەکى (غەزەل) هەبوو، که هەندئى بابەتى تری لەگەلا تیکەل دەبوو، وەک پێداھەلەدان و حەماسەت و گریان و فریاد لەسەر شوێنەوارە کۆنەکان، بەلام له سەرەدەمى ئەمەوى و عەباسیدا، بابەتى تازە هاتنە کایەوێ: وەک شیعەرى ئایىنى (ستایشى خوا و پێغەمبەر) و شیعەرى سیاسى، غەزەلى عۆزى،

(١) دیدارى شیعەرى کلاسیکى کوردى، ل ٦٨.

غەزەلى دلدارى و ئەفینى، مەبخۆرى شیعەرى فەلسەفى... هتد. (١)

میللەتى کوردیش یەکیک بوو لەو میللەتانەى که ئایىنى ئىسلامى تازە داها توویان وەرگرت. هەرەوها نەتەوێ کورد وەکو هەموو نەتەوێکانى موسلمان، بەشداربەکى چالاکانەى له مێژووى ئىسلامیدا کردو، چ له روى شارستانىتى و رۆشنبیریەوێ، چ له روى جەنگ و کوشتارەوێ و کەوتە ژێر کاربەگەرى ئایىنى تازە، له ئەنجامى ئەم پێشەندبەى زمان و ئەدەبى عەرەبى راستەوخۆى یانىش له رێگای نەتەوێ موسولمانەکانى ترەوێ کارى له رۆشنبرى کورد کردو، هەرەوها زۆرەى شاعیرەکانمان بەگشتى مەلا بوون و دەورەکانى فەقێبەتیبان بىنبو، زانستەکانى ئایىنى ئىسلامیان خۆتندو، و، باوەرى ئایىنى له مێشکیاندا چەسپاوه رەوتى بىرکردنەوێان دیارى کردو. جگە لەو راستبەى که کەوتوونەتە ژێر کارتیکردنى ئەدەبى عەرەبى و نەتەوێ و موسلمانەکانى تر و شوێن پێى شاعیرانى کلاسیکى ئەو نەتەوانەیان هەلگرتو. بەلام ئەمە و ناگەبەنى که شاعیرانى کلاسیکى کورد، تەنیا خەرىکى لاساییکردنەوێ بوون و نەیان توانیوه (ئەدەبىکى تابهتى) خۆیان دروست بکەن و شەقلى کۆمەلەکى پێو دیار نەبیت.

چونکە سەبەرىکردنى زنجیرەى مێژووى ئەدەبى کلاسیکى گىتى ئەوێمان بۆ ساغ دەکاتەوێ که (چەمکى لاسایى کردنەوێ، تەنیا بریتى بوو، له شوێن هەلگرتنى رێبازى هەلبەست دانان و ئەو هونەر و یاسانەى تیبدا بەکاردین). (٢)

شیعەرى کلاسیکى کوردیش ئەم شوێن هەلگرتنەى رەچاو کردو. که گرنگی دەدا بە (وشە بەر له مانا، گرنگی بەسنعەت دەدا بەر له دەرپین). (٣) هەرەوها توانیوێە خاسیەتەکانى ئەم رێبازە بەشێوێبەکى گىتى بپارێزرت. پاش ئەوێ چەمکى وشەى کلاسیک و سەرەتاکانى پەیداوونى رێبازى ئەدەبى کلاسیزم هەر له دێرىن زەمانەوێ تاكو ئەدەبى کلاسیکى کوردى که باسمان لێوێکرد، دێینە سەر باسەکە و سەرەتاکانى رەخنە له شیعەرى کلاسیکیدا چۆن هاتوێ کایەوێ و پەرى سەندو و شاعیرە کلاسیکیبەکان چ رۆلێکیان بىنبو لەم مەیدانەدا، له هەلسەنگاندنى بەرھەمى خۆیان و شاعیرەکانى تردا.

ئەوێ ئاشکراىە سەرەتا سادەکانى رەخنە یەکەم جار له کارەکانى کۆمیدینوسى بەناوبانگ (ئەربىستوفانىس) دا دەرکەوت (ئەربىستوفانىس له شانۆگەریبەکەیدا

(١) سەرچاوهى پێشو، ل ٧٢.

(٢) سەرچاوهى پێشو.

(٣) سەرچاوهى پێشو.

(بۆقەکان- الضفادع) رەخنەی لەو شاعیرانە گرتوووە کە لە شیعەرەکانیاندا لە رۆژپۆرسە ئایینی لایان داووە. لەو ساتەووە کە شاعیرەکانمان کۆمیدییەکانی پیشان داو، شتی وا رووی نەداوە کە لەسەر شانۆدا شانازی بەخۆیەووە بکا، بەلام مادام دۆژمنەکانی لای (ئەئینیە نادوودلەکان) بۆختانیان بۆ هەلبەستوووە... تاوانباریان کردوووە بەوێ گالته و قەشمەری بەنیشتمانەکەیی دەکا و ئیھانەیی میلیلت دەکا و، ئەوانە ئەمڕۆ حەز دەکات وەلامی ئەم تۆمەتانە بداتەووە). (۱)

بەم چەشنە شاعیر و کۆمیدینووسەکان ناچار بوون کە بەرامبەری جەماوەر بەرەقان- دیفاع - لە کارەکانی خۆیان بکەن. بەم پێشە سەرەتای رەخنەیی ئەدەبی، لە ئەدەبی هەموو گەلانی گیتیدا دەبی هەر بەم چەشنە دەستی پێکردبێ. واتە بەرگریکردنی شاعیر لە خۆی و بەرھەمەکەیی بەرامبەر بەخەلک.

ئەم سەرەتایەش سەبارەت بە ئەدەبی عەرەبیش راستە کە بیرەکانی رەخنە تییدا یەکەم جار لە شیعردا رەنگی داوەتەووە.

بەم رەنگە سەرەتاکەیی رەخنەیی عەرەبیش لە سەرەدەمی پیش ئیسلام لەناو شاعیراندا یەیدا بوو، بۆ ماوەیەکی دوور و درێژ هەروا مایەووە (شاعیریش سەرەتا هەولێ ئەوێ دەدا کە دلێ خەلکی هۆزەکەیی خۆی رازی بکات لە کاتێکدا کە لە بۆتە و جەژنەکانی هۆزەکاندا شیعری بۆ دەگوتن، پاشان لەمەووە وای لێ هات بەناو زۆم و هۆبەیی هۆزەکاندا دەگەرا و لە بازارەکاندا لەگەڵ شاعیرانی تر دەچووێ پێشپێکیو، وەکو لە بازارێ عوکارزدا ئەوسا یەکەم جار رەخنەگری پێشپێکیو نەبوون رەخنە بگرن، بەلکو خەلکی گۆتگرانی هۆزەکان ئەم کارەیان بەجێ دەھێنا، هەر کە شیعریکی باشیان بەرگۆت بکەتایە پەسندیان دەکرد و هاواریان بۆ دەکێشا و هەلیان دەنا، خەلاتیشیان بەشاعیرەکان دەدا، یاخۆ ئەگەر شیعەرەکان بەدل نەبواوە سەرزنەشتی شاعیرەکانیان دەکرد و لچیان لێ هەلەدەفرچاند، کەوابێت چەژگەیی شیعیران هونەری گۆتگرانی (۲)

۱) أمين سلامة، ترجمة كوميديات اريستوفانيس، المجلد الاول، وزارة الثقافة والفنون، بغداد، ۱۹۷۸، ص ۱۴۷.

۲) لە راستیدا یەکەم رەخنەگر میلیلت بوو. جەماوەر هەمیشە دەوری رەخنەیی بەرامبەر بەبەرھەمە ئەدەبیەکانی پیشەو، ئەو بەرھەمی جوان و رێکۆپێک و لەژێر ئەو نزیکی بووین و، وەلامی پرسیار و هیوا و ئاواتە گیانییەکانی خەلکی دابێتەووە، لەلایەن جەماوەرەووە لەبەر کراوە و پاتزۆد. ئەویش کە هیچ باوەخێکی نەدەمیزادی تییدا نەبوو و لە هونەر دوور بوو، هەر زوو پوکاوەتەووە و لە ناو رۆحی نەوکاندا دەنگدانەووی یەیدا نەکردوووە. مانەووی سەدەھا نمونەیی فۆلکلۆری بەرز بەدرێژایی سەدان سال، بەلگەیی هەرە گەوڕەیی ئەم راستییەییە.

پێوانەیی هەلسەنگاندنی جۆری بەرھەمە کە بوو). (۱)

هەر وەھا لەگەڵ ئەو هەشدا شاعیری سەرەدەمی پیش ئیسلام (پابەندی جۆرە شتێوازێکی هونەری بوو پەیرەووی دەکرد و لاسایی دەکردووە و نەیدەتوانی بەمۆو لێی لابادات، ئیتر کە شیعریک یان قەسیدەییەکی درێژی دابنایە چار نەبوو دەبوو لەپێشەووە بۆ شوێن هەوار و کەلاوەکان بگری، پاشان باسی گەشتەکەیی خۆی بکات لە بیاباندا و بەتانویزی حۆشترەکەیدا بێت و ئینجا رێگەبەک بدۆزێتەووە کە لێشەووە دەریچێت بۆ دەریزینی مەبەستەکەیی خۆی ئەگەر پێ هەلگوتن و ستایشە و ئەگەر شتی تره). (۲)

دیسان لە کارەکانیدا (وەنەیی سەرەست بوو، ن، بەلکو پێویست بوو هەرچی مانا و بۆتە و دارشتەیی نامادەکراو هەبە کە شاعیرانی پیش خۆی بەکاریان هێناوە ئەویش بەکاریان بەیێ ئەگەر وا نەکات گۆتگرانی لێی دەتەکنەووە و یان شاعیر ناتوانی وەکوو دەبەوێت کاریان تی بکات). (۳)

واتە پێویست بوو رەچاوی ئەو یاسا و دەستورانی بکات کە شاعیرەکانی پیش خۆی پەیرەویان کردوو، چونکە ئەگەر وا نەکات شیعەرەکانی بەناپەسند لە قەلەم دەدرێ. چونکە لەناو ئەو گۆتگرانەدا کە گۆتیار لە شیعەرەکانیان دەکرد هەندیک کەسی لێزان و پێسۆر هەلکەوتن لەمانە نابەغەیی زوبیانی شاعیری بەناویانگی سەرەدەمی پیش ئیسلام، کە لەسەر پیشەیی رەخنەگران دەبوون بەرەفانکەری نێوان شاعیران، شیعەرەکانیان هەلەسەنگاندن و بیرورا و تیبیبیی خۆیان لەم روووە پیشان دەدا. هەر وەھا (کۆبوونەووی شاعیرەکان لە بازارەکانی سەرەدەمی پیش ئیسلام و لە دەرگای پاشا و ئەمیر و سەرۆکەکان سەرەرای ئەو دەمارگیبیبیی بۆ تیرە و شاعیر، ئەمانە هەمووی بوونە هۆی ئەوێ کە شاعیرەکان بەتوانابن لە شیعەرەکانیان و سوور بن لەسەر رەسەنایەتی شیعەر لە ترس و پلارلێدان و بەشوێنکەوتن، ئەمەش بۆ هەلسەنگاندنی شیعەرەکانیان ئەم ناگالیبسوونەووش کاری کردە سەر لایەنی رەخنە لە لایەن شاعیر و ئەوانەیی کە خاوەنی فریشتەیی رەخنە و چێژی تەواون). (۴)

لەگەڵ ئەو هەشدا تەماشای ئەکەین کە دەورەبەری پیش ئیسلامیش کاریبەری تەواوی هەبوو لە سەرھەلانی رەخنە (چونکە بارودۆخی کۆمەلگای تیرەگەری خوورەوشتی ناگری دۆژمنایەتی لە نێوان تیرەکان خۆش دەکات، دووبەرەکی و بەیەکاچوون و هاقرکی

۱) د. شوقي ضيف، النقد، ص ۱۷.

۲) سەرچاوەی پیشوو.

۳) سەرچاوەی پیشوو، ص ۱۸.

۴) د. هند حسين، النظرية النقدية، ص ۴۲.

زور دهکات و، ستایش و داشورین دوو هۆکاری سه‌ره‌کین له چالاکی ره‌خه‌گرتن). (۱)

بهم شیوه‌یه رای ره‌خه‌گرانه دپته کایه‌وه له‌سه‌ر به‌رام‌به‌ریکردنی شیعی دوو شاعیر و به‌چاک زانیی یه‌کیکیان، کامه‌یان به‌هیزتره و کامه‌یان دژوارتره. هه‌روه‌ها ئه‌و جۆره ره‌خه‌یه ره‌خه‌ی تاکیمان بۆ ده‌ست‌نیشان ده‌کات له شاعیرێک بۆ ئه‌وی تر.

بهم پیتیه ره‌خه‌ی سه‌رده‌می پیتش ئیسلام له‌سه‌ر چیتێ خۆرسک بنیات نراوه، هه‌روه‌کو له‌م به‌یت‌ه‌دا ده‌رده‌که‌وی، شاعیری پیتش ئیسلام (ته‌ره‌فه ئین عه‌بد) ره‌خه‌ی له (موت‌له‌میس) گرتوه و ده‌لێ:

وقد أتاسی الهمم عند احتضاره

بناج علیه الصعيرة مُعدم

ته‌ره‌فه ده‌لێ: (جمل) بووه به (ناقه): چونکه (صیعی) نیشانه‌یه‌که له ملی (ناقه) نه‌ک له ملی (بعیر) (۲) به‌هه‌رحال ره‌خه له‌و کاته‌دا له‌سه‌ر ده‌ستوری هونه‌ری بنیات نه‌نرا بوو، به‌لکو ره‌خه بریتی بوو له سه‌یرکردنیکی به‌ناسته‌می هۆش و بۆچونیکی به‌په‌له وکرده‌وه‌یه‌کی ساده و سه‌ره‌تایی بوو.

له سه‌ره‌تای چه‌رخ ئیسلام ره‌خه (پیشک‌ه‌وتنیکی زۆری به‌خۆیه‌وه نه‌دی، نه‌گه‌رچی ئیسلامه‌تی گه‌لیک به‌ها و نمونه‌ی نوێی وای بلا وکرده‌وه که به‌ته‌واوته‌ی له به‌ها و نمونه‌کانی کۆن جیبا و ازبۆن، نه‌گه‌رچی ناوه‌پۆکی شیعی گه‌لیک شاعیریش به‌لای بلا وکرده‌وه‌ی نایینی ئیسلامه‌تی و نمونه‌کانییه‌وه چوو.....). (۳)

له‌گه‌ل ته‌مانه‌شدا (بنکه و یاساکانی شیعی و هونه‌ره‌کانی ته‌ده‌ب هه‌ر له‌سه‌ر ریتجه‌کی سه‌رده‌می پیتش ئیسلام مانه‌وه. چونکه له به‌ره‌به‌یانی ئیسلامدا کۆمه‌لی خیتلایه‌تی هه‌ر له‌سه‌ر دۆخی پیتشوو مایه‌وه و پیتوه‌ندییه‌کانی به‌ره‌مه‌هیتان هه‌ر به‌دواکه‌وتویی و که‌سادیی جارمانه‌وه). (۴) به‌لام ئه‌م حاله زۆری درپژه نه‌کیشا کاتیکی که چهند (گۆزانیکی گرنگتر روویان دا و ده‌کو ئه‌وه‌ی که ئیسلامه‌تی کاریکی ته‌واوی له ژبانی ئابوری کرد و قه‌پیلکی به‌رژیمیکی ده‌وله‌تی گۆرا و هه‌موو کاریکی خیتلایه‌تی له‌به‌ر ئه‌وه ده‌ستی به‌شکان کرد.

به‌لام شوپنه‌واری شه‌ر و کیشه‌ی خیتلایه‌تی له شیعی گه‌لیک شاعیردا هه‌ر مایه‌وه و ده‌ستوو و ته‌رازوه‌کانی ره‌خه و هه‌لسه‌نگاندنی شیعی و شاعیران هه‌روه‌کو سه‌رده‌می

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ص ۵۲.

(۲) د. احمد امین، النقد الادبی، الطبعة الرابعة، بیروت، ۱۹۶۷ ص ۴۴۸.

(۳) اسماعیل رسول، چهند باسیک ده‌ریاره‌ی ته‌ده‌ب و ره‌خه‌ی ته‌ده‌بی، ل ۲۲.

(۴) سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ل ۲۳.

پیتش پشتیان به‌بناغه‌ی بنه‌چه‌کی خیتلایه‌تییه‌وه ده‌به‌ست). (۱)

به‌لام کاتیکی که ره‌خه‌ی ته‌ده‌بی لای میلله‌تی عه‌ره‌ب له سه‌رده‌می ته‌مه‌وی و عه‌باسییه‌کاندا گۆری تیکه‌وت و پیشک‌ه‌وت. به‌وه‌وه نه‌وه‌ستا که ئه‌م شاعیر و ئه‌و شاعیر به‌سه‌ر ئه‌وانی تردا هه‌لسه‌نگیتن به‌لکو شاعیرانیان خانه‌خانه و چین‌چین دابه‌ش کردن). (۲) هه‌روه‌ها وا نه‌بی شاعیره‌کان هه‌ر ته‌نیا بیرورا و تیبینی خۆیان ده‌ریاره‌ی شاعیره‌کانی هاوچه‌رخ خۆیان ده‌ریه‌یی. ئه‌وه‌تا (عومه‌ر بن وه‌لید بن عه‌بدوله‌لیک) پرسیار له (ته‌خته‌ل) ده‌کات که: کێ له هه‌موو که‌س شاعیرتره؟

وه‌لامی ده‌داته‌وه: (ئه‌وه‌ی ته‌گه‌ر پیتیدا هه‌لگوت (ستایشی کرد) به‌رزی کاته‌وه، ته‌گه‌ر (داشورینیش) ی کرد نزمی بکاته‌وه. هه‌روه‌ها (ته‌عشا) ده‌چیته‌ لای (قیس) و لیبی ده‌رسی ئینجا کێ؟

ده‌لێت: کوری بیست - واتا (ته‌ره‌فه)، دوایی من واتا خۆی). (۳)

به‌لام (بوختوری و ئه‌بوونوواس رایان وایه که شاعیر خودان تاقیکردنه‌وه‌یه، وه ئه‌و له‌وانه‌ی که تووشی کیشه‌ی شیعی نووسین نه‌بوونه به‌ناگاتره و زیاتر شاره‌زای دانان و دارشتنی شیعی). (۴) به‌لگه‌ش بۆ ئه‌م رایه ئه‌وه‌یه که (ئه‌بوونوواس) چهند بیرورایه‌کی ره‌خه‌گرانه‌ی هه‌یه ده‌ریاره‌ی شاعیره‌کانی ده‌وری پیتش ئیسلام و سه‌ره‌تای ئیسلام و ته‌مه‌وی. هه‌روه‌ها ده‌ریاره‌ی شاعیره‌کانی هاوچه‌رخ خۆشی ده‌گه‌یته‌وه که شیعی (نایبغه‌ی زویانی) زۆر کاری لێ کردوه و له شیعی (زوه‌یر) و (ته‌عشا قه‌یسی) به‌چاکتر زانیوه، بۆ ئه‌وه‌ی هۆیک ده‌ست‌نیشان بکات. هه‌روه‌ها دپریکی (تریماح بن حه‌کیمی) زۆر پێ خۆش بووه و ده‌لێ: ئه‌مه چاکترین دپره که (تریماح) گوتویه‌تی، دپره‌که‌ش ته‌مه‌یه.

إذا قُبِضَتْ نَفْسُ الطَّرْمَاحِ اخْلَفْتُ

عُرِي الْمَجْدُ وَاسْتَرْضَ عَنَانَ الْقَصَائِدِ

زۆر جاری و هه‌بوو (ئه‌بوونوواس) له حوکمه‌ گشتییه‌کانی ده‌رده‌چوو له کاتی ره‌خه‌گرتندا. بۆ وینه، لایه‌نی (جه‌ریری) ده‌گرت و ده‌یگوت: چاکترین شاعیره

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیتشو.

(۲) له‌و سه‌رده‌مه‌دا چهند کتیبیکی ره‌خه‌یی به‌ده‌ستمان گه‌یشتوه له‌مانه (طبقات الشعراء) هی (ابن سلام الجمحی).

(۳) د. هند حسین، النظرية النقدية، ۱۳۵.

(۴) د. عبدالجبار المطليبي، الشعراء نقادا، ص ۷.

دەربارە (بەششاریش) دەیگوت: شیعری زۆرە و دلکیشە. (۱)

لە تێبینییەکانی شاعیرانی چەرخێ ئەمەوی و عەباسی ئەوەمان دیتە بەرچاو کە
پەخەکانیان پەخەکی زانستی و پەوانبێژی بوو، چاکە و خراپەیان دەستنیشان دەکرد،
بەتەنیا نەک بەکۆمەڵ. لێرەدا (لایەنی زانستی پەخە بەدیار دەکەوێ هەرۆهە لایەنی
پەوانبێژی و کاربگەری لە پەخەدا، ئەمانەش گشتی دەگەریتەوه بۆ بوونی چەند
شاعیرێکی پەخەگری پەسپۆر لە پەخە لە چەرخێ ئەمەوی و عەباسیدا وەکو فەرەز دەق،
جەریر، بوختوری، ئەبوونوواس، ئەبووتەمام، ئیبنولموتەز و ئەوانی تر). (۲)
چونکە لە راستیدا شیعەر وەکو کەلوپەلێکە نیشانی هەموو جۆرە کەسێک دەدۆێ لە
هەر پەلەکی کۆمەڵایەتی بێ، بۆبە هەر کە گۆیی لێ بوو کاری لێ دەکا و پەلەوپاڵەبەکی
بۆ دادەنێ و دەنرخێنێ.

(بەتایبەتی ئەگەر هاتو نرخاندنە کە لە لایەن شاعیر یاخود نووسەرەوه بوو، ئەوا دەزانن
ئەو دەقە ئەدەبییە چی بەسەرا هاتوو لە بەهێزی و بێ هێزی و هەر هۆبەکی تریش.
هەرۆهک ئەوێ باوەرێکی پتەویان هەبە کە شاعیر یا نووسەر نزیکترین کەسن لە
بەرەمەکانیان، پەخەگر هەرچەندە کارامە بێ هیندە خۆیان لێی نازانن. چونکە
پەخەگر وەکو ئەوان تووشی ئەو تاقیکردنەوه ئەدەبییە نەبوو لەو کاتە دەقەکانیان
دارشتوو و شارەزایی لەو هەستە نییە کە لە کاتی هێوری و رووتی یاخود لە کاتی
تەنگانە تووشی شاعیر و نووسەر دێت، هەر کە وشە و پەستەکان دادەپێژن و هەرچی
بەدەر و نوویان دادێ دەپەخەن ئەوان ئەو دەقە کە تێمە دەپەخەنێنەوه). (۳)

بەم پێیە ئەو بیرورا نرخاندنە پەخەییانە کە شاعیرەکان هەیانبوو دەربارە شیعەر
لە سایە بەرەوپێشچوونی مێژوویی بوونە بناغە و دەستوور بۆ پەخەنی ئەدەبی
عەرەبی.

ئینجا بەم رەنگە بەلامانەوه گرنگە کە چەند نمونە بێکی شیعری کلاسیکی لە قەڵەم
بەدین کە تێیدا شاعیرەکانی ئیسلام و سەرەتای ئیسلام و ئەمەوی و عەباسی باسی
چۆنتی دارشتن و ستایش و شانازی و کاربگەری و لایەنەکانی تری شیعەرەکانیان
کردوو. کە بەلگەبەکی پتەون بۆ چەسپاندن و دامەزراندنی سەرەتای پەخەنی ئەدەبی لە

شیعری کلاسیکیدا. هەرۆهکۆ ئەم نمونانە ی خوارەوه.

حیمار ئەلباریقی: شاعیرێکی سەرەمی پێش ئیسلامە، دەلێت شیعەر و پەنەگرتنی
کەسێتی و خودی شاعیرە، بۆبە لە هەر شاعیرێک بەجۆرێکە و، شیعیریش وەکو
هاوێشتنی تیرە یان ئەپێکی یان نە:

الشعر لبُّ المرءِ يعرضه
والقول مثل مواقع النبل
منها المقصر عن رميته
ونوافذ يذهب بالخصل (۱)

تەمیم بن ئەبی موقبیل: باسی جوانی و رێکی شیعەرەکانی دەکا و دەلێت:

إذا متُ عن ذكر القوافي فلن تری
لها تالياً مثلي اطب واشعرا
واكثر بيتاً مارداً ضربت له
حزون جبال الشعر حتى تيسرا (۲)

ئیبین هەرمیە: خۆی بەزێرینگریکی لێهاتوو دەچۆنێ، بەلام وشە دادەپێژێ نەک خشل،
جوانییە کەشی بۆیاغیتک نییە پروات بەلکۆ هەر گرانبەها و بەچێژە و نەمانی بۆ نییە.

أني امرؤ لا أصوغ الحلي تعلمه
كفائي لكن لساني صانغ الكلم (۳)

هەرۆهە باسی ئەو دەکات کە شیعەرەکانی زۆر و زوو کار لە جەماوەر دەکات و
دەلێت:

لاحملنك من شعري على فرس
من المذبة مأمون على الزلق
بأتي بك الصين في يوم وليلته
كالريح يأتي على مكران والسلق (۴)

کەعب بن زوهریر: ستایشی شیعەرەکانی و شاعیرەتی (حوتەینە) دەکا، دەلێت

(۱) د. المطلي، الشعراء نقاداً، ص ۲۲.

(۲) سەرچاوەی پێشوو، ص ۲۶، هەرۆهە پروانە، دیوان بن مقبل، تحقیق د. عزه حسن، دمشق،
۱۹۶۲، ص ۱۳۶.

(۳) سەرچاوەی پێشوو، ص ۲۸.

(۴) سەرچاوەی پێشوو.

(۱) د. هند حسين، النظرية النقدية، ص ۱۳۷.

واتای ئەم دێرە ئەمەبە (هەرکە گیانی منیان کیشا واز لە هەموو شانازییەک دێنم و جەلەوی قەسیدەکانم
بەسە).

(۲) سەرچاوەی پێشوو، ص ۱۵۷.

(۳) سەرچاوەی پێشوو، ص ۱۳۰.

شاعیرانی تر ناتوانن وه کوئو شیعری دابهیتن و دهلیت:

فمن للقوافي شانها من يحوكها

اذا ما توى كعب و فوز جرو

هروهها شانازی بهوه دهکات که شیعریکانی بههریه و دهسکرد نییه.

يقول فلایعیا بقول یقولهُ

ومن قائلیها من یسیء و یعمل

یقومها حتی تقوم متونها

فیقصر کل ما یتمثل

کفیتک لاتلقی من الناس شاعراً

تنخل منها مثل ما أنتخل (۱)

ئه لئهسهه تهلباهیلی: دهلی شیعریکانم له سهراوه بیکی به بیت و بهرین ههلقولون. له بهر ئهوه بی گهردن و پهسنن و دوورن له خهوشکاری و درۆ و دهلهسه. ئه مهش نمونه بهکی بهرزی شیعری عه ره بین.

القی قذی الشعر عنه حین أبصره

فما بشعری من عیب ولا ذام

کأنما اصطفی شعری وأغرقه

من لج بحر غزیر زاخر طام

منه غرائب أمثال مشهرة

ملمومة زانها وصفی واحکامی (۲)

هروهها هه ندی شاعیری واهه نه زۆر گرنگی بههۆنینهوه و وردهکاری له شیعریکانیان دهه دن، بپار دهه دات که شیعریکانی بی که موکوری هۆنینهوه ن له مانه.

عوده ی بن ره ققاع ئه لعامیلی دهلیت:

وقصيدة قد بت أجمع بينها

حتى أقوم میلها وسنادها (۳)

هه ره له م باره یهوه جه ریر دهلیت:

(۱) سهراوه ی پیتشو، ص ۲۹، هروهها بروانه، دیوان کعب بن زهیر، شرح صفة السکری، القاهرة، ۱۹۵۰، ص ۶۰.

(۲) د. المطلی، الشعراء نقاداً، ص ۳۰.

(۳) سهراوه ی پیتشو، هروهها بروانه، دیوان النابغة الذبیانی، مصطفی صادق الراقعی، بیروت، ۱۹۶۰، ص ۵۴.

فلا إقواء اذا مرس القوافي

بأفواء الرواة ولا سناداً (۱)

تهریح بن نیسماعیل ئه لسهقه فی: دهلی قه سیده بهک دههۆنمه وه که وه کو هۆنینه وه ی ملوانکه و خشل بییت:

يقودني الود والاخلاص محترمي

من أبعد الارض حتى منزلي كشب

وحوكي الشعر أصفیه وانظمه

نظم القلادة فیها الدر والذهب (۲)

نیمر وئولقه یس: بهم شیویه باسی هۆنینه وه ی شیعریکانی دهکا و دهلیت:

اذود القوافي عني زیادا

زیاد غلام جریء جرادا

فلما کشرت وأعییننی

تنقیت منهن عشراً جیادا

فأعزل مرجانها جانباً

وآخذ من درها المستجادا (۳)

هروهها زۆر جار شاعیری ره خه گره دهچیتته مهیدانی شانازی بهخۆ و هۆزه که یه وه، وههۆزه که ی به خاوه ن داهیتنان و سهراوه ی شیعری وتندا له قه له م دهه دا. هروهها باسی کارتی کردن و ره واجی شیعریکانی به سه ره خه لک و شیعری گه یه کانداهه کا. له م رووه وه (نیین مه یاده) دهلیت:

فجرنا ینابیع الکلام وبحره

فأصبح فیه ذو الروایة یسیح

وما الشعر الا شعر قیس و خندق

وقول سواهم کلفة وتلمح (۴)

له گه ل ئه وه شدا هه ندی شاعیر شانازی به بهیژی و بهرده وه می شیعری که ی دهکات له داشۆرین و ستا یشدا. (خه نسا) دهلیت:

(۱) سهراوه ی پیتشو.

(۲) سهراوه ی پیتشو، ص ۳۱.

(۳) د. المطلی، مواقف فی النقد والادب، ص ۱۹۷.

(۴) د. المطلی، الشعراء نقاداً، ص ۳۳.

وقافية مثل حدّ السنا
نتبقي ويهلك من قالها
تقيد الذؤابة من يذبل
أبت أن تفارق أوعالها (١)

ههروهه دهریاری هه مان بابهت، چهند شاعیریکی تر بیرووی جیاواز دهلتین له مانه
فه زدهق دهلتی:

ومن يك خائفاً فرطات شعري
فقد أمن الهجاء بنو الحرام
هم قادوا سفيهم وخافوا
قلاند مثل أطواق الحمام (٢)

حهسان بن سابیت دهلتی:

لساني وسيفي صارمان كلاهما
ويبلغ ما لا يبلغ السيف مذودي (٣)

ديسان (ئهسمه عی) دهلتی:

أبی الشعر ألا ان يفی رديئة
علي وبأبی منه ما كان محكماً
فيا ليتني اذا لم أجد حوك وشبه
ولم أك من فرسانه، كنت مفحماً (٤)

جگه له مانه که باسمان کرد. به دهیهها نمونانهی تر دۆزبومانه وه له ناو به رهه می
شاعیرانی عه رهیدا. که دهریاری هه مان بابهت شاعران داناه و بۆچون و بیرووی تر
دهخه نه روو. به لام هه نه مانه به گرنگی زانیومان که باسمان لیوه کرد. بۆ ئه وهی
ههنگاو بهاوژیین به رهو سه ره تاکانی رهخه له ئه دهیی کوردیدا و به تاییه تی له شاعیری
کلاسیکییدا. له پیناوی دهستکردنی ئه م دیاردهیه و رهنگدانه وه که هی له
ئه ده به که مانیشدا.

(١) سه رچاوهی پیشوو، ص ٣٤، ههروهه پروانه، جمهرة اشعار العرب، لایبی زید محمد بن الخطاب القرشي، تحقیق علی محمد البجاوی، القاها، ١٩٢٦، ص ٦١٥.

(٢) سه رچاوهی پیشوو، ص ٣٥.

(٣) د. احسان النص، حسان بن ثابت، مصر، ١٩٧٤، ص ١٥٨.

(٤) د. المظلي، الشعراء نقاداً، ص ٩.

سه ره تاکانی رهخه له ئه دهیی کوردیدا

گومانی تیدا نییه که رهخه ئه دهیی رهنگدانه وهی ئه دهب خوئیته تی و نه نجامی
په ره سه نندن و پیشکه وتنی ئه ده به که یه، چونکه ریتی تی ناچن رهخه ئه دهیی پیش
په یدا بونی ئه ده ب په یدا بی، به م پییه که رهخه لقیکه له لقه کانی ئه ده ب و
به په ره سه نندی په ره ده ستینی و به گه شه کردنی گه شه ده کات. وا باوه که لق سه ر به گشت
داره که یه، ئه گه رچی لقه که رهنگو رووی تاییه تیی خویشی هه یه. ههروهه پیشکه وتنی
رهخه پتوهندی به پلهی شارستانه تیی گهل و پیشکه وتنی زانستی و روشنبیری له ناو
کۆمه لدا هه یه. رهخه هه رچهند زادهی په ره سه نندن و پیشکه وتنی ئه ده به، به لام ده توان
کاریکی گه وه بکاته سه ر نو سه ران تا رادهی ئه ده به که یان به رزتر بکه نه وه که رهنگه
بیگه یه نه نه رادهی داهینان، ئه مه ئه گه ر، ئه و رهخه یه په سند و مهوزووعی بوو وه له سه ر
پتوانه ی نوئی رهخه گری بنیات ترا بوو.

ئینجا که باس دینینه سه ر رهخه له ئه دهیی کوردیدا، ده بی به پله کانی پیشکه وتنی
ئه ده ب خوئی و په یدا بونی لقه جو ره جو ره کانی ده ست پی بکه ین ئه گه ر چی به کورتیش
بی - بو ئه وهی بتوانین سه ره تایی دروستبون و پیشکه وتنی ده ستیشان بکه ین.

که وا بیته ده بی له فۆلکلۆره وه ده ست پی بکه ین، (فۆلکلۆریش: بریتیه له ئه فسانه
و چیرۆک و حیکایهت و قسه ی نهستهق و په ندی پیشینان و به بیت و بالۆره و گۆرانی
و داب و ده ستووره کانی کۆری ئایینی ... هتد.

ئه مانه هه موو بنچینه ی ئه دهیی کوردی بووه ئه مه که ره سه ی روشنبیری گه لی کورد
بووه که ده ماو ده م له نه وه یه که وه گه یشتوو به وی تر و له کۆری مزگه وت و ما لاند
گوتران. ههروهه له کۆنه وه به در پێژایی میژوو یه کی چروپر، به ره مه میکی
تاقیکردنه وه کانی ئه م گه له بووه). (١) له ناو ئه م به ره مه ده ده وه له مه ند و ره نگینه دا، که
شه قلی گه لی کوردی پیوه دیاره ها تۆته کایه وه له ئه نجامی خوئی و ناخوشیه کانی
ژیانیتهی له دیرین زه مانه وه تا کو ئیستاش هه ر شتی تازه ی ده خرپته سه ر و
به رده و امیشه.

له به ره ئه وه شتیکی سروشتیه که له ناو جو ره کانی ئه م ئه ده به دا، ده قی رهخه بی ساده
و ساکار بدۆزیته وه چ به شپوهی هۆنراوه بیته یانیش به یه ند و مه ته ل و گالته و گه پ و
قسه ی نهستهق بیته. لیته دا به لگه یه ک بۆ چه سپاندنی ئه و رایه دینین وه کو ئه م نمونه یه
(قسه بیگیژه، بیبیژه، بیویژه). (٢) که جو رتیکه له قسه ی نهستهق و بییریکی رهخه بی

(١) اسماعیل رسول، چهند باسیک، ل ٤٠.

(٢) علاء الدین سجادی، دهقه کانی ئه دهیی کوردی، به غدا، ١٩٧٨، ل ١٥٩.

تیبیدا بەدی دەکەین و نەوێ کورد هەر لە کۆنەوه دەرک و هەستیان بەم جۆرە داریشتنانه کردوو و ئاراستەیی یەکتریان کردوو. بۆ دەستنیشانکردنی ئەو قسە و ئاخافتانە کە لە دەم دەرجوون تازە ناگەرێتەوه، چونکە ئەگەر بەپوختی نەبێتە دەروە ئەو کاتە زیان دەبەخشیت. بەلام لەگەڵ ئەمەشدا نابێت پشت بەهەستینەوه بەفۆلکلۆرەوه بۆ دەستنیشانکردنی سەرەتای رەخنەیی ئەدەبی کوردی. چونکە مەبەستمان تەنیا ئەدەبی نووسراوە و دەبێ لەو ئەدەبەوه لیکۆلێنەوهکە دەست پێ بکەین.

ئەدەبی نووسراومان بەشێوەیەکی گشتی ئەوێ بەدەست ئێمە گەیشتوو لە سەدەکانی رابردوودا (تەنیا ئەدەبیکی هۆنراوەیییە، نەوێک ئەدەبی پەخشان. چونکە لەو سەردەمەدا هۆنراوەکە زمانی ویژدانی بوو، ژیری هیتشتا پیاو نەئالابوو تا بتوانی بارهکەیی بگۆرێ بەلایەکی تەدا). (١) بەم پێیە (رەخنەش لەلای کورد وەک لای عەرەب و زۆریەکی گەلان، لە نێوان شاعیرەکاندا پەیدا بوو، دەتوانی بگوتری بەبێ دوولێ کە پەلی دوا ئەدەبی فۆلکلۆری پەلی شیعەر). (٢)

کە پێگەبەشت و بەنیشانەیی بنجینەیی ئەدەبی کوردی دانرا. ئەم راستییە وەکو گەوهەرێکی پرشنگدار خۆی پیشان دەدا کە (لە سەرەتای پەلی شیعەر گوتندا، شاعیرەکان بەرەمی بەکتریان بەستایش یان بەزەمکردن هەڵدەسەنگاند و پێوانە لە حوکمدان بەسەرچاک و خرابی شیعریک یا چەند دێرێکدا بەپیتی چێژی شاعیرەکە و جۆری نەریت و پێوانەکانی هەلسەنگاندنی شیعری ئەو سەردەمە بوو لە کیش و لە سەرودا). (٣)

هەرەها لەو سەردەمانەدا (کۆری ئەدەبی لە دیوێخانەیی میر و ئاغا کوردەکان و لە حوجرەیی فەقییەکان و مزگەوت و خانەقاکاندا و هەندێ بۆنەیی تاییەتیدا دەبەسترا، کە شاعیرەکان شیعریان تیدا دەخویندەوه و زۆر دەمەتەقی لەسەر ئەم دێرە یان ئەو قەسیدەبە گەرم دەبوو، شاعیرانیش بەپیتی پایە و پەلیان لە شیعردا دەستنیشان دەکران). (٤)

ئینجا بەم پێیە دەتوانین بەتێن رەخنە کارێکی کۆنە لە ئەدەبی جیهاندا، ئەم بۆچوونەش سەبارەت بەئەدەبی کوردیشەوه راستە، چونکە (ئەم دشتین بێژین کول ناڤ چشاکێ کوردەواری ژێ کەفتارە و هەر هەبوویە. دەمی هۆزانقان و تورەقانی مەبێن

١) علاء الدین سجادی، ئەدەبی کوردی و لیکۆلێنەوه لە ئەدەبی کوردی، بەغدا، ١٩٦٨، ٢٩٩.
 ٢) حسین علی شانوف، شیعری شاعیرێ کوردی هاوچەرخی عبداللە گۆران، وەرگێرانی شکور مصطفی، بەغدا، ١٩٧٥، ٤٧.
 ٣) اسماعیل رسول، چەند باسێک، ٤١٧.
 ٤) سەرچاوەی پیشوو، .

بەری ل چقاتا درونیشتن و پالسنەنگانی ب مالکێن هۆزانا دکر و هەقەبەر دکر، هێز و لاوازی تیدا دەستنیشان دکر لێ ل سەر پەیسکی نقیسینا چاخێ خو). (١)

لە بەر ئەوێ چاک وایە بەوردی گوێ (لە نووسەرانی رەخنەگری بگری و بزانی هونەرەمەندەکان کامیان لە بارن و کامیان نالەبارن. بەلام چاکتر وایە گوێ لەو هونەرەمەندانە بگری کە گرنگی دەدەنە لایەنێکی کارەکیان، جا چ شاعیرەکان خۆیان لەسەر بەرەمی خۆیان بنوسن یاخود هاوڕێیەکانیان کە باشیان دەناسن و دەتوانن هەلیان بسەنگێن. ئەم جۆرە کەسانە کە خۆیان بەرەخنەوه خەریک دەکەن دەتوانن گرنگی بەدەن ناوەرۆکی باسەکە و زمان و شێوەی باسەکە بۆ ئەوێ خوشی و رەزامەندی و داھێنان لە دەروونی کەسانی تەدا بەریا بکەن). (٢)

چونکە لەراستیدا ئەو شاعیرانەیی کە رەخنەگریبوون و باش لە ئەدەب گەیشتوو بوون (توانای ئەوێ بیان هەبوو بەسێ چۆنەتی دروستبوونی کاری ئەدەبی و مەبەستی کاری ئەدەبیان بۆ روون بکەنەوه. لەگەڵ دەستنیشانکردنی چۆن کاری ئەدەبی دەست پێدەکا و دیارکردنی شێواژە هونەرەبەکەیی و ئامانجیەتی). (٣) بەلام لەگەڵ ئەوەشدا دەتوانین بەتێن رەخنەیی زانستانە پەپێوانەیی ئیستا لە ئەدەبی کوردیدا هیتشتا پەیدا نەبوو. ئەم حالەتە تا چارەکی یەکەمی سەدەیی ئیستامان بەرەوام بوو کەوا پیش ئەم ماوێهە هیچ رەخنەیی نووسراومان بەپەخشان دەست نەکەوتوو، جگە لە بیرو و تێبێنی شاعیرەکانمان کە بەشیعەر دەربارون، (رەنگە هۆی کاربەگری ئەمەش بەگەرێتەوه بۆ ئەو دواکەوتنە رۆشنیریەیی کە لە ئەنجامی باری کۆمەلایەتی و رامیاری ئەوسادا پەیدا بوو، کەوا پێوەندی بەکۆمەلایەتیەکی بەرەمھێنان دواکەوتوو بوون، هەرەها بەهۆی دەسەڵاتیاری رژی می تیرەگری و دەربەگایەتی و ژێردەستەیی سالی سالی ناوچە کوردییەکان بۆ دەسەلاتی فارسی و عوسمانی و پەیدا بوونی حالەتیکی بەسامی دواکەوتنی فیکری و کۆمەلایەتی و نەبوونی هیچ پێوستییەکی بووژاندنەوهی رۆشنیریەیی تەواوەتی، یان دوورەپەرتیزی لە رێبازەکانی فیکری و ئەدەبی جیهانی و لەو راپەرینە شارستانیەیی سەدەیی هەژدە و نۆزدەیی ئەوروپا). (٤)

بەلام لەگەڵ ئەو بارە دواکەوتوو شادا، شاعیرانی کلاسیکی کورد، وەکو شاعیرانی

١) سەرفراز عەلی نقشبندی، رەخنا دەقلو، گۆقاری بەیان، ژ(١٤٩)، ١٩٨٨، ٧٠.
 ٢) أ. سکوت جیمس، صناعة الادب وبعض مبادئ النقد في ضوء النظريات النقد القديمة والحديثة، ترجمة هاشم الهنداوي، مراجعة د. عزيز المطليبي، بغداد، ١٩٨٦، ص ١٨.
 ٣) سەرچاوەی پیشوو، ص ٣١٠.
 ٤) اسماعیل رسول، چەند باسێک، ٤٢.

گهلانی تر، ههول و کوششیان داوه، که بهرهمه کانیان پرازیتهوه به بیروپرای رهنهیی، چونکه هیچ ساتیک نه دهب به بی رهنهیه کی پر سوود نهیتوانیوه ههنگای گورجوگولانهی خوی بهاوی له مهیدانی ژیان و ناگرۆزه بییه کانی کۆمه لدا. بهم پیتییه رهنه و بهرهمی نه دهی ههیه که یان لایه که ی تریان تهواو دهکات و بهیه کیتی ههردوو لایان کاریان دهکاته سهه نه نجامیکی بوخت.

بهم رهنهگه ئیمهش ههه له سههه تایی نهه کاره مانهوه، پروایه کی وا دهجه سپین که ئیمه خاوهن رهنهیی نه ده بین. چونکه خاوهنی نه ده بیکی دهوله مه ندین، که سهه به کلاسیکیهت و پیاژه کانی تره. چونکه له راستیدا (ههگه رهنه نه بایه ئالای نه ده ب لایان بهرز نه ده بووه هیچ مه به ستیکیانیش پیک نه ده هات)، (۱) له گه له نه مه شدا راسته گه له جار تاریکایی چۆکی قورسی داوه ته سهه سگی کۆمه لی کورده واری، تهنگی بهه ناسه رووناکه کانی هه له چنیوه ههروه کو له مه و پیتش باسمان کرد، به لام هه رگیز ترووسکایی نه ده ب و وشه ی کوردی نه کوژاوه ته وه. ئیستاش خۆمان به رامه به سامانیکی دهوله مه ند ده بین که پتویستی به شیکردنه وه به نرخ و بایه خه سه ده مه بییه کانی له ده ریتنی و بایه خه ئیستاتیکی و ئینسانیه هه رگیز نه مه رکانی به ده رخنه یه. نهه کارهش نه نجام ده درۆ به هوی هه له تینجانی نهه سامانه و دیارکردنی نهه دهقه نه ده بیانهی که بیریکی رهنهیی ده به خشن، جا بهم پیتییه ئیمهش روو له نه ده به که مان ده که یه بۆ دیاریکردنی نهه لایه نانه که راسته و خۆ پتوه ندییان به رهنه و رهنه گراییه وه هه یه، هه رچه نه ده نهه جوژه رهنه یهش رهنه یه کی ساده و ساکاره له سهه چیت و کارتیکردن و سهروشت بنیات نهراوه، که نه مه شیان به مه یه کی بنچینه بییه و نا کرۆ پشتگو ی به خری.

ههه نه وه بوو که شاعیر به هۆنراوه چهنده نه رهنه یه کی رهنه یه کی چه سه پاندوه به هوی شانازی و ستایشکردن، یانیش بهرهمی شاعیرانی تر به ناپه سندن و له کولار له قه لهه داوه، یاخود باسی سهه رچاوه ی هۆنراوه و دارشتنی زمانه که ی کردوهه. یان به هوی بهراورد و بهراورد کاراییه وه چهنده بیریکی رهنه یه کی ده برپوه و نرخ و به های خۆیان تیتیدا دیارکردوهه.

که نهه جوژه رهنه یه سه بهارهت بهه سه ده مه وه کاریکی ئاسایی بوو. ههروه کو له مه و پیتش تاقیکردنه وه ی شاعیرانی عه ره ب به نمونه ی جوژه به جوژه لهه ئاسته وه باسمان کرد. جا بۆ ده ستیشانکردنی سههه تایی رهنه یه نه ده بییمان ده بی بزاین شاعیره کاتمان چییان وتوه لهه باره یه وه، نهه باسه له مه و دو به دریتایی لیبی ده دویین.

(۱) د، احمد مطلوب، دراسات بلاغیة و نقدیة، بغداد، ۱۹۸۰، ص ۱۲.

بهشی دووهم

رهنه ی نه ده بی له شیعری کلاسیکی کوریدا

له سه ده ی شانزدهم - هه زدهم

مه لای جزیری - نه حمه دی خانی

رهنه ی نه ده بی له شیعری کلاسیکی کوریدا

له بهشی یه که مدا باسی چهنده بایه تیکی زانستیمان کرد، که راسته و خۆ پتوه ندییان به رهنه و رهنه گه وه هه بوو. بۆ نه وه ی ههنگاو بهاویژین به رهه و چۆنیستی په یدا بوونی رهنه ی نه ده بی له شیعری کلاسیکی کوریدا و به دریتایی لهه بایه ته وه بکۆلینه وه. جا بۆ ده ستیشانکردنی نهه سههه تاییه، ده بیته له ده ست پیکردنی نه ده به که دا پیتیدا بپین و له لای نهه شاعیرانه بوه ستین که بیروپرای رهنه یه یان هه یه. چونکه سامانی نه ته وایه تی دیرینی کلاسیکی کوردی له هۆنراوه دا، گه به هه ر پتوانیک هه له سه نه گیتیری بی گومان بهرهمی وای تیدا به رچاو ده که ویت که شیای ریز و نرخ پیتدانه.

چونکه مپژوونوسی نه ده ب له دوو تویی نهه سامانه دا تیبینی دهکات که هه له به ست هه یه له رووی بنیاتان و ته کنیکی دارشته وه دا وه کو چوارینه کانی بایه تاهیر. ههروه ها هه له به ست به دی ده کرۆ که له رووی ناوه رۆک و په یامداراییه وه نمونه ی به رزی هۆنراوه ی نه ته وایه تین وه کو بهرهمه کانی مه لای جزیری و نالی و مهوله وی و حاجی و شیخ رهزا و..... هتد.

(جگه له هۆنراوه ی درامی که مهه و زینه که ی نه حمه دی خانیه که له رووی رهگه زه کانی نهه هونه ره وه لوتکه ی خولقاندن و جوانکاریه). (۱)

له بهر نهه دیارده یه له هۆنراوه ی کوریدا که بی گومان ره گوریشه به کی ئیجگار کۆنی هه یه، بوون و ده مدانی رهنه یی ده سه له مینتی له نه ده بی کلاسیکی کوریدا.

نه وه ی ئاشکرایه رهنه ی نه ده بی نه رکیکی گه وره و گران و پیرۆزه رۆلیکی کاربگه ره ده بینیت له گه شه پیتدانی نه ده ب و هه ولدانی خه ملاندنی و پیتشکه وتنی و تیشک

(۱) د. کامل بصیر، لاسایی کردنه وه ره سه نی له رهنه سازی کوریدا، گۆفاری کۆری زانیاری عیراق

(دهسته ی کورد)، بهرگی هه شه تم، به غدا، ۱۹۸۱، ل ۸.

خستنه سهر پێچکەى ئەو وشە خەزمەتگوزارانەى بەرەو ئاسۆ ئایدۆلۆژى و بێرکردنەوه هەمە رەنگەکان بۆ مەبەستى تواندەنەوه لە خواست و ژانەکانى کۆمەڵدا لە رەوتدايه و هەک سايه لە دووى کاروانى نوێخوازى و داهێنان و رەسەنايه تى بى ئاوابوون سنگ ئەنى بۆ پێشەوه، کە لە ئەنجامدا رەنگى شارستانىيەكى ئەدەبى بنچينه تۆکمە دەپێژێ هەر بەو هۆبەش بزووتنەوهى ئەدەبى شەقلی پێشکەوتنى هەميشەبى پێتو ديار دەبیت و لە پاشاگەردانىش قوتار دەبين.

بەم پێتیه (رەخنە دەورێکى رۆشنبیری و هونەرى و جەلەوگيرى دەگيریت و پێگا خۆشکەر دەبیت بۆ بزووتنەوهى هونەرى چالاک، رەخنە خۆى لە خۆبەوه کردەوه بیهكى داهیتانەى بەرز و پيرۆزه و سەنگى تايبەتى خۆى هەيه کە هېچ کەمتر نىيه لە بزووتنەوهى هونەرى ئەگەر پتریش نەبێ). (١)

لە راستیدا (بەهېچ جۆرێک چاوهروانى گەشەکردنى ئەدەب ناکەين بەبى دژوار... و وردتر بلتین ئەدەب بەبى بیری رەخنەبى و پێبازە جۆراوجۆرهکانى رەخنە گەشه ناکات). (٢)

جا لەبەر ئەم هۆبانە دەبیت هەر هۆنراوهى کلاسیکى کوردى بکەين بەبەنەرەت و بنچينه بۆ دەست پێکردنى رەخنەى ئەدەبى کوردى. چونکە شتێکى سەير و نالەبارە ئەگەر هاتوو لە ماوهى پێنج سەدەدا- واتە لە سەدەى شانزەهەمدا تاكو سەرهەتای سەدەى نێستا، هېچ بېرورا و تېروانىيى رەخنەبى لەم ئەدەبەدا بەدى نەکەين. لەگەڵ ئەوهدا کە شاعیرهکان لوتکەى بلیمەتى و شاکارى تىادا نواندوو و ئەدەبىيکى ناتەواو و لاواز نىيه، بەلکو ئەدەبىيکى رەنگين و ناسک و کامل و دەولەمەندە و لە هەر روويهکەوه ئەگەر تەماشاش بکړئ. کەموکورى ئەوتوى تىدا بەدى ناکەين، بەلکو توانبووه لەگەڵ رۆپوهەى مېژوو هاودەنگ ببیت و گەشه و خەملاندنى خۆى بپارێزیت. هەرچەندە دابریيک بەدى دەکړئ، ئەگەر هاتوو بەپتې ناوچەبى لەقەلەم بدرئ. بەلام ئەم دابرینه دەگەریتەوه بۆ چەند هۆبەک لێرەدا دەرفەتى ئەوه نىيه باس بکړئ.

ئەوهى ئاشکرا و ديارە کە لەم ماوهبەدا هېچ کتیب و وتار و چەشنەکانى تری دانان بەدەستى نيمە نەگىشتوو تاکو بتوانين بیکەين بەچراى دۆزبنەوهى سەرهەتای مېژوو رەخنەى کوردى، هەررەها لەو ماوهبە دوورو درێژەدا، شاعیرهکانمان توانبووانە کەلک و سوود لە هەموو تاقیکردنەوه و جۆره تازەکردنەوه بپێکى ئەدەبىيکى گەلانى دراوسیدا وەرگرن و پەپروەى بکەن لە بەرهمەکانياندا، جگە لە شتى خۆمالى کە راستەوخۆ

(١) عەزیز گەردى، ئەدەب و رەخنە، چاپى يەكەم، بەغدا، ١٩٧٤، ل ٢٨.

(٢) د. احمد کمال زکى، النقد الادبى الحديث، اصوله واتجاهاته، القاہرہ، ١٩٧٢، ص ٩.

پێتوئەندى بەباردۆخى ناھەموار و تىژ و دژوارى کۆمەلەکەى پێتو ديارە.

ئەمەش ئەوه دەگەيىنێ کە شاعیرهکانمان هوشيار و چالاک بوون و ئاگادارى تەواوبان ھەبوو لە ئەدەبىيى رۆژھەلات بەگشتى و گەلانى دراوسى تەبایبەتى، وە شاعيرهکانمان بەپتې کات و شوتين لە بەرھەمەکانياندا خاوەنى جیھانىيکى بەربلاو و ناسک بوون، زۆرەيان باوەريان بەخۆيان ھەبوو بى سەلەمىنەوه و پاراىيى راکانيان دەرتەبرن. جا کەوابوو چۆن شاعيرهکانمان ئاگادارى تاقیکردنەوهى گەلانى ناوبراو نەبوون لە رووى بزووتنەوهى رەخنەبى لە ئەدەبەکانياندا!

لەگەڵ ئەوهدا شتێکى ئاشکرا و ديارە کە ئەدەبى کلاسیکى رۆژھەلاتى بەگشتى يەک شەقل و سيمای پێتو ديارە، ئەمەش بەھۆى کارتیکردنى تايىنى نيسلام بوو.

لێرەدا بەدلتايى و بى دوودلى دەلێين کە شاعيرهکانمان ئاگادارى ئەو جۆره رەخنە بوون کە لە ئەدەبىيى رۆژھەلاتدا سەرى ھەلداوه و توانبووانە بەھۆنراوه بېروارى رەخنەى خۆيان دەربسرن بەشیتوہەکى شىياو و گونجاو بۆ ئەوهى بگەنە ئەو پایە و لوتکەبەى کە ھەموومان شانازى پێتو دەکەين.

ئىنجا بەپتويستى دەزانين گەشتىک بەناو بەرھەمى شىعەرى کلاسیکى کوردیدا بکەين بۆ دەرھيتان و دەستنىشانکردنى ئەو هۆنراوانە کە يەکسەر پێتوئەندىيان بەرەخنە و رەخنەگرەوه ھەيه و جۆره سەرهەتاييک و دەمدانىکەن لە رەخنەى ئەدەبى کوردى و بگەبنە بەلگەبەکى پتەوى بۆچوونەکەمان.

لە بەردەمى رووناکى ئەم شتە کە باسمان کردن. (بەپتې پلە، ئەو پلەبە کە لە بەر دەستمانايە باسى پارچە ئەدەبى کوردى ئەکەين، باسى ئەو سەردەمانەى ئەکەين کە پارچەکە لەو کات و چاخەدا ئەو شتەى ھەلگرتووہ کە خاوەنەکەى مەبەستى بوو، ئىتر ناھيتين ئەوہ بپێژين:

ئەو پارچەبە لەم وەختەدا چ بېروباوەرێک ھەلشەگړئ ئەوہ لە سەردەمى دانانى پارچەکەدا چەشنى بېروباوەر و گوزارەى ئىستەى بووہ؟

واتە ھونەرەکە ئەم گوزارەبەى مەبەست بووہ، بۆيە ئەمە نابپێژين، چونکە ئەگەر ئەمەى مەبەست بووبى پلە (تدرج) لە ئەدەبا نابى). (١)

وہ بۆئەوهى ئەنجامى کارەکەمان بەشیتوہەکى پوخت و ناياب لەقەلەم بەدەين، دەبن پەنا بەرینە بەر شىعەرى ئەو شاعيرانە کە ئەم جۆره زانستە لە شىعەرەکانياندا بەدى دەکەين و تيشک دەخەينە سەر شىعەرى (دە) شاعىرى کلاسیکى و بەپتې مېژوو زيانبان باسيان لیتوہ دەکەين، واتە دەبیت لە (مەلای جزيرى) يەوہ دەست پێکەين کە لە

(١) علاءالدين سجادی، ئەدەبى کوردى و لیکۆلینەوه لە ئەدەبى کوردى، بەغدا، ١٩٦٨، ل ٢١٨.

سەددەى شانزدههەمدا ژباوه، ئىنجا بەرەو ئەحمەدى خانى و سالم و كوردى و مەولەوى و حاجى قادرى كۆبى و شىخ رەزا و مەحوى و مېسباح-ددىوان (ئەدەب).
 ھەرىكەتچىيان بەشىۋەپەكى جودا باسى دەكەين لە ئەوى تر تاكو لىكۆلئىنەو كە خەسترو ئەنجامىكى باشتى بدات بەدەستەو.

رەخنى ئەدەبى كوردى لەسەددى شانزدهم- ھەژدەم

مەلای جزیری

بەمەلا ئەحمەد یا شىخ ئەحمەد بەناوبانگە لە سالى (١٥٦٠) ی ز لەدایكبوو. لە سالى (١٦٤٠) ی ز كۆچى دواى كردوو، لەبەر ئەوئەوى لە شارى (جزیره) ی پایتەختى بۆتان ژباوه، بەجزیری ناوى دەركردوو. ئەوئەوى دەربارەى ژبانى مەلای جزیری دەزانریت كەمە و بەلگەى تەواو بۆ راستى بەدەستەو نەبە. بەرێبەرەى ئەدەبىكى كوردى دەژمیرریت. چونكە لە سەردەمى خۆدا شتىكى ھېناپە ناوھەو كە تەواو تازە بوو.

بیرۆپای رەخنى مەلای جزیری

جزیری نەك تەنیا شاعیرىكى لێھاتوو و زەین تیز و شاكاریوو، بەلكو یەكێك بوو لەو كەلە شاعیرانەى كە توانیویە بەھۆى داھێنان و خولقاندنى بەرھەمى ئەدەبىیەو زۆر شت بێخەشیت بەنەوكانى پاش خۆى بەردى بناغەى كاری ئەدەبى كوردى بچەسپیتیت. چونكە لە راستیدا جزیری (جگە لەوئەوى ھۆنەرێك و ھونەرمەندىكى بەرزى كوردانە و بولبولى باغچەى ئەدەبى كوردیە. ھەتا ھەتاھەتا نەوا و سۆز و ئاوازی كپ نابێ، وەكو زەنگولە لە شاخە بەرزەكانى بۆتانەو دەنگ ئەداتەو، رێگا بۆ كاروانى ھۆنەرمانان نیشانە ئەكا. بۆ ئەوئەوى بەخەلكى بەسەلمینێك (جزیری) كۆبە و كە ھۆنراوەكانى قسەى پەتەن، بەلكو دۆر و گەوھەرى، كاشى ئەدەبى كوردستانن). (١)

بەم پێتە مەلا خاوەنى بەھرەپەكى بێ سنوور بوو توانیویە كەرەستەپەكى شیعەرى چاك بەھۆتەو و تێدا بێرۆپا و تېروانىنى رەخنى بەدركۆبە بەرامبەر رەخە و رەخەگرەو. لە چەند دێرێكدا بنەرەتێكى رەخنى دەستنیشان دەكا، سەبارەت بەسەرچاوەى ھۆنراو و بۆچوونەكانى بەم شېوئەى خوارەو دەنوێنێ.

شیعرا تە (مەلا) سیحری شەكەر پیزە بەموعجیز
 زانم ژ لەپەى لەعل تە ئەف لەفـسز و ئەدا گـرت
 د ئیـعـجازی بەیانى دا سوخەن گەر بێتە ئینسافى
 دزانت موختەسەر ھەرکەس (مەلا) سیحرە عیبارت كر (٢)

شیعەرى خۆى بەموعجزات ناودەبا و سیحرێكە شەكرى لى دەبارى لێرەدا قسە

(١) علاءالدین سجادی، دەقەكانى ئەدەبى كوردى، بەغدا، ١٩٧٨، لە ٦١.

(٢) دیوانى عارفى پەنى شىخ احمدى جزیری، ھەژار شەرحى لى كوردوو، تەرەن، ١٣٦١، ل، ١٢٢، ل، ٢٢٩.

ئاراستەى خۆى دەكا و دەلىق - دەزانم شىعەرى وا، له وزەى خۆتى تەنباىدا نىبىه. له خۆشى و يادى لىقوى ئالى وەك لال ئەو قىسانەت بۆ ھاتووه. ھەروەھا پروو دەكاتە خەلك و بىپىيان دەلىق ئەگەر وىژدانتان ھەبىن، باش دەزانن مەلا لەو شىعەرانەى خۆيدا، كارىك دەكا رىك دەكا كە بەھىچ كەسپىك ناكړى و ھەرچى دەھۆنىتەووه وەك سىحەرى جادوگەرانە، له دەمى دپتە دەروە). (۱)

ھەروەھا مەلا بىرپىكى ترى رەخنە دەچەسپىننئ ئەویش، بئەرەتى بەراوود كارىبە له وىژەدا. لەم بىرۆكەدا پروو دەكاتە مىللەتەكەى پىپىيان دەلىق:

گەر لؤلۆئى مەنسور ژ نەزمى تۆ دخوازى

وەر شىعەرى (مەلىق) بىن تە بە شىراز چ حاجەت). (۲)

واتە: ئەگەر تۆ دەتەوئى مروارى ھىشتا نەسمرات لە ھۆنراوودا دەس كەوئى، كە جوان و رىك بىت، وەرە پروانە شىعەرى مەلا. ئىتەر كارى بە شىراز و شاعىرانىبەوھە چىبە. (لێرەدا مەبەستى لە شىراز حافزى شىرازىبە، (۳)

لەمەدا ئەو دەردەكەوئى كە مەلا باش حافزى ناسىو، وە بەلايەوھە پایەبەرز بووھە لە شىعەر و ھونەردا، ھەروەھا پىپىيان دەدا كە مەلا خۆى لە حافزى بەكەمتر نەزانىوھە، ئەم پایەخدا نە بە شىعەرى حافزى ئەو پەرى (اعجاب) ى مەلا پىپىيان دەدا بە حافز و دىوانەكەى. ھەروەھا ئەو ھەش پىپىيان دەدا كە حافز و دىوانى حافز لە كوردستاندا ناسراو بوون، چونكە ئەگەر نەناسراو بوونايە، نە مەلا بەراوردى شىعەرى خۆى لەگەل ھىنى ئەودا دەكرد، وە نە داواشى لە خەلك دەكرد كە شىعەرى (ملى) بىپىن و پىتووستىپىيان بە شىراز نىبە). (۴)

ھەروەھا مەلا بەراوردى خۆى لەگەل شاعىرپىكى ترى ئىترانى دەكا، ئەویش (فەروخ) بىبە و دەلىق:

بىرى شەعارە د شىعەرى و (مەلىق) شال فروش

تو نىپىيان مەدە فەرخى كولنك مەن بوپە فەرخ). (۵)

(۱) ئەمە ئىشارەتپەكە بۆ ئەو ناپەتە تىپدا كە فەرموویەتى (فقال الذين كفروا ان هذا الا سحر مبين) سورة البقرة، الاية ۱۱۰.

(۲) دىوانى عارفى رپانى شىخ احمدى جىرى، ل ۱۲۸.

(۳) دوور نىبە مەبەستى (مەلا) سەعدى شىرازى بى، ھەر چۆنىك بى لە چەمكە ناگۆرئ.

(۴) د. ئەمىن موتاپچى، شاعىرانى كورد و ئەدەبىياتى فارس، گۆفارى كۆلىچى ئەدەبىيات، ژ (۱۶)، ۱۹۷۳، ل ۲۱.

(۵) دىوانى عارفى رپانى شىخ احمدى جىرى، ل ۲۰۷.

لێرەدا مەلا خۆى بە پىپىشەرو دەزانى لە بازارى ھۆنىنەوھى شىعەردا و، ھۆنراوەكانى بە (شالى عەجەم) بە نرختەر و جوانتر دەزانى. ئىتەر تۆ نابى (فەروخ) بىم پىپىيان بەدى، چونكە لە لاى مەندالىكە و لەسەر دەستى مەن پەروەردە بووھە.

جا لێرەدا دەبى پىرسىن بۆچى مەلا شىعەرى خۆى بەراورد كرددوھە بە شالى عەجەم، چونكە چىنىنى تىدايە. شىعەرىش برىتىبە لە ھونەرى رىكخست و دارىشتن، فەروخىش كە خاوەنى ئەو شالەبە، مەلا بەرادەبىكى نزم تەماشائى دەكا، چونكە ھەرزە و پىپىكى ھەرچاى حىساب دەكړئ. خۆى بە شاعىرپىكى داھىنەر و شاسوار دەزانئ.

لە رووىكى ترەوھە مەلا شىعەرى خۆى بە گىيان چوواندووه كە دلى مردووھەكان بە ئاگا و زىندوو دەكاتەوھە و دەلىق:

شىعەرى (مەلىق) كو وەك ژوان داىە تەجانى مەروشان

پورمە لىبەرگن ئەرغەوان دىنە غەزەل لىك شەتەت (۱)

زۆر غەزەل و شىعەرى جوان و پىمانا ھەبە، شاعىرەكان لە پەلكى ئەرخەوان رەنگا دەپنوسنەوھە و بە دىارى دەيدەن بەبەكتر، بەلام گشتىيان بەرامبەر شىعەركانم پىر ھەلە و كەمكۆرپىن و لە رى لادەرن. بى گومان لێرەدا مەلا پایە و لوتكەى شىعەركانى و كارىتكردىيان و بەسەر خەلكدا دەستىپىيان دەكا.

ھەر لەم بارەبەوھە مەلا شىعەرى خۆى بەراورد دەكا لەگەل شتى بەرچەستەبى (مەترىالى) و دەلىق:

تەبەى لامىع وەش زەمىننەت بو حاسن

مەن دەست دا ذوالفەقار و دولدولە

ھشكەروى بەد فعىل چى ھىن كە عەجەب

بارك اللە خوھش بەزى ئەسپى قولى (۲)

لێرەدا مەلا سروشتى شىعەركانى دەردەخا و دەلىق مەجازى مەن و تەبەى شىعەركانم، زۆر لە خۆبايى و سەركىش بوو، وەك بارگىرى تۆسن دەچوو. وشكەرۆش بوو. سوپاسگوزارم بۆ خودا، كە بۆم ھاتە سەر رەدايە و ئىبىستا باشە. ھەروەك چۆن ئىمامى عەلى، زولفەقارى دەخستە كار و چۆن دولدۆلى: بۆ سوارى خۆى داھىنابوو، تەبەى شىعەرم ئىبىستا لە دەستى مەندا ئاوا پراو ئاوا رامە. كە لە پىشدا وشكەرۆ و بەد ئاكار بوو، نازانم ئەو ھۆبە چى بوو، كەوا بەجوانى راھىنئ و رەوتى پىشسوى پى بگۆرئ و ئەو رەوانىبەى پى رەوان كا. بەخوا سەبىرە! ئەى ئافەرىم ئەسپەقولى ئۆبال بەئەستۆم

(۱) سەرچاوەى پىشسو، ل ۲۹۴.

(۲) سەرچاوەى پىشسو، ل ۴۵۷-۴۵۸.

خۆشبهزی. ئا بەم شیبوویه مهلا زاله بهسهه هۆنینهوهی شیعردا و چوست و چالاکه. لێرهدا راستگۆ بووه چونکه شیان و توانای لهو وزه بهدا زیاتریش بووه (چونکه جزیری هۆنهرێکی بهسۆز و خاوهن خه پالتیکی ناسک و قسه سه ره وانیککی به دیمه ن بووه. شیعهره کانی دهروونی مرۆف نه جوو لێن و هه ژانیک له هه موو ده ماره کانا په پيدا نه کهن). (۱)

ئه م بۆچوونانه ی مه لا به لای ئیسه وه جوو ریکن له (سه ره تا و ده مدان له ره خنه ی نه ده بیسه وه، چونکه ئه م به راوورده ئه وه ده ره خا که مه لا ناگای له ره خنه و په لای شاعیران و راده ی به راوورد بووه). (۲)

دیسان توانا و بهزی جزیری و پروا کردنی بهخۆی، وه شانازی و ستایشکردنی به هۆنهرمه ندیبه که ی، گه لێ شتمان له باره ی نه ده به که یه وه بۆ روون ده کاته وه. که سیده بیته کی موله موعی هه یه - که نیو دپری کوردی و نیوه ی تری - عه ره بیسه - به ته وای شانازی و پروا کردنی به خۆی له ویدا ده ره خا. بۆفونوه:

د ئیقلمی سوخن میرم د شیعری ده جه هانگیرم
(ويعلو موكب العشاق اعلامي وراياتي). (۳)

لێرهدا مه لا خۆی به میریککی قسه زان و پاراوه ده زانی، بۆیه له شیعهر هۆنینه وه دا، دنیای خسته ته ژیر ریکتی هۆنراوه کانی. ئه م جوو ره شانازی کردنه به ده گمه ن ده بیترئ، بۆیه لای شاعیره گه وه کان نه بی به دی نا کرئ.

له دپریکی تر دا روو ده کاته ئه وه که سانه ی که ناشنایه تی له گه ل شیعهره کانی دا ده که ن، له ئه نجامدا بۆیان ده ره ده کوئ که مه لا چه ند شه زایه له هۆنینه وه ی شیعری جوان و ره واندا و ده لئ:

حوسنی نه دایاته (مه لا) هه رکئ دی
(صح له انك عین الفصاح) (۴)

ئه مه ش ئه وه ده گه یه ن که مه لا وه کو سه ره وهر و سه رداریککی زمان ته ر و پاراوی دپته پیش چاو، که س ناتوانی مملانی له شیعهر دپشتندا له گه لدا بکرئ. دیاره ئه م گرنگیدانه ی مه لا به خۆی هه ر به مه نا وه ستیت، به لکو له چه ند دپریکی

- (۱) علاءالدین سجادی، دهقه کانی ئه ده بی کوردی، ل ۶۲.
- (۲) د. نه مین موتابچی، کو فاری کو لیبجی ئه ده بیات، ل ۲۲.
- (۳) دیوانی عارفی رپانی شیخ احمدی جزیری، ل ۴۸۸.
- (۴) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۸۱.

تر دا شانازی و ئافه رینی ئاراسته ی خۆی ده کا، که په یقیته سووک و جوان دپنیه ته به ره هم. به روخساریکی زیبا و قه شه نگ و وینه ی جوو ره جوو ره کانی جوانکاریدا. لێره دا مه لا گرنگی به روا له ت و روخساری شیعهره کانی داوه، ئه مه به لگه یه کی پته وی بۆچوونه کانیه تی که شه ره ازا بووه له هۆنهره کانی ره وانبیتیدا بۆ نمونه:

ئه حسه ن ژ قئ نه زمی له تیف
چه ند سه بوک هاتی خه فیف
مه حبوب به ده ستی خۆی شه ریف
نه قدی مه موهر و سککه دا
ئه حسه ن ژ قئ وه سفی ره فیع
ئه شکال و ئه وزا عین به دیع
تیتن ژ نورئ وه ک ره قیع
بی عه یب و نه قس و ره خنه دا
ئه حسه ن ژ قئ وه ضعی (مه لا)
ئه شکال و ئه وسافین حه لا
له و دل بو ان بو مو تبه لا
جه ذبه و جه لاله د سینه دا (۱)

که چی لێره دا ناوه روکی فه رامۆش نه کردوه، به لکو ئه وه په یقانه به جوو ریک به کار دپنی که هه مووی له نوو ریککی پاک و چاک و بی خه وش و بی که مایه سی دپنیه ته به ره هم. که یه کیتی بابه ت له هۆنینه وه دا ره چاو بکرئ و به شپووزیک دپشتوه که لای هه موو که سیک زۆر په سند و پیک و گو نجاو بی که پشکو ده خه نه نا وه ناو. له ئه نجامی هه لێنجانی ئه م بیرو که ی سه ره وه دا مه لا په نجه بۆ رپنازیککی شیکردنه وه ی بنیاتنانی هۆنراوه دا دا بین ده کا، ئه ویش روو له زمان ده کات، پشت به زمانه وانای ده به ستیت که (په نجه بۆ وشه و واتا کانی تیکسته که درپژ ده کا و له هه لسه نگاندنیاندا باسی ئه وه ده کا وشه کان روون و ره وانن و ئاوازه دارن و له سه ره زماندا سووکن و گو تگر له بیستنیان له زه ت ده بیته ی و، واتا کانیان باشن و که لکیان هه یه و رابه ری گو تگر و خوینه ران ده که ن). (۲)

لێره دا تیبینی ده که یه ن که ئه م رایه یه کدگیر ده بی له گه ل بۆچوونه کانی ره خنه گره

- (۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵۲۵-۵۵۷.
- (۲) د. کامل البصیر، ره خنه سازی، ل ۱۴۴.

کۆنه کانی ئەم ڕێبازە که ئیبن قوتیبیە دینه وەریبە (۲۱۳-ک-۲۷۶ک) که لەم روانگەوێ
چەند ڕێبازێکی سەرەکی دەربارەی هەمان بابەت دەستنیشان دەکا و (هۆنراوەی وشەیی
بەرز و واتا بەکەڵک بەباشترین چەشنی هۆنراوە لە قەڵەم دەدرێ). (۱)

هەر وەها ئەوێ لێرەدا شایانی باسکردنە ئەوێبە که مەلا یەكەمەین شاعیری کوردە که
وشەیی (پەخنە) ی بەکار هێناوە بەو مەبەستەیی که ئیستا ماناکەیی لە ئەدەبدا باوە. ئەم
بیرکردنەوێ مەلا نیشانیکی پتەو و نایایی شکۆمەندییە (چونکه ئەم بەلگەبەمان
پیشمان ئەدا، سەیر ئەکەمەین هۆنراوەکانی ئەو لە چاوە هۆنراوی هۆنەرەکانی ترا
ئاوازیبەکیان پەیدا کردووە و چوونەتە گۆشەیی هەموو دلیکەو! ئەمەش لەبەر ئەوێ بوو
ئەو توانیبووەتی ئەو که هۆنراوە داوای ئەکا لە وشە و لە بیرو لە ئەندیشە و لە ڕیخت
هەمووی تیاپا بەکاربێنێ و شتییک نەبەلێتەوێ بۆ یەکی که ڕەخنەیی لێ بگرێ. وەیا
بەواتەبەکی تر لەگەڵ چەشەیی هەموو کەسیکا گونجاون و کاریگەریبەکیان هەبوو لە
دلی ئەوانەدا بەو بۆنەوێ وەریان گرتوو). (۲)

لێرەدا دوو تێبێنی دەخەینە روو:

یەكەم: مەلا بەهۆی شانازی (۳) و ستایشکردنەوێ بنەرەتیکی ڕەخنەیی دەستنیشان
دەکا لە هۆنێنەوێ هەلبەستدا، که لەلای زۆریبە شاعیرەکانی کلاسیکی پەپرووی
کراوە، ئەویش لایەنی گرنگیدانە بەروخسار و ڕوالەتی گشتی بەرھەمەکە.

(۱) سەرچاوەی پێشوو، ل ۴۸.

(۲) علاء الدین سجادی، ئەدەبی کوردی و لیکۆلێنەوێ، ل ۲۱۴.

(۳) جزیری لەم چەند دێرەدا وێنەبەکی تری ستایش و شانازیکردن بەهۆنراوەکانیەوێ دەخاتە روو:

سککەبێ شیعرا مە بەناقێ تە هات
لەو ب عەبیری دجھان دا ڕواج
نابی ڕوان من دیە شیعرا (مەلا)
(يُنْكُر لِمَاءَ لَسْمُو المِزاج)
چ فەساحەت مەلاحمت وەددێری تۆ (مەلا)
نەف ئەدایا تە د شیعری وەشرین و بنەمەک

هەر وەها دەلی:

سەدچین دەخوێدا گرتی بەزولفا تە بچین
شیعرا مە و دەحەق لەوچو حەتا ماجبێنی
نەقشێن فەلەکان گوێدە درن قێ نەزمێ
تەنھا نە بەشەر هەر دکرن تەحسبێنی
بروانە دیوانی عارفی پانی شیخ احمدی جزیری، ل ۱۷۲، ل ۳۳۰، ۵۰۵.

دووەم: فەرامۆش نەکردنی دیوی تری هۆنراوە، ئەویش گەرنگی و بایەخدان
بەناوەڕۆکی بابەتەکەبە. مەلا لە دوو دێری تردا پایە و پلەیی بەرزایەتی پیشان دەدا لە
هۆنێنەوێ شیعردا روو دەکاتە خەلک و پێیان دەلی:

جەوھەری حوسنی ئەدا تەنھا دبت مەقبولی تەبەع؟
گەرنە سەبەقەل دەت بنوری عیشق وەک حەککاک ڕوح
دی بوئی ئەنداز و تەرزێ کی دبیست سیحری حەلال
گەر نەبالا تەبەع بت وەک پەھلەوان چالاک ڕوح

واتە شیعەر و گەفتی من، بۆیە لە چاوە قسەیی خەلکی تر زۆر لەبەر دلانە و خەلک
پێیان خۆشە، چونکه گیانم که بەتیشکی ئەقین قالە، زمان و دل و مێشکمی بەخاوینی
راھیناوە و وەکوژەنگرن ژەنگاوی مشتومال دەکا. ئەویش مشتومالی داوون.

بۆیە وا خۆش و لەبارن. دەنا کێ دەتوانی بەم تەرز و ئەندازەبە زۆرە، (سیحری
حەلالی) بەدەمدایی. ئەوێ کاری کەسیکە که گیانی وەک پالەوانی زۆر چوست و بەکار
مرخی شیعری بەپایە و پلەیی بەرزایەتی گەیاندبێ). (۱)

مەبەستی مەلا ئەوێبە که خۆی پێیگەیاندووێ و پەروەردە کردووێ و کەسی یارمەتی
نەداوە، واتە لاسایی کەسی نەکردووێ، چونکه دەلی گیان و زمان و مێشکم
(هۆشمەندی) م بەخاوینی راھیناوە لەبەر ئەوێ توانبوێ سیحری حەلالی بەھۆنیتەوێ،
لێرەدا مەبەستی مەلا شیعەرەکانی و وێنەیی راستەقینەیی کەسایەتی و پایە و پلەیی
شاعیربەتی و بلیمەتی پیشان دەدا.

هەر وەها لە پارچە قەسیدەبەکدا مەلا بنەرەتیکی تری ڕەخنە دەخاتە روو، ئەویش
دزین لە وێژەدا بە. بێ گومان ئەم دیاردەبە زۆر بنجوبناوانیکی کۆنی هەبە لە ئەدبی
کلاسیکیدا.

شاعیری سەرنەکەوتوو پەنای دەبردە بەر دزینی دەقی ئەدەبی لە شاعیربەتی شاکار و
لێھاتوویدا و بەناوی خۆی بلاوی دەکردوو. ئەم دیاردەبە دەبیتە هۆی لێلکردن و
دواخستنی بەرھەمی هۆنراوە و بەکاربەتی ناپەسند و نابەجێ و گومان لێکراوە لە هەموو
ئەدەببەکدا لەقەڵەم دەدرێ.

ئەوێ شایانی باسەل یرەدا که ئەم دیاردەبە یەكەم جارە لە مێژووی ئەدەبی کوردیدا
رووی داوە. مەلای جزیربیش دەرک و هەستی بەمە کردووێ و بەھیچ شتییک قایل
نەبوو، تاکو وەلامی ئەو کۆلکە مەلا دزە نەداتەوێ، چونکه دزە که ڕەخنەیی لە جزیری
گرتوو، که لە شیعەر هۆنێنەوێدا لاواز و سستە و نایگاتی. ئیتر بەهۆنراوەبەکی حەوت

(۱) سەرچاوەی پێشوو، ل ۱۸۷-۱۸۸.

دێری وهلامی ده‌داتهوه له‌ژێر ناوی (شيعردز) و ده‌لێ:

قه‌وی مه‌شه‌وره‌ كو ناڤی ته مه‌لا خه‌مه‌سه‌شه‌ره
تو بشييعرا نه‌ته گۆتی خوده‌کی قه‌ند و شه‌كه‌ر
دوری ناسوفته ده‌ونی! مه‌ نه‌دی ميسلی ته قه‌ت
نه ده‌مه‌تی عه‌جه‌می دا نه د ئيقليمی ته‌ته‌ر
ئه‌ف چ شيعر و غه‌زه‌لی مه‌دح و سه‌ناياخوه دکی
د جقاتان وه دبیتزی مه‌به‌ته‌عن و بخه‌به‌ر
ئه‌ف چ ته‌قلید و شه‌تاتن چ به تاتن تودکی؟
سه‌ری قییرا ده‌ه‌ژینی، بدوسه‌د ئاهوكه‌سه‌ر
ته‌ دزانی فنیكا ته‌ نه‌مه‌كان غه‌زلانه
چ بو هاتینه مه‌تاعی ته، ئه‌یا بی سه‌روه‌ر!
ده‌ست و پایان ژ به‌ری زیده‌کی دئ ته‌ بكم
ميسلی حه‌مادی عه‌ره‌ب، هه‌روه‌کی شیخ نانی بسه‌ر
ئه‌حه‌مه‌دم سینه سوپه‌رپیتز به‌ری تیرا فه‌له‌کی
ده‌عه‌وه‌داری ته‌مه‌ ئیرو توژ ده‌حلی وه‌ره‌ ده‌ر(١)

مه‌لا به‌شپوه‌یه‌کی کاربکاتیرانه سه‌رنج و تیبینییه‌کانی ناراسته‌ی شيعر دزه‌که ده‌کا،
پیتی ده‌لێ زۆر مه‌شه‌وره‌ که ناوت مه‌لا پازده‌یه. به‌شيعرێک که هی خۆت نبییه، خۆت
لای خه‌لک شيرين ده‌که‌ی بۆ نه‌وه‌ی ناستی خۆت بنبییه راده و ریتزی من، وا هه‌ست
ده‌که‌ی که تو مرواری کون نه‌کراوت هۆندۆته‌وه. به‌لام من پیاوی وه‌کو تو‌م نه له ئیران،
نه له ولاتی تاتار دیوه. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ره‌خنه و تانویۆ له شيعره‌کانم ده‌گری و به‌خرابه
باسم ده‌که‌ی! ئه‌ری پیم نالیی ئه‌م درۆ و ده‌له‌سه‌ چیبیه؟ تو ناوت لی ناون شيعر و
به‌ناخ و غه‌مه‌بارییه‌وه ده‌یان بیتی و سه‌رت له‌گه‌لدا راده‌ژینی؟ خۆت ده‌زانی
(فنیك) (٢) ته‌ به‌ره‌گی کارمهمزان نبییه و، به‌ته‌له و كه‌له‌ك ده‌له‌ك، ناكرين
به‌ناسکی چا و به‌له‌ك.

به‌چاوه‌را و گاله‌گال له تالایی ناکه‌وی. هه‌له‌سه‌ته‌ت که ده‌له‌ك نامهن، ئه‌و پرپوچه
بی تامهن. که هه‌یج کهس به‌هه‌یچی ناوتین. دوایی پیتی ده‌لێ ئه‌ری کایرای شيعر دز،
ئاگادارت ده‌که‌م ئه‌گه‌ر هاتوو له‌م خووه ناشیرینه‌ واز نه‌هینتی و له ته‌شکه‌به‌ره‌ی خۆت

(١) سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ٥٦٠.

(٢) (فنیك) ناوی گونديکه له ناوچه‌ی جزیره و بۆتان، مه‌لا دزه‌که خه‌لکی ئه‌و گونده‌یه، که جزیری
ناوی برده‌وه.

ئیتتر پێ پاكیشتی، من كاریكت پێ ده‌که‌م هه‌روه‌كو (شپه‌خه) که به‌سه‌ر (حه‌مادی
عه‌ره‌ب)ی هینابوو. هه‌روه‌ها جزیری له‌دوا دێری هۆنراوه‌که‌دا، به‌پراستی خۆی
ده‌هاوینیه‌ته مه‌یدان و رق و کینه‌که‌ی ده‌درکیتنی به‌رامبه‌ر به‌شيعر دزه‌که و پیتی ده‌لێ
سینگم ماتال و قه‌لغانه، ئه‌مه‌وی به‌گرتا بچم و تو‌له‌م بسینمه‌وه، چونکه راستییه‌که‌ت
ئاشکرا بووه، ئیتتر خۆت له‌که‌له‌ک و ده‌هلدا مه‌شاره‌وه و مه‌لا مه‌ده‌ه. بۆم وه‌ره مه‌یدانه‌وه،
تاكو راده‌ی ئه‌ندازه و نرخ و به‌هايه‌که‌ت بخه‌مه‌ه پروو.

بچن گومان ئه‌م جوژه گه‌فتوگۆیه که به‌شيعر کراوه، ئه‌مانه که ره‌سته‌یه‌کی بیروباوه‌ری
ره‌خانه‌یه که له‌لایهن شاعیره‌کانه‌وه سه‌ری هه‌لداوه و به‌و شپه‌یه‌وه چوونه‌ته ناو ناوه‌رۆک
و کرۆکی باسه‌که‌وه. له‌ وتووێژیکدا که به‌هۆنراوه‌کراوه له نیتوان مه‌لا و عیماده‌دین دا،
که جوژیکه له هه‌فرکی و هه‌لینجانی لایه‌نی چاکه و خراپه له هۆنراوه‌دا. ئه‌م
ده‌مه‌قالییه که به‌هۆنراوه پيشکه‌شی یه‌کتريان کردوه وه‌نه‌بی جوژیک بچ له شه‌ره
شيعر هه‌روه‌کو رویداوه له‌لایهن زۆر شاعیری کلاسیکی له ئه‌نجامی ناکوکی و یه‌ک
نه‌گرتن سه‌باره‌ت به‌هه‌ندێ لایه‌نی شيعریدا.

ئه‌مه‌ی مه‌لا و میر ره‌نگینکی تازه‌یه له ئه‌ده‌بی کوردیدا که نرخ و به‌های یه‌کتريان دیار
کردوه. که تا چ راده‌یه‌ک شاره‌زا و به‌توانانه له هۆنینه‌وه‌ی شيعردا. ئه‌م (مناظره‌ او
حواری شيعری) یه (دشپین بیژین ئه‌فاهه یه‌که‌م (اول) پیکه‌ه‌گوتنا شعریه (محاوره) د
ئه‌ده‌با کوردیدا). (١)

هه‌روه‌ها بۆمان ده‌رده‌که‌وی که له ئه‌نجامی هه‌قبه‌ریکردنی هه‌ردوو وتووێژه‌که‌دا (میر
عیماده‌دین یه‌که ژ میرین جزیری و ژ وی شعری تی ته‌زانین ئه‌ف میره گه‌له‌ک شاعیر و
زانا بوویه). (٢) له‌به‌ر ئه‌وه مه‌لا قایل بووه که ئه‌و (حواره شعریه) ی له‌گه‌لدا بکات.
چونکه ئه‌گه‌ر شاعیرێکی چاک و شیاو نه‌بوايه! مه‌لا به‌هه‌یج جوژیک پله‌ی شاعیره‌ته‌ی
خۆی نه‌ده‌هینا ناستی ئه‌و. به‌لگه‌شمان ئه‌وه‌یه که مه‌لا ئه‌م په‌سنانه ناراسته‌ی میر ده‌کا
و ده‌لێ:

د ئيقليمی سوخه‌ن خاقان
ره‌وان به‌خش و شه‌كه‌ر ریزی
نه‌هن وه‌ک ته‌ د ئافاقان
بجان را عه‌نه‌ر ئامیزی
ژ سیمین ساعید و ساقان
بسه‌حجاری گوهره‌ر ریزی

(١) دیوانا کرمانجی، عبدالرقيب يوسف، چاپی یه‌که‌م، نه‌جه‌ف، ١٩٧١، ل ٣١.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ل ٤٢.

واته له مه‌لبندی خاقاندا، بوویه قاقان. شه‌کر له دهمت ده‌باری، گیان ده‌به‌خشی. له هه‌موو دنیا تاکت نییبه. گیانمانت بۆن خۆش کردوه. قسه‌ت ئیژی عه‌نبه‌ری تیکه‌ل کراوه. ده‌باری له‌کی سپی و باسکی زیوین، جادوو‌گه‌ری له‌شی‌عردا و گه‌وه‌ره‌له‌ده‌پێژی. (١)

لیرده‌دا مه‌لا په‌نجه‌ بو‌سه‌رچاوه‌ی شی‌عری میر درتێژ کردوو، که سه‌رچاوه‌کی جادوو‌گه‌رییه و خورپه‌یه‌کی بێ پایانه.

میر وه‌لامی ده‌داته‌وه و پاده‌گه‌بینی که هه‌ر مه‌لا خاوه‌نی سه‌رچاوه‌ی جادوو‌گه‌ری و ئه‌ندیشه‌یه له شی‌عره‌هه‌ینه‌وه‌دا، چونکه شی‌عره‌کانی نه‌ک ته‌نیا له کوردستاندا بلاون، به‌لکو له‌زۆر جێدا. پیتی ده‌لتی:

بغه‌واسی بسه‌ح‌حاری
ته‌دور ئانین ژبه‌ح‌ره‌بینی
ژ نه‌زما ته‌ شه‌که‌ر باری
ژ می‌سرئ تا بغه‌ز نه‌بینی
بدیق‌قه‌ت بین سه‌ده‌ ئه‌ش‌عاری
دبێژی تورفه‌ت و له‌ه‌ینی (٢)

له شی‌عردا جادوو‌گه‌ر هه‌ر تۆی! نه‌تۆ مرواری ناوبه‌حران ده‌هۆنیه‌وه له شی‌عره‌کانت شه‌که‌ری هه‌تا گه‌بسته‌ می‌سرو ولاتی غه‌ز نه‌بینیش داگرت. هه‌روه‌ها پیتی ده‌لتی له هۆنیه‌وه‌ی شی‌عردا هه‌ر تۆی سه‌روه‌ری و ده‌توانی له ترووکانی چاوتیکدا سه‌دان شی‌عری پێ مانا وورد و باریک به‌هۆنیه‌وه. لیرده‌دا بو‌سه‌موو که‌سێک ئاشکرا ده‌بێ که مه‌لا چه‌ند به‌توانا و زه‌ره‌ک بووه له هۆنیه‌وه‌دا، تاکو گه‌بسته‌تۆته‌ ئه‌و پله و پاده‌یه‌ی که هه‌موو که‌سێک شانازی و ستایشی پێ بکات. به‌لگه‌شمان بو‌سه‌سپاندنی ئه‌و راستیه‌یه ئه‌وه‌یه (ته‌ماشای ده‌که‌ین له سه‌ده‌ی پازده‌مدا له‌نیو کورده‌واریدا، گه‌لتی هۆنهر هه‌بووه که خاوه‌نی به‌ره‌م بوون، له‌ناو ئه‌و هه‌مووانه‌دا په‌کێکیان، نای ده‌رکردوو و هۆنراوه‌کانی له دلتی مه‌ردوو‌مدا خۆیان چه‌سپاندوو، وینه‌ی ئه‌وانه‌ په‌کێکی و ده‌کو شی‌خ ئه‌حمه‌دی جزیری، ئه‌م به‌لگه‌یه‌مان ده‌دا به‌ده‌سته‌وه. سه‌یر ئه‌که‌ین به‌ره‌مه‌کانی ئه‌و به‌چاوه‌ به‌ره‌مه‌ی که‌سانی تره‌وه ئاوازه‌یکه‌ی په‌یدا کردوو، و، چۆته ناخی دلتی هه‌موو که‌سێکه‌وه). (٣)

(١) دیوانی عارفی ره‌بانی شی‌خ احمدی جزیری، ل ٥٧٢.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(٣) علا‌الدین سجادی، نرخ شناسی، ل ١١.

هه‌روه‌کو باسمان کرد له‌مه‌وبه‌ر که هه‌ردوو شاعیر رێک ده‌که‌ون بو‌ده‌ستنیشان‌کردنی سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌ی شی‌عره‌کانیان، که جۆریکه له جادوو‌گه‌ری و له ئه‌نجام و ئاکامی خورپه و ئه‌ندیشه‌ دیتته‌ کایه‌وه، نه‌ک به‌هۆی فی‌ریبون و زانسته‌وه. بێ گومان ئه‌م بو‌چوونانه‌ بنجوینه‌وانیکی کۆنی هه‌یه له‌ره‌خنه‌ی گیتیدا، که له‌لایه‌ن ئه‌فلاتوون و ئه‌رسته‌تۆدا سنوره‌که‌ی کیشاوه و ئه‌نجام دراوه. (له‌لای ئه‌فلاتوون سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌ خاوه‌نده‌ که به‌هۆی خورپه و ئیله‌هامه‌وه به‌شاعیران ده‌به‌خشیت). (١) به‌لام له‌م رووه‌وه و بو‌چوونی ئه‌رسته‌تۆ جیاوازه له‌گه‌ل هه‌ ئه‌فلاتووندا، ئه‌رسته‌تۆ ده‌لتی (سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌ ئاره‌زوویه‌کی زکماکیبه‌ له‌ بوون و قه‌واره‌ی ئاده‌میزادا ئه‌م ئاره‌زوویه‌ زکماکیبه‌ هێزتیکی بێ سنور پال به‌هه‌ستیاری ئاده‌میزاده‌وه ده‌نی بو‌لاسا یه‌که‌ر ده‌وه‌ی سروشت، هه‌روه‌ها هۆنراوه‌ له‌گه‌ل چه‌ند چه‌شنتیکی هه‌زکردنی زکماکی ئاده‌میزادا جووته‌ وه‌کو هه‌زکردنی له زانیاری و خۆش بینی له‌ تریه و ئیقاع و ئه‌نجامدانی رێکی). (٢)

هه‌روه‌ها مه‌لا و میر زیاتر په‌کتریان هه‌لده‌سه‌نگین، هه‌روه‌کو له‌م وتووێژه‌دا ده‌رده‌که‌وی:

مه‌لا:

ژ به‌حرا قولزوما میران
بغه‌وو‌اسی گوه‌هر چینم
د به‌حسا علیم و ته‌فسیران
تو ده‌ریایان وه‌نا‌بینم
ژ می‌ر و به‌گله‌ر و چیران
غولامی میر ئه‌مادینم (٣)

واته من له ده‌ریای گه‌وه‌ره‌کانی مرخی تۆ، هه‌لده‌هێنجم. تۆ جگه له شاعیری، له زانست و شه‌رح و ته‌فسیردا، ده‌ریایه‌کی. وه‌ک تۆ ده‌ریام هه‌ر نه‌دیوه. له‌ناو میر و خونکار و ده‌سه‌لاتدارانی ولات، بچووی میر ئه‌مادینم.

تیبینی ده‌که‌ین مه‌لا خۆی به‌وپه‌ری (تواضع) وه‌ه‌ پێشان ده‌دا به‌رامبه‌ر به‌ میر. ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌ینتی که میر شاعیرێکی لیها‌توو کاریگه‌ر و گرانبه‌ها بووه.

میر له وه‌لامدانه‌وه‌دا روویه‌کی تری شاعیریه‌تی مه‌لا ده‌رده‌خا و ده‌لتی:

میر:

(١) د. کامل بصیر، ره‌خنه‌ سازی، ل ٢٣.

(٢) ارسطوطالیس، فن الشعر، تحقیق د. عبد الرحمن بدوی، القا‌ره، ١٩٥٣، ص ٦٣.

(٣) دیوانی عارفی ره‌بانی شی‌خ احمدی جزیری، ل ٥٧٢.

دباغی له فز و مه عنایي
 سوخه ن من سه روی نازاده
 ژ ئیملانو ژ ئینشایی
 مه له وحی دل نوما ساده
 ژ حوسنی په نه قهک دایی
 کو شیخ نه حمه د مه ئوستاده (۱)

له باغچه ی واژه و گوزاردها قسه کانم وهک سهول وایه، له نووسینه وه و داریشتندا ته تله ی دل ساکاره، به لام له گه ل نه وه شدا، نه گهر شیعره کانم پهره و بره و ټکی هه به. چونکه خوم به شاگردی شیخ نه حمه د ده زانم، که ماموستا و سه روهری منه. له م و تووټه به دا، که جوړټکه له شانازی و ستایشکردنی یه کترین، له گه ل نه وه شدا په نجه بؤ روخسار و ناوهر وکی شیعره کانیان درټژ ده کن، به تاییه تی لایه نی داهیتان و خولقاندن له هونینه وه ی شیعردا و لاساییکردنی مه لا له هونینه وه دا، چونکه میر خوی به شاگرد و، مه لا به ماموستا ده زانی و، نه و ریچکه یه ی که گرتوویه تی له هونینه وه دا به په سند له قه ل م ده دا). (۲)

سه ره رای نه وه ش (بهره تی ره گه زی وشه و ره گه زی و اتا) ده ستینشان ده کا، نه مه شه به نه ریټکی سه ره کییه له داریشتنی هونراودا و جوړټکه له دیارکردنی لایه نی هونراوه. به م پییه نه گهر هاتو به وشه ی بهرز و واتای به که لک و سوو دمه ند سازدرا نه وه به هونراویه کی چاک و سوو دبه خش له قه ل م ده درئ.

ههروه ها سه ره نچټکی تر ده خه یه روو له نه نجامی به راوردکردنی نه م و تووټه یه ی که له نیوانیاندا کراوه، نه ویش کیشی شیعریه، ته ماشا ده که یه میر په یرویه هه مان کیشی شیعری کردوه که له لایه ن مه لا به کار هاتووه، نه ویش کیشی عهروزی عه ره بییه. نه مه ش مهرجټکی سه ره کییه له و تووټی شیعردا. ههروه ها نه وه ی شایانی باسه مه لا له هه موو شیعره کانیاندا په یرویه نه م کیشیه ده کا که (گومان له وه دا نییه، که مه لا هه موو شیعریټکی پاشی لیبونه وه له ریټک خستنی به عهروزی کیشاویه تی). (۳)

له نه نجامی نه م باسه وه، نه وه مان بؤ ناشکرا ده بی که مه لای جزیری به یه که م په خه گره له نه ده بی کوردیدا له قه ل م به دین. ههروه کو چن له زور مه بداندان به تازه گه ری ده زانین. تا له م بواره شدا دریغی نه کردوه، چونکه بیری په خه یی به شیوه یه کی جوان و ریټک

(۱) سه رچاوه ی پیتشو، ل ۵۷۳.

(۲) د. کامل بصیر، په خه سازی، ل ۴۷.

(۳) مه معروف خه زنده دار، کیش و قافیه له شیعری کوردیدا، به غدا، ۱۹۶۲، ل ۴۶.

چه سپاندوه و باسی کردوه، ههروه کو بیینیومان که زور لایه ن و به ره تی په خه یی شی کردوه و بیری خوی به رامبه ری ده برپوه. نه م هه نگاوه بؤته هوی نه وه که - نه حمه دی خانی - قوولتر و فراوانتر بچیتته ناو نه و مه بدانه وه، ههروه کو له مه ودوا باسی ده که یه ن.

نه حمه دی خانی

به ناوبانگترین شاعیری کونی کورده، یه کیټکه له لوتکه کانی شیعری کرمانجی ژوورو و له سالی (۱۶۵۰) ی زاینی له دایکبوه. له ناوچه ی جزیر و بؤتاندا ژیاوه. ناوبانگی نه حمه دی خانی له گه ل مه م و زیندا سنووری دووری ولاتی برپوه و به جیهاندا بلاو بؤته وه. ههروه که له مه م و زیندا بؤمان ده رده که ویت خانی زانایه کی گه وره بووه و شاره زای هه ندئ لایه نی میژووی فه لسه فه و گه لټیک زانستی تر بووه وه کو مه لا و خویتنده واره گه وره کانی نه ته وه موسلمانان کان. له زور شوین خویتنده وویه تی و بووه به مه لایه کی گه وره و له جزیره و بایه زیددا ده رسی و توته وه و گه لټیک مه لا و زانای تری پیټگه یاندوه.

خانی له سالی (۱۷۰۶) ی زاینی کوچی دواپی کردوه.

خانی و په خه گرتن

گرتن گرتن به ره مه ی خانی، داستانی (مه م و زین) ه و به نایابترین داستان له قه ل م ده درئ له میژووی نه ده بی کوردیدا، چونکه له م داستانه دا هه ست ده که یه ن خانی ده نگټکی تازه ی تیدا نواندوه، بؤ به ره و سه رکه وتن و به ره و پینشچوونی نامانجی نه ته وایه تی. ههروه ها خانی توانیویه نیفشکی بیروپاکانی تیدا ده برپټ، به تاییه تی بیروپای په خه یی که لیته دا مه به ستمانه و له مه ودوا به درټیټی باسی ده که یه ن.

(خانی به پیټی روژی خوی به رنامه یه ک بؤ په خه گرتن داده نیت و به جوړټک په خه گران ده کات به دوو به شه وه، که نه گهر نه و بیردی خانی که میټک فراوانتر بکه یه وه و هه ندټک به ره و قوولایی به رین، نه و هه رچوارچټوه گشتییه ده گرتنه وه که نه مرؤ نیمه چه شنی په خه و په خه گرانی تیدا چی ده که یه نه وه). (۱)

خانی روو ده کاته نه و که سانه ی که دل و دهروونیان پاکه و داوای هاندان و دلخوشکردن و وته یه کی باشیان لی ده کات:

(۱) دوکتور عیزه دین مسته فا ره سل، خانی و په خه ی نه ده بی کوردی، نووسری کورده، ژ (۵)، به غدا،

۱۹۷۲، ل ۴۶.

خه لقی کوژ سینه و ژ دل ساف
پاکیزه سروشت و نه هلی ئینساف
بیلجومله بکه ن ژ بۆ مه ته حسین
بیژن کوب قه نجی هاته ته دوین (۱)

ئوکه سانهی که له سنگ و سینه و له دلدا سافن و بی گهردن و سروشت و پاک و خودان و بیژدان، هه موو پیکه وه ته حسین و ئافه رین بۆ ئیمه بکه ن و بلین به باش نووسرا، مه بهستی خانی ئه وه به که شاعیرێکی داهینهر ده توانی به جوانی و شیرینی شاعر بهو نیتیه وه، لیژدها بنه رته تیکی ره خه یی ده ستنیشان ده کات ئه ویش بنه رته یی به ره مه می داهینراوه له گه ل دیار کردنی لایه نی خوینهر و گو تگری ئه و به ره مه ئه ده بییه و ناشکر کردنی چاکیه کانتیتی.

ئهم بۆچوونه ی خانی ئه وه ناگه به نیت که ته نیا له باره ی خۆیه وه ده دویت و به ده وری خۆیا ده خۆ لیته وه و فیری به سه ر که سانی تره وه نییه، به لکو هه موومان ده زانین که شاعیر که سیکه و له ناو کۆمه لیکدا ده ئی و هه ست و سوژی بریتین له ئینعی کاسی باری گشتی کۆمه له که ی و بوونی ئه ویش و کو ئه ندامیک تیدایه. چونکه بییری ره خه گری خانی له وه چۆته ده ره وه که له هه ندی به ره هم و داستانی رۆژهه لاتدا ده بیینین، یا هه ندی شاعیر به گیانیکه ی پر له ته وازو عکار بیه وه روو ده کاته خوینهران و داوای ئه وه ده کات که له که موکوری هۆنراوه کانی ببورن. به لکو خانی خۆی به که سیک داده نیت که هیشتا له کۆری زانست و ئه ده بیاتدا قوتابی بیت و روو ده کاته ئه وانه ی که به توانا و به هره ن و داوایان لێ ده کات که ره خه ی دل سارد که ره وه ی لێ نه گرن و، مه بهستی خانی لیژدها ئه وه نییه که (مه م وزین) ه که ی به به ره مه تیکی ته و او و بی که موکوری بزانتیت، به لکو زۆر به ساکار بیه وه روو ده کاته کۆری ئه ده بیاتناسان و ده نووسیت:

لێ هیثی ده که م ژ موسته عیدان
هه رفان نه گرن ل موسته فیدان
ئه ف نامه ئه گه ر خرابه، گه ر قنج
کیشایه مه دگه ل وی دوو سه د ره نج
نه و باره یی تیفلای نه و ره سیده
هه رچه ند نه هن، قه وه ی گوزیده

(۱) احمدی خانی، مم و زین، تیکستا کریتیک و ترجما و پیشخبر، م. ب. رۆدینکو، مسکوا، ۱۹۶۲، ل ۴۱.

لێ من ژ ره زان نه کمر ته مه تنوع
مانه ندی دزان بکه ن ته ته بوع (۱)

من هیوا له خاوه ن به هره ن ده که م، که هه رف، واته قسه، له ده ست پیکه ران نه گرن. ئه م نامه به واته (مه م و زین) نه که ی ئه گه ر خرابه یا باش، ئیمه له گه ل ئه ودا دوو سه د ره نجمان کیشاوه. نۆبه رده مندالی نه و نه مامه (ساقایه). هه رچه ند له خۆیدا نییه و که زه، به لام زۆر جوانه. من له ره زان واته ره زی خه لکی سوودم و نه گرتوه، وه ک دزان دوای که س نه که وتووم.

لیژدها مه بهستی خانی له (حرفان) وشه ی ره خه یه که ره خه له و که سانه نه گرن تازه ده ستیان داوه ته هۆنینه وه ی شاعر، چونکه له وانه به به ره مه که به پوخت و نایاب ساز نه درئ، به لام له گه ل ئه وه شدا به هۆی خه ریک و ماندوو بوونیکه ی زۆره وه مه م و زینه که م هیناوه ته کایه وه، چونکه په نام نه بردۆته به ر دزین و له ئه نجامی هۆشمه ندی و زیره کانم ئه م شاکاره م خو لقا ندوو.

به م پتیه خانی په نجه بۆ بنه رته تیکی ره خه یی درێژ کردوه، ئه ویش دزین له ویتزه دابه، که به خو یه کی ناشیرین و نابه جی له قه له م ددا.

هه ره ها له چه ند درێژیکه تر دا، خانی به و په یی له خۆیا یی بوونه وه چه ند لایه نیکه تری به ره مه که ی ده خاته روو و ده لئ:

نه و په سته ی هه دیقه یی فوئاده
مه عسووم، عه فیه، پاک زاده
نۆباره ئه گه ر شیرینه گه ر تال
مه تبووعه ژ ره نگی نه وعی ئه تفال
من هیثی هه یه ژ ئه هلی حالان
ته قبیح نه که ن ئه فان تیفالان
ئه ف میوه ئه گه ر نه ئابداره
کرمانجییه ئه و قه در لکاره
ئه ف تیفله ئه گه ر نه نازه نینه
نۆباره قه وه ی به من شیرینه
ئه ف میوه ئه گه ر نه پر له زیزه
ئه ف تیفله ب من قه وه ی عه زیزه

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۴۲.

مه‌حبوب و لیباس و گۆشواره
مولکیدی من نه‌موسته‌عاره^(۱)

مه‌م و زینه‌که‌م نه‌نوه‌مامی باخچه‌ی دلّه، پاک و خاوین و بئ‌گوناهه. نۆبه‌ره‌یه،
ئه‌گهر شیرین بیت ئه‌گهر تال، له هه‌موو روویه‌که‌وه له مندال ده‌چیت- واته له دیمه‌ن و
له سروشتدا له مندال ده‌چیت. من هیوام به‌خاوه‌ن دلانه، که ئه‌م مندالانه ناشیرین
نه‌زان. ئه‌م میوه‌یه ئه‌گهر ئاودار نه‌بیت، ئه‌وا کوردییه و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له باردایه. ئه‌م
مندالّه ئه‌گهر جوان و نازنه‌ن نه‌بیت، ئه‌وا نۆبه‌ره‌یه و لای خۆم زۆر شیرینه. ئه‌م میوه‌یه
ئه‌گهر تامی خۆش نه‌بیت، ئه‌وا ئه‌م مندالّه لای خۆم زۆر خۆشه‌ویسته. خۆشه‌ویسته
خۆی و به‌رگ و گواره‌ی مولکی خۆمن و نه‌مخواستوون.

ئه‌وه‌ی شایانی باس بئ‌ئوه‌یه که خانی زیاتر لایه‌نی بی‌ده‌ریاری به‌ره‌مه‌که‌ی
ده‌خاته روو، به‌واتایه‌کی تر زیاتر تیشک ده‌خاته سه‌ر ناوه‌پۆک و مه‌م و زینه‌که‌ی
چوواندوو به‌هه‌ندئ‌ شت که له راستیدا جی‌مشتومر کردنه وه‌کو (نه‌وره‌سته‌ی
حه‌دیقه‌ی فوناده) و (مه‌تبوعه ژ ره‌نگی نه‌وعی ئه‌تفال) و (میوه‌یه، ئه‌م جۆره شتانه
لایه‌نی چاکی و خراپی تیندا به‌دی ده‌کری، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌م و زینه‌که‌ی هیناوه‌ت ناستی
ئه‌و شتانه له هه‌لسه‌نگاندندا، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌به‌کی راسته‌وخۆیه که خانی دان به‌وه‌دا
ده‌نی که به‌ره‌مه‌که‌ی به‌پیتی بی‌ری خۆی به‌کاریکی ته‌واو و کامل له قه‌لهم نادات.
دیاره ئه‌م بایه‌خدا نه‌به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌یه‌وی تاقی‌کردنه‌وه و معاناتی له نووسینه‌وه‌ی
شیردا پیشان بدات.

بئ‌گومان ئه‌مه‌ش به‌ره‌مه‌که‌ی ره‌خنه‌یییه که شاعیر توش ده‌بیت له سازدانی
به‌ره‌مه‌که‌دا. هه‌روه‌ها خانی روو ده‌کاته خه‌لک و پیتیان ده‌لی، مه‌م و زینه‌هیناوه‌ته
به‌ره‌مه‌ به‌بئ‌ئوه‌ی لاسایی که‌سی‌ک به‌که‌مه‌وه، یاخود په‌نا بیه‌مه‌ به‌ر که‌سانی بیانی،
به‌لگه‌ له سنووری بی‌ری زمانه‌که‌مدا تیپه‌ر نه‌بووم. مه‌به‌سته‌ی خانی ئه‌وه‌یه که مه‌م و
زین به‌ره‌مه‌ی بی‌ری خۆیه‌تی و سه‌ره‌تای داستانی نووسراوی کوردییه.

خانی سه‌ره‌پای گه‌وره‌یی خۆی و به‌ره‌مه‌که‌ی، داوای ئه‌وه ده‌کات که له باسی
که‌موکوری‌دا حسابی ئه‌وه‌ی بۆ بکری‌ت که ئه‌مه سه‌ره‌تای ئه‌م چه‌شنه نووسینه‌یه له
کوردیدا و خۆش به‌سه‌ر که‌ره‌سه و ته‌جروبه‌ی کۆن و ئاماده‌کراودا نه‌هاتوه تا سوودی لێ
وه‌رگری‌ت. لێره‌دا خانی له پال ئه‌م بی‌ره‌ ورده‌دا شانازییه‌کی به‌تینی شاعیرانه‌ش
به‌به‌ره‌مه‌ی خۆیه‌وه ده‌رده‌پیت. خانی پاش ئه‌مه پڕ به‌دل له خوای ده‌وی‌ت که ئه‌م
به‌ره‌مه‌ به‌نرخه‌ی نه‌داته ده‌ست که‌سی ئه‌وتۆ که تیبی نه‌گات و نه‌یداته ده‌ست ره‌خنه‌گری

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۳۴.

وا که هه‌ر له که‌موکوری و شکاندنی بگه‌ری‌ت:

یا ره‌ب مه‌ده ده‌ست خه‌لقی ناساز
قی شاهدی دلرو بایی ته‌نناز^(۱)

خوایه ئه‌م به‌ره‌مه‌ یا ئه‌م دولبه‌ره (مه‌به‌سته‌که‌ی داستانی مه‌م و زینه) دل
راکیش‌ه‌ره‌ی وا ده‌نگ ده‌داته‌وه که شایه‌تی ده‌ست ره‌نگینی بیت، نه‌ده‌بته‌ ده‌ست
خه‌لکی ناساز و ناپه‌سند. لێره‌دا خانی به‌ره‌مه‌تیکی ره‌خنه‌یی ده‌خاته پیتش چاو، ئه‌وه‌ش
به‌ره‌ته‌ی به‌ره‌مه‌ی داھینراوه و که مه‌م و زینه‌که‌یه‌تی و به‌به‌ره‌مه‌تیکی شاکار و ره‌نگین
ناو ده‌بات، که له ئه‌نجامی داھینان و خولقاندن هاتۆته کایه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه له خوا
ده‌پارێت‌وه که ئه‌م به‌ره‌مه‌ نه‌خاته ژتیر ده‌ستی خه‌لکی نه‌فام و نه‌زان، چونکه ئه‌و جۆره
که‌سانه ناتوانن ره‌خنه‌ی شیاو و گونجاو ئاراسته‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی بکه‌ن و نرخ و
به‌هایه‌که‌ی هه‌لپنجان و سکالا بکه‌ن. له‌پاش ئه‌مه زیاتر ده‌چیته ناو ناخی ره‌خنه و
ره‌خنه‌گه‌رییه‌وه، داوای ئه‌وه ده‌کاته‌وه که ساردی نه‌که‌نه‌وه و وای لێ نه‌که‌ن که‌سه‌ستی
بیگری‌ت و نه‌توانی‌ت شتی تازه بنووسی‌ت. لێره‌دا ره‌خنه‌گران ده‌کات به‌دوو به‌شه‌وه.

یه‌که‌م: ئه‌وانه‌ی رق و کینه‌ دلێ پڕکردوون و ره‌خنه‌یان بۆ ئه‌وه‌یه که نووسه‌ر سارد
بکه‌نه‌وه و وای لێ بکه‌ن که ئیتر نه‌نووسی‌ت. دووه‌م: ئه‌وانه‌ی که ره‌خنه‌یان ده‌که‌ن
به‌هۆی پیش‌خستی ئه‌ده‌بیات و، که‌موکوری نووسه‌ر به‌چه‌شنیک ده‌ست‌نیشان ده‌که‌ن که
چاره‌سه‌ریان بکات و به‌ره‌مه‌ی له‌مه‌ودوای چاکتر و به‌رزتر و پوخته‌تر بیت و ده‌لی:

ئومید ئه‌وه ژ ئه‌هلی عیرفان
ئه‌ودی نه‌گرن له من چوو حه‌رفان
ته‌شنیح نه‌گرن وه‌کی غه‌یووران
ئیسلاح بکه‌ن له من قس‌وران
ئه‌سحابی که‌مال په‌رده پۆشن
ئه‌ربابی غه‌ره‌ز، ده‌ پڕ خه‌روشن
مه‌ئموول ئه‌وه ژ ئه‌هلی رازان
ئه‌و دی نه‌گرن له من ته‌نازان^(۲)

واته: ئومید به‌خاوه‌ن زانست و زانیان ئه‌وه‌یه، که ئیتر قسه (ره‌خنه) له من نه‌گرن.
ئه‌وانیش وه‌ک حه‌سوودان به‌ناشیرینی دانه‌نیتن و نه‌که‌ونه قسه‌ی نا‌روا پێ وتنم،
که‌موکوری چاک بکه‌ن. چونکه خاوه‌ن که‌مال و ئه‌ده‌ب په‌رده‌ی که‌موکوری ده‌پۆشن، ئه‌وه

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۳.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

هەر خاوهن غه‌ره‌ز و رق له دلن که زۆر له خۆشدان. ئومێد ئه‌وه‌یه له خاوهن رازان، که ئیتر برویباووم پێ نه‌گرن و قه‌سه‌ی زل و به‌ده‌نگ و قه‌له‌و نه‌هه‌ینه‌ رینگام.

هه‌روه‌ها ئه‌حمه‌دی خانی جاریکی تر هه‌ر به‌و گیانی ته‌وا‌وه‌وه‌ی بیانووی بۆ که موکوپی خۆی ده‌دۆزێته‌وه‌ بریاره‌که‌ی به‌سه‌ر په‌خه‌گردا دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌ و ده‌لیت:

ئه‌ز پیله‌وه‌رم نه‌گه‌هه‌وه‌ریه
خو درسته‌مه‌ ئه‌ز نه‌په‌روه‌ریه
کرمانج و کوهی و که‌ناری
قان چهند خه‌به‌رید کورده‌واری
ئیمزا بکه‌ن ئه‌و به‌حوسنی ئیلتاف
ئیسفا بکه‌ن ئه‌و ب سه‌معی ئینساف
ئه‌سحابی غه‌ره‌ز کو گو‌هه‌بدین
عه‌بیان ب که‌رم له من شه‌شیرن
ئاڤاروی شاعیری نه‌رین
گه‌ر مومکینه‌ پیکه‌فه‌ قه‌نج بیژن
سه‌ه‌وو غه‌له‌تان نه‌که‌ن ته‌عه‌جوب
ته‌ئویل بکه‌ن ژ بۆ ته‌عه‌سوب (١)

خانی لێه‌دا قسه‌ و ئاخافتن ئاراسته‌ی خۆی ده‌کات. ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمینیت که‌ عه‌تاریکی بچووکه‌ و گه‌وه‌رساز نییه‌، خۆی پیکه‌یان‌دووه‌ که‌س په‌روه‌رده‌ی نه‌کردووه‌.

واته‌ که‌س ده‌ستی یارمه‌تی بۆ درێژ نه‌کردووه‌، به‌لکه‌ به‌هۆی رهنج و کوششی خۆی گه‌یشته‌ته‌ ئه‌و پله‌یه‌ی که‌ توانیوه‌ له‌ ئه‌نجامدا ئه‌م شاکاره‌ مه‌زنه‌ی پێشکه‌شی نه‌ته‌وه‌که‌ی بکات.

به‌لای ئیمه‌وه‌وه‌ ئه‌م بۆچوونه‌ی خانی جۆریکه‌ له‌ ده‌ستنی‌شان‌کردنی که‌سیتی و خودی شاعیر به‌رامبه‌ر هه‌لسوکه‌وتی به‌ره‌مه‌که‌ی و ده‌رخستنی ئه‌و راستیه‌ی که‌ به‌هۆی فێربوون و زانست و ده‌ستکارییه‌وه‌ سازدراوه‌.

هه‌ر له‌م روانگه‌یه‌وه‌ خانی به‌رده‌وام ده‌بیته‌، بۆ دیارکردنی لایه‌نی به‌ره‌مه‌که‌ی و ده‌لیت: کوردم و کتوبی و که‌ناری، ده‌ ئه‌م چهند قسه‌ و ئاخفتنه‌ی کورده‌واری، به‌لوتف و چاکه‌ی خۆتان مۆز بکه‌ن، واته‌ لێ رازی بن به‌گوێی ئینسافیش گوێی لێ بگرن، ته‌نانه‌ت خاوه‌ن غه‌ره‌زیش که‌ گوێیان لێ گرت، یا به‌ چاکه‌ی خۆیان که‌ موکوپی من بشارنه‌وه‌. ئاوی رووی شاعیر نه‌رین - واته‌ - حه‌یای نه‌به‌ن - ئه‌گه‌ر توانا هه‌یه‌ با

(١) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٤٤.

هه‌موو پیکه‌وه‌ باش بیژن.

با له‌چه‌وتی و هه‌له‌ سه‌ریان سوپ نه‌مینیت، به‌هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یه‌ییان بیانووم بۆ بدۆزنه‌وه‌. هه‌روه‌ها ئه‌حمه‌دی خانی و په‌خه‌نی ئه‌ده‌بی هه‌ر لێره‌ ناوه‌ستیت، به‌لکه‌ له‌ چهند شوێنی (مه‌م و زین) دا دێری وا ده‌بینین که‌ خانی بکات به‌ په‌خه‌گر، واته‌ به‌شێوه‌یه‌کی ساده‌ بریار به‌سه‌ر هه‌ندیک دیمه‌نی به‌ره‌می ئه‌ده‌بیدا بدات، نمونه‌ی ئه‌مه‌ دوا به‌شی (مه‌م و زین) ه‌ که‌ خانی له‌گه‌ڵ خامه‌دا ده‌که‌وتته‌ قسه‌، له‌ویدا ئه‌م دوو دێره‌ ته‌واو بریارانه‌ به‌سه‌ر به‌ره‌می ئه‌ده‌بیدا.

ئه‌ی خامه‌ ته‌ ژێ گه‌له‌ک درێژکر
ئه‌ف نامه‌ به‌سه‌، ته‌ پر قریژکر
هه‌ر چنده‌ که‌لام شوێهی دوو بیت
بۆ قه‌در دبیت ده‌ما کو پر بیت (١)

ئه‌ی قه‌له‌م تۆش گه‌لیک درێژت کرده‌وه‌، ئه‌م نامه‌یه‌ - واته‌: ئه‌م (مه‌م و زین) ه‌، به‌سه‌ تۆ زۆر پیست کرد. هه‌رچه‌ند قسه‌ وه‌ک دوو واییت، که‌ زۆر بوو بۆ نرخ و به‌ها ده‌بیته‌. به‌م پێیه‌ خانی راسته‌وخۆ سه‌رئهمان بۆ بیرو هزریکی په‌وانیژی راده‌کیشیت، ئه‌ویش پێناسه‌ی په‌وانیژییه‌، که‌ له‌ په‌ندێکی عه‌ره‌بیدا هاتووه‌.

(خیر الکلام ما قل ودل و لم یل) (٢)

هه‌روه‌ها ئه‌م بیره‌ له‌ سه‌رچاوه‌ په‌وانیژییه‌ عه‌ره‌بیه‌کاندا به‌دی ده‌که‌ین، هه‌روه‌کو له‌م ده‌قه‌یه‌دا هاتووه‌ (وقال الفضل: قلت لاعرابی ما البلاغه؟ قال: الایجاز فی غیر عجز والاطناب فی غیر خطل). (٣)

ئه‌م باوه‌رێ خانی یه‌کیکه‌ له‌ باوه‌رانه‌ی که‌ له‌ په‌خه‌نی ئه‌م سه‌رده‌میشدا زۆر په‌یره‌وی ده‌کریت، ئه‌ویش ئه‌و باوه‌رێه‌ که‌ ده‌لیت (وا چاکه‌ که‌مترین وشه‌ به‌کار به‌یژین وه‌ زۆرتین واتا بده‌ین به‌ده‌سته‌وه‌) واته‌ درێژ دادر نه‌بین.

هه‌روه‌ها خانی له‌ چهند دێریکی تردا (باسی جۆره‌کانی نووسین ده‌کات که‌ له‌ سه‌رده‌مه‌دا باو بوون، تا ئیستاش هه‌ر ماون و له‌ کاردانه‌ و بریاردانی خۆی به‌سه‌ریاندا به‌جوانی و ناشیرینی له‌ قه‌له‌م ده‌دا و باسی ده‌ست‌ه‌نگینی و توانا و تازه‌گه‌ری

(١) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ١٩٤.

(٢) الامام ابی منصور الثعالبی، الرسالة الاولى، الایجاز والاعجاز، بیروت، ١٣٠١هـ، ص ٢٤.

(٣) احمد الهاشمی، جواهر البلاغه فی المعانی والبیان والبدیع، بیروت، ١٣١٢هـ، هه‌روه‌ها بژوانه‌ البیان والبنین، للجاحظ، تحقیق وشرح عبد السلام محمد هارون، الطبعة الخامسة، القاهرة، ١٩٨٥هـ، ص ٩٧.

دهکات). (۱)
دهلیت:

هندی وهکو خهت غوبار و هووره
ئهو خهت ژ له تافه تی نه دووره
گاڤا کوژ پهنگی مه شقی پر بوو
یا شوبه تی نه سخ و سولسی گربوو
ئهو ناسخی نوسخه یا جه ماله
بی په ونه ق و روهنی و که ماله
لازم ئهوه دل به رید ساده
خهت لی نه بیتن وهکی قه لاده
خوش زینه ته خهت ل ماهی روخسار
هندی ل پروان نه بوویه هه فسار (۲)

کاتی که نووسین غوباری ورده، ئهوا ئهو نووسینه له جوانییهوه دوور نییه. بهلام
کاتی ههروهک پهنگی مه شق پر بوو یا وهکو نه سخ و سولسی تیه کانی گه وره بوو، ئهوا
نوسخه ی جوانی به تال دهکاتهوه و په ونه ق و پروناکی و که مالی تیدا نامیتیت. ده بیت
دولیه ره کانی ساده، ههروهک ملوانه که و گهردانه ساده بیت و خه تی تیدا نه بیت، واته
نارایشته نه کرابیت و وهک خوی بیت و لاسایی نه کرابیتته وه. به لی خهت و نارایشته له
مانگی روو و روخساردا زور جوانه ئه گهر له روودا به (هه فسار) نه گوریت. (۳)
که واته خانی لیره دا ستایشی ئهو جووره نووسین و به ره مه دهکات که تازه بیت و
لا سایی نه بیت، نووسینیکی ساده ی تازه ی لا له نووسینیکی جوانی هاووینه و
دووباره کراوه جوانه ره. که واته خانی لاسایی کردنه وه و محاکات به کاریکی ناپه سند له
قه له دهکات و شاعیری لاسایی کردنه وه وهکو دزیک ته ماشای دهکات، لیره دا
به پتوبستی ده زانم ئهو نمونانه یه که پتوبندیان به (لا سایی کردنه وه) وه هه به دووپات
بکه مه وه، بو ئه وه ی زیاتر ئه م چه مکه روون بکه مه وه.

لی من ژ ره زان نه کر ته مه تووع
مانه ندی دزان بکه نه ته بووع

(۱) رشید فندی، مناقشات حول خانی، دراسة نقدية، بغداد، ۱۹۸۶، ص ۷۸.

(۲) احمد خانی، مم و زین، رودینکو، ل ۱۹۴.

(۳) المقود او اللجام، بروانه، رشید فندی، ملاحظات نقدية، ص ۸۰.

لیره دا ده ستیشانی ئهوه دهکات که به ره مه که ی نه دزیوه و زاده ی بیبری خوی ته ی و
ده لی نه ک ته نیا نه دزراوه به لکو لاسایی کردنه وه پیش نییه و هیچ ته جرو به یه کی له و
شپوه یه نه کراوه تا کو شوتینی بکه ویت و ده لیته.

مه حبوب و لیباس و گوشواره
مولکی تد متن نه موسته عاره
لازم ئهوه دول به رید ساده
خهت لی نه بیتن وهکی قه لاده

ئه م بوچوونانه ی (خانی) ده باره ی روونکردنی چه مکی لاسایی کردنه وه ریک
ده که ویت له گه ل بیرو پای (ئه فلان تون) که ده لی شاعیری لاسایی کردنه وه یه هیچ
داهینانیک ناهیتیتته کایه و درو دهکات و به ره مه که ی سی ههنگاو له راستییه وه
دووره به ره مه کانی سبیه ری راستییه، چونکه هیچ کات ناتوانی هونه رمه ند راستی
به خه لک بگه بنی، بو به بریاری ئه فلان تون ئه وده یه نابی شاعیر له ناو کوماره که دا بژیت.
که واته گرنگ داهینان و خولقاندنی به ره مه ی ئه ده بییه، چونکه شاعیری داهینه ر پزی
تایبه تی هه یه، ئه م رایه ی ئه فلان تون له گه ل بوچوونی ئیسلامی شدا یه ک ده گرنه وه.
به لگه شمان ئه وده یه ههروه کو له قورئاندا هاتوه که شاعیران به سه ر دوو تا قمددا دابه ش
دهکات و ده لی، (والشعراء يتبعهم الغاؤون الم تر انهم فی کل واد بهیمون، وانهم
يقولون ما لای فعلون). (۱)

لیره دا قورئانی پیرۆز به توند و تیریشیه وه حوکم ده دا به سه ر تا قمی یه که م، که ئه م جووره
شاعیرانه رابه ری پیاو خراپان ده که ن و به ره مه کانیان هه لپه رست و دوور ووی ده نوتین.
واته کرده و بیان وه کو گفتاریان نییه، درو ده که ن و تاقیکردنه وه یه کی راسته قینه یان له
هونینه وه ی شیعره دا نییه. له لایه نی تره وه خانی له چه ند دپزیککی تر دا داوای ئه وه دهکات
له نووسه ر که و وریت و پیش نووسین له قسه ی خوی ورد بیتته وه.

سه هوو غه له ت و خه تاو و نیسیان
مه جموعه ی ناپه سندی عیسیان
ته حریر کردن ته بی ته مول
کی دئ بکه تن ژنه ته حه مول
که س نییه بکه ت ژبوته ته حسین
گوینده یی ئافه رین و نه فرین (۲)

(۱) الشعراء الآية (۲۲).

(۲) احمد خانی، مم و زین، ل ۱۹۴.

لێره دا خانی له گهڵ خامه که ی دهویتی و پیتی دهلی. له ناته واوی و ههله وچه تی و له بیرچوون له کۆمهله ی ناپه سندی له پری و شوین یاخیسوون. تو بی وردبوونه وه چیت ویست نووسیت، ئیتر کئی له تۆبی قبول دهکات --- کهس نییه به تو بلتیت چاکت کرد. یا ئافهرینی یا نه فرینتیکت لی بکات و به یه کتیک له م دووانه ت پین بلتیت.

به م پتییه خانی دووپاتی ئه وه دهکاته وه که به هۆی به کارهینانی قه له م له نووسینه وه دا به رهه می ئه ده بی دپته کایه وه و هه موو که موکووریه کیش روویدات له و به رهه مه دا، ده خاته پال قه له مه که. لێره دا په نجه بو بنه رته تی تا قی کردنه وه و معانات له نووسینه وه ی به رهه می ئه ده بی ده ستنیشان دهکات.

به م جوژه ده توانین خانی به رابه رتیک ی ره خنه ی ئه ده بی کوردی دابنیتین و ئه و په یه وانیه ی سه ره وه له بی ری ره خنه گری خانی دا ببینین. چونکه خانی له م مه یدانه دا به قوولایی و ووردییه وه به رهه می ئه ده بی شی دهکاته وه و سه رنج و تیبینییه کانی به شپوهیه کی رووناکبیری و زانستیانه پیشان ده دا ئاوردانیک له ناو بردن و ستایشکردنی سێ شاعیری پیش خۆی ده دا ته وه و رتگه ی بو گه لیک شاعیری تریش کردو ته وه که به ناوهینانی شاعیرانی پیش خۆیان چه شنیک له نرخ به به رهه م دانی ئه وانمان بو تو مار بکه ن و، به م جوژه باسی ئه و سێ شاعیره دهکات:

کرمانج نه پر د بی که مالن
 ئه ما د یه تیم و بی مه جان
 بالجمله نه جاهل و نه زانن
 به لکی د سه فییل و بی خودانن
 گه ر دی هه بوویا مه ئی خودانه ک
 عالی که ره مه ک له تیف دانه ک
 علم و هنر و که مال و ئزعان
 شیعر و غه زه ل و کتیب و دیوان
 ئه ف جنسه ببا لبال وی مه عمول
 ئه ف نه قده ببا لنک وی مه قبول
 من دی عه له ما (علمی) که لامی مه وزوون
 عالی بکرا ل بانئ گه ره دوون
 بینا فه روحا مه لی جزیری
 پین هه ی بکر عه لی هه ریری
 که یفه ک وه بدا فه قیه ی ته یران

حه تا بئه به د بمایه هه یران
 چ بکم کو قه وی که ساده بازا ری
 نینه ژ قماشه را خه ریدار (۱)

ئه وه ی سه رنجمان راده کتیشیت له م دپرانیه ی سه ره وه دا، ئه وه یه که خانی راسته وخۆ پیتناسه ی هۆنراوه دهکات و به که لامی مه وزوون ناو ده بات، ئه وه ی ئاشکرایه که ئه م پیتناسه ی هۆنراوه بو یه که م جار له لای ره خنه گری عه ره بی ئیسلامی قدامه ی کوری جه عفه ر به کار هاتوه، که له سالی (۳۳۷) کۆچیدا کۆچی کردوه له کتیبه به ناوبانگه که یدا (نقد الشعر) پیتناسه ی هۆنراوه دهکات و دهلی: (

هۆنراوه ئاخاوتنیکی کیش و سه روا داره و واتایه ک ده به خشی) (۲)

بێ گومان ئه م بوچوونه ی خانی له م روویه وه به لگه یه کی پشه وه بو چه سپاندنی ئه و رایه ی که خانی ئاگادار و شاره زایی هه مسو جوژه بیرتیک ره خنه یی بووه که له و سه رده مه دا باو بووه.

ئه گه ر ده وران نه گۆرپه وه و ئه و ته وژمه ی ئه ده بیاتی بو تان کز نه بوویایه، ئه و ئه م سه ره تا پته وه ی جزیری و خانی دایمه زانند زوو به ره و پیشتر ده جوو له ده مه که وه زانستی ره خنه ی ئه ده بیی و ئه ده بیاتناسه ی له ناو کورددا جیگه ی خۆی ده بوو. به لام کزبوونی ئه و ئه ده بیاته و چنگی ره شی داگیرکه رانی عوسمانی ئه م مه یدانه شی گرتوه و تا ما وه یه کی زۆر ئه م زانسته له ناو کورددا وه ستا یا زۆر هیدی به ره و پیشه وه رویشت، به لام له به ر ئه وه ی سه ره له دانیکی نوێ له ئه ده بیاتی کوردیدا ده ستی پین کرد و به ریا بوو له کوردستانی خواروودا، ئه و که لینه یه ی که له دوا یی کزبوونی ئه ده بیاتی ژو روودا پری کرده وه و به رده و امییک هاته کایه وه، هه ره کو له مه ودوا باسی ده که یین.

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۳۵-۳۶.

(۲) د. کامل بصیر، ره خنه سازی، ل ۴۹.

به شی سییه م

رهخه‌ی ئه‌ده‌بی له شیعی کلاسیکی کوردیدا

له نیو‌دی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌م

نالی - سالم - کوردی - مه‌وله‌وی

رهخه‌ی ئه‌ده‌بی له شیعی کلاسیکی کوردیدا له نیو‌دی یه‌که‌می

سه‌ده‌ی نۆزده‌م

له کۆتایی به‌شی دوو‌هدا و تمان، که له‌دوای کزبوونی ئه‌ده‌بیاتی سه‌روو و سه‌ره‌ل‌دانێکی نوێ له ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا ده‌ستی پێ کرد له کوردستانی خواروودا. ئه‌وه‌بوو له سالی (١٧٨٤)ی ز شاری سلیمانی له‌لایهن برابم پاشای بابانه‌وه بنیات نرا، له‌دواییدا ئهم شاره تازیه بوو به‌پایته‌خت و ناوچه‌یێکی بازرگانی و پیشه‌سازی نوێ و مه‌لبه‌ندی زانست و هونه‌ر و ئه‌ده‌ب و پرۆسنبیری تازه.

پێ گومان له‌و زه‌وییه به‌پیتهدا و، له‌و مه‌یدانه پێشکه‌وتوودا بزوتنه‌وه‌یه‌کی ئه‌ده‌بیی تازه‌ش به‌ریا ده‌بی که تا ئیستا به‌رده‌وامه و به‌شی زۆری کوردستانی گرتۆته‌وه. له سه‌ره‌تادا ئه‌و بزوتنه‌وه‌یه، له‌سه‌ر ده‌ستی نالی خولقاوه و بوو به‌قوتابخانه‌یێکی ئه‌ده‌بی کوردی و له‌لای هه‌ندێ میژوونوسانی ئه‌ده‌بی کوردی به‌قوتابخانه‌ی شیعی بابان ناسرا و، له‌لای هه‌ندێکی تر ئه‌و ئه‌ده‌به به‌قوتابخانه‌ی (نالی) درایه‌ قه‌لم. چونکه ده‌وریکی گرنگ و پێش‌ه‌وانه‌ی تیدا بینویه.

نالی

له سالی (١٨٠٠)ی ز له دێی (خاک و خۆل)ی ناوچه‌ی شاره‌زور له دایکه‌بووه و له پیتاوی وەرگرتنی زانسته ئایینییه‌کاندا، شار و دێهاتی به‌شیک کوردستان گه‌راوه و دوای پله‌ی ئه‌و خۆپێندنه‌ی پرپوه و ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وەرگرتوه. له سالی (١٨٥٠)ی ز ده‌چێ بۆ حه‌ج و له‌وێهه‌ بۆ ئه‌سته‌مبول، ئیتر هه‌ر له‌و شاره ده‌میتیته‌وه تاكو سالی (١٨٥٦)ی ز کۆچی دوایی ده‌کات.

ئه‌وه‌ی له‌م ماوه‌یه‌دا پێویستمان پێی هه‌یه، ئه‌وه‌یه که له ناوه‌رۆکی شیعی نالی بکۆلینه‌وه، تاكو بزانی تا چ راده‌یه‌ک ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی گه‌لاله و سازدراوه. نالی له چه‌ند دێرێکدا به‌رته‌یێکی سه‌ره‌کی له ره‌خه‌دا ده‌ستینیشان ده‌کا، ئه‌ویش سه‌رچاوه‌ی

سروشتی هۆنراوه‌یه. شاعیره‌که‌مان له‌م رووه‌وه ده‌لێ:

لَا حَـوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَائِنُ مَاشَا
(نالی) نیه‌تی سیحری به‌یان، حیکمه‌تی شیعه
ئهما هه‌یه‌تی قوه‌تی دڵ قودره‌تی ئینشا (١)

که‌وابوو به‌لای نالییه‌وه (هێزی دڵ سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه و قودره‌تی ئینشایه. هێزی دڵ و قودره‌تی ئینشا و هه‌موو توانا‌کانی و‌ه‌کو ئاده‌میزادێک به‌ده‌ستی خواوه‌یه. ئهم بۆچوونه‌ی نالی سه‌باره‌ت به‌سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه رهنگه له بیرو‌را‌کانی ئه‌فلاتوونه‌وه ئه‌نجام درایی. که دوو‌پاتیان کردۆته‌وه سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌ی خوا‌کانه و شاعیر به‌خو‌ریه و ئیلهام له ئاسمانه‌وه هه‌لبه‌سته‌کانی و ده‌ست ده‌هێنێ). (٢)

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دوور نییه نالی و‌ه‌کو موسولمانیک له بیرو‌که‌یه‌کی ئایینی گه‌شتیه‌وه باری خۆی ده‌رپرپوه. چونکه ئه‌گه‌ر سه‌رنج له دێره‌کان بده‌ینه‌وه زیاتر ئهم مه‌به‌سته بۆمان ساغ ده‌کاته‌وه. که سروشتی هۆنراوه به‌لایه‌وه سیحری به‌یان و حیکمه‌ته، له فه‌رمووده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ره‌وه ده‌ستینیشان کردوه، که ده‌لێ: (ان من البیان سحرًا وان من الشعر حکما). (٣)

ئهم ده‌ستینیشان‌کردنه‌ش دوو لایه‌نی گرنگی هۆنراوه ده‌خاته روو.

(لایه‌نی فورم، که کارتێکردنه‌که‌ی و‌ه‌کو کارتێکردنی جادوو‌گه‌ری و سیحره و، ولایه‌نی ناوه‌رۆک، که مه‌به‌ستی راسته‌قینه‌ی ئامۆژگاری و رابه‌ری هۆشمه‌ندی و ژیرییه) (٤). هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه نالی، دوو‌پاتی ده‌کاته‌وه که سه‌رچاوه‌ی شیعه‌ره‌کانی (کرداره ئه‌ده‌بییه‌کانی) به‌هۆی (خارق العاده) سازده‌دری.

(نالی) یه‌ک و ئه‌و که‌س که ته‌مامی غه‌زه‌لی بیست

مه‌علومی بووه زۆر و که‌می خاریقی عادات (٥)

ئیدییه‌می (خارق العاده)ش به‌م پێیه له ئه‌ده‌دا به‌و (کردارانه ده‌لێن که له توانای

(١) دیوانی نالی و فه‌ره‌نگی نالی، لیکۆلینه‌وه و ساغ‌کردنه‌وه‌ی د. مارف خه‌زنه‌دار، به‌غدا، ١٩٧٧، ٤٨ ل.

(٢) کامل بصیر، به‌ره‌تیه‌یه‌کانی ره‌خه‌سازی و هۆنراوه‌ی دێرینی کوردی، کۆفاری کۆری زانیاری عیراق (ده‌سته‌ی کورد)، به‌رگی هه‌وته‌م، به‌غدا، ١٩٨٠، ل ٢٠٣.

(٣) محمد عبدالروؤف المناوی، فیض القدير، مصر ١٩٣٨، ص ٥٢٤.

(٤) کامل بصیر، به‌ره‌تیه‌یه‌کانی ره‌خه‌سازی، کۆفاری کۆری زانیاری، ل ٢٠٤.

(٥) دیوانی نالی، چاپی خه‌زنه‌دار، ل ١٣٦.

هه موو که سدا نین و خواوهند به هردی لیهاتنیان ته نیا به هندی هه لێژاردی خۆی ئەدا). (۱)

نالیش خۆی به یه کۆی لهو هه لێژاردانه له قه له م ده دا، که شیعری خۆی تیا ده خاته ناستی موعجیزی پیغه مهران و که رامه تی ئه ولیاکاری (خارق العاده). به لام له گه ل ئه وه شدا نالی له ناستی ده ستنیشان کردنی سه رچاوه ی هۆنراوه دا، بیرو پاره کی به کدگیری نییه، چونکه ده لێ:

هه ر چاوه یی که وشک و عه قیمی بلندییه

وهک ته بهی من به نه زمی خو شی نه غمه زایه وه (۲)

واته (هه ر کانیاو و سه رچاوه یه ک به هۆی به رزی شو پنه که یه وه وشکایی هاتی و ئاوی له بهر ئه روا، له م به هاره دا ته قیوه ته وه، وهک چۆن سروشتی من به شیعری خو ش ئاوازه ته قیوه ته وه و هه میشه شیعری جوان و له سه رچاوه و کانیاوی ده م لیشاو ئەکا). (۳)

به لامانه وه ئه م بۆچونه ی نالی، ئه وه ده رده خا، که بالی به سه ر هه موو جو ره شیعری هۆنینه وه دا ده شکێ، له هه مان کاتیشدا توانا و پلیمه تی خۆی ده نویتێ که له گه ل هۆنه ره که ییدا زانا بووه و ئه توانێ له سه رچاوه ی جیا وازدا شیعری برا زینیتیه وه و بینیتیه به ره هه م. بێ گومان ئه م خه یاله ی نالی له ئه نجامی ئه و کیشه و نا کوکیانه هاتۆته کایه وه، که له و سه رده مه دا باو بووه و پالی پتوه ناوه که خۆی به سه ره ره برانێ له هۆنینه وه ی شیعری جو ز به جو ز و ده می خه لکی ناحه ز بگیریته وه، تا کو توانج و ره خنه یان نه که ن به بیانوو و ناراسته ی بکه ن.

هه روه ها نالی ره گه زه کانی هۆنراوه ده خاته بهر لیکۆلینه وه، ئه مه ش به نه ره پتیکێ ره خنه ییبه با گوێ له م دێرانه ی بگرین که ده لێ:

شه ونم نه زم و نه سه ره له ئه وراقی غونچه دا

گو یبا بووه به زار و زمان و ددان و پووک

(نالی) عه جب به قوه ته ی حکمه ت ئەدا ده کا

مه عنایی زۆر و گه وه به له فزی که م و بچووک (۴)

۱) دیوانی نالی، لیکۆلینه وه و لیکدانه وه ی مه لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم و محمدی مه لا کریم، به عدا، ۱۹۷۶، ل ۱۴۴.

۲) دیوانی نالی، چاپی خه زنده دار، ل ۱۰۹.

۳) دیوانی نالی، چاپی موده ریس، ل ۵۵۴.

۴) دیوانی نالی، چاپی خه زنده دار، ل ۷۰.

لێره دا نالی زاراوه ی مه عنا و له فز به کار ده هینی و پروونی ده کاته وه که هه لیه ست پیکهاتوه له دوو ره گه زی جیاواز، ره گه زی و اتا و ره گه زی وشه. هه روه ها سه رنجمان راده کیشی بۆ پیتوانه یه کی ره وانپیتزی عه ره بی کۆن که به (ایجاز) ناو ده برێ و به وه پیتاسه کراوه که ده برینه له واتایه کی زۆر به وشه یه کی که م، یاخود هه روه کو خۆی ده لێ به هیتی وردیی خۆی ده توانی (مه عنای زۆر و گه وه به له فزی که م و بچووک) به پیتیه دی.

ئه م تیروانینه ی نالی سه به ارت به ده ستنیشان کردنی ره گه زه کانی هۆنراوه ره نگه هه لویتستیکێ لاساییکردنه وه بیت و، نالی له نواندنیدا شو پنی پیتی رپسازنی ئین قوته ییبه ی هه لگرتبێ که له سه ده ی سییه می کو چیدا هۆنراوه ی عه ره بی له بهر تیشکی پیتوانه ی وشه و واتادا هه لسه نگاندوه که ده لێ:

(هۆنراوه ی وشه به رز و واتا به که لک باشترین چه شنی هۆنراوه یه). (۱)

دیاره نالی ئه م چه شنه هۆنراوه یی به دل بووه و به په سندی زانیوه. له به ره ئه وه بیرو پاکانی به کدگیر ده کات له گه ل ئین قوته ییبه دا له م رووه وه.

هه روه ها نالی روویه کی تری هۆنه ره مه ندیتی باس ده کا، ئه ویش لایه نی گرنگیدانه به زمانه وانێ و بایه خدانیکێ بێ سنوور ده رباره ی زمانی زکماکی ده خاته روو و ده لێ: (۲)

ته بهی شه که که رباری من کوردی ئه گه ر ئینشا ده کا

ئیمتیحانی خو یه مه قسوودی له عه مدا وا ده کا (۳)

لێره دا نالی به ره نگاری ئه و که سانه بووه ته وه که ره خنه یان لپی گرتوه که وا بۆچی به زمانی کوردی شیعری داناوه؟ وه به لای ره خنه گرانه وه گوایه ده بی له و سه رده مه دا شیعری هه ر به زمانی عه ره بی، وه یا فارسی بو ترێ، نالیش ده رکی به مه کردوه و هه ولێ ئه وه ی داوه که زمانی کوردیش بینیتیه ریز و ناستی زمانه کانی تر و، بکات به به لگه ی هیتز و توانا و ده وله مه ندی، چونکه نالی (باوه ری به بلیمه تی و زانایی و لیهاتنوی خۆی هه بووه، باوه ری به وه هه بووه، که له ناستی ئه و تا قیکردنه وه میژوو ییبه دا که ژیان خستبووه ئه ستۆی سه رکه وتوو ئه بی. بۆیه هاواری کرد. ئه مه کاریکی به ئه نقه ست و به هۆشیاریه وه ده یکا.

۱) د. کامل بصیر، ره خنه سازی، ل ۴۸.

۲) ته به زاراوه یه کی ره خنه ییبه، ئه و مه به سه ده گه یینی که شاعیر به بی زۆر له خو کردن ئه وه ی به دلایه دی و ده به وی بلی، تو ماری بکات به بی ئه وه ی چاوی پیتا بگیریته وه و شتی لێ بگوێ.

۳) دیوانی نالی، چاپی خه زنده دار، ل ۵۲.

خه لکیش با بهیپی دهستوری کۆن و باو بیسر نه که نهوه، با سهیری ناوه روکی شیعره کانی بکهن و بزنان له ریگای به کارهیتانی زمانی کوردیییهوه چ مانا و مه بهستیکی ورد و مهن و هونه رهنه ندانه دهره بری (۱).

له دیرتیکی تردا نالی بهردهوام دهی له باسکردنی پیوهندی نیتوان زمان و رهگه زه کانی هۆنراوه و چۆنیتهی نه نجامدان و ریکخستنی و، دهلی:

کەس بە ئەلفازم نەلێ خۆ کوردییە خۆکردییە
هەر کەسێ نادان نەبێ خۆی تالیبی مەعنا دەکا (۲)

لیتره شدا وا دهگه یه نهی که سیتی که نه زمان نه بی رهخه له شیعره کانی ناگرئ له بهر نهوهی که کوردین، چونکه مه بهستی ته نیا وشه نییه، به لکو واتایه با به شوینیدا بگه رین. ئەم گرنک و بایه خدانهی نالی به زمان و واژه و واتای شیعره کانییهوه، به لامانهوه له بهر نهوه بووه که له وه سه رده مه دا گه لی کۆلکه شاعیر هه بوو و توانجیان له شیعره کانی گرتوه که گوایه ته نیا دارشتنیکی دهسکرده و هیچ مه بهستی که نادهن به دهسته وه، بۆیه بهر په رچی نهوه کۆلکه شاعیرانهی داوه و، راسته وخۆ پیشان دهدا که دارشتنه کهی به هرهی خۆمالین و ره سه نایه تی تیدا به دی ده که ن.

ههروهها نالی بیرتیکی تری رهخه یی ده چه سپینتی، نه ویش بنه ره تی سه لیه وه و سنعه تکاربیه له ویزه دا، بۆ نمونه دهلی:

خه لقی که هه موو کووده کن و به سه سه زمانن
با یین و له (نالی) بییهن شیعی سه لیه یی (۳)

واته (ئەم خه لقه هه موو منال و نه فامن و زمانیان به یه کا بی هیچ له شیعی راسته قینه تی ناگهن. بلین با بیته لای (نالی). شیعی خۆبییان بۆ بخوینیته وه که وه ک ناوی ره وان له خۆیه وه دئ، به لکو زمان و بیربان بکریته وه و فیری چه شکردنی شیعی و نه ده ب بن). (۴)

لیتره دا نالی نهوه ده چه سپینتی که به هۆی سه لیه وت و به هره ی زکماکییه وه شیعی خۆی ده ست هیتاوه، بۆیه به خه لک دهلی وه رن شیعی خۆرسک و ته بیعی و بنیاد له من بیستن. ههروهها دوور نییه مه بهستی نالی له م دیره دا بهر په رچدانه وهی هه ندئ رهخه گر بووی که به چاویکی بی بایه خ و پر که موکوری سه یی شیعره کانیان کردی.

(۱) دیداری شیعی کلاسیکی کوردی، ل ۷۸.

(۲) دیوانی نالی، چاپی خه زندهار، ل ۵۳.

(۳) دیوانی نالی، چاپی خه زندهار، ل ۱۳۱.

(۴) دیوانی نالی، چاپی مدرس، ل ۶۵۷.

ههروهها زیاتر تاییه تی ورده کاری هه لیه سه سه کانی دهخاته روو، سه رنج بۆ نه وه راده کیشی که به خه یالی هۆنراوه ی پر له ورده کاری خۆی که نه لپی تاله مووی باریکه سه د داوی ناوه ته وه بۆ هه ر شاعیریک، داوی وا که به هیچ کلۆجی سه ری لی دهر نه چی و ده لی:

(نالی) به داوه شیعی دهقیقی خه یالی شیعی
بۆ نه و که سه که شاعیره سه د داوی نایه وه (۱)

که و ابو خه یالی دهقیق و ورد به لای ئەم شاعیره بلیمه ته وه (کوړتیکی هۆنهریبه له بهر تیشکی بنه ره ته که یدا شاعیران دان به پیشکه وتن و سه رکه وتندا دهنین و تویتزه ران به ئاشکرایی تیبینی ده که ن که هه لیه سه سه کانی شاعیره کۆنه کاغان له به ره مه ی نه ندیشه ی بی سنور خه یالی ده سترکد جمه یان دیت و به ده گمه ن له ناو شه پۆله کانییدا دیریک بهرچاو ده که وی که به زمانی ئەم هیزه نا هۆشمه ندییه نه راز تیرا بیته وه). (۲)

هه ر له م باره یه وه بیرتیکی تر دهخاته بهرچاو دهلی:

نووی خامه ی من که بیته سه عنا ئارایی که مال
خه ت به خه ت ئیزهاری نه قشی سووره تی مانی ده کا (۳)

لیتره دا باسی نووی قه له می ده کا که بیته مه یانی (نوکه بازی و گوزاره رازاننده وه، هه ر خه تی که دهنووسئ وه کو نه خش و نیگاری مانی چۆن مه ردمیان سه رسام ده کرد نه مانه ی نالییش وانه لیتره دا خۆی خه ستۆته گۆمی وینه کانی مانیییه وه و نه به وی هۆنراوه که ی خۆ بکا به (موعجزه) کانی مانیییه وه). (۴) چونکه نالی شیعره کانی (ده گه بیته پله ی وینه کانی مانی)، وه کو رهخه ی تازه باهت دهلی:

مانی بهر نه نگ و سیبه ر و هه تاو، نالی به ده نگ و قافیه و مانا، به رامبه ر به یه کن (۵)
به م پییه ده بینن نالی به ره مه ی رازاوه ساز ده کات، چونکه خۆی به خواوه ن ده سه لاتیکی بالا ده زانی له وشه دارشتن و شپوه ی دهر برین و رازاننده وه ی مانا دا.

نالی له چه ند دیرتیکی بنه ره تیکی رهخه یی سازده کا. نه ویش تاقیکردنه وه و معانات له نووسینه وه ی هه لیه سه سه تدا ههروه که ئەم نمونانه ی خواره وه:

(۱) دیوانی نالی، چاپی خه زندهار، ل ۱۱۰.

(۲) دیداری شیعی کلاسیکی کوردی، وتاری د. کامل بصیر (هۆنراوه ی کوردی و زاراوه ی کلاسیزم له رهخه سازی نه وروپیدا)، ناماده کردنی همه سه عید همه کریم، به غدا ۱۹۸۶، ل ۲۸۷.

(۳) دیوانی نالی، چاپی خه زندهار، ل ۵۶.

(۴) علاءالدین سجادی، نه ده بی کوردی و لیکۆلینه وه، ل ۴۲.

(۵) د. مارف خه زندهار، نالی له دهفته ری نه مریدا، به غدا ۱۹۸۱، ل ۱۲۳.

عومر تیکه به میزانی ته دهب توحفه فرۆشم

زۆرم گوت و کەس تێ نەگەیی ئیستە خەمۆشم^(۱)

ئەم شیعری نالی هاوار تیکی نارەزایییە لە رووی کۆمەڵدا دەری دەپۆی. ئەو کۆمەڵەی کە چینی بنهوهی لە بەر بەدیختی و کوێرەوهری و دواکەوتن نەیدەتوانی لە هونەری جوان بگا و نە لە ئاستی ئەو شەدایە قەدری هونەرمەند بگرن. چینی سەرەوێش ئەگەر جاروباری تیکیش لایەک بە لای هونەری جواندا بکاتەو.

هەر بۆ ئاوار دنی خۆشی خۆتەتی. ئەم بارو دۆخە کۆمەڵە کە بوو بە هۆیەکی سەرەکی کە ئیتر خۆی کت و بێ دەنگ بکا و معاناتە کە لە ناو سینگییدا جۆش و پەنگ بداتەو، چونکە هەستی بەو کردوو کە تاقیکردنەو کە لە شیعەر هۆنینه وەدا، هیشتا بە ئەنجام نەگەشتوو لە بەر نزمی ئاستی تیکە یشتنی زۆریە خەلکی کۆمەڵە کەیدا.

ئینجا لەوانە یە بۆچونە کە لە بەر ئەو بوو کە بەر لە نالی (شیعەر بە شێوەی کرمانجی خوارو و باو نەبوو، مەگەر لە فۆلکلۆری میللیدا و تیکرا شیعەر لە رۆژاوا و باکووردا بە شێوەی کرمانجی سەر و، لە رۆژە لا تیشدا بە شێوەی گۆرانی بوو کە هەریەکیان زمانی یا چەند ئێ لە میرنشینییە دەر بە گیبە کانی ئەو ناوچانە کوردستان بوون، هەر لە گەڵ ئەو شەدای شیعری (بالا) هەر بە فارسی و عەرەبی باو بوو. نالییش یە کەم کەس بوو شیعری بەم دیالیکتە وتوو^(۲)

لە بەر ئەو هەرچی هۆنینه و، کەس لێی خالی نەبوو و نەچوو تە دلێانەو.

لە هەمان روویەو بە شێوەی کە تر معاناتە کە دەخاتە پیش چا و دەلی:

شیعەرە کەم کە جیگەر گۆشی من دەر بە دەر

دلی (نالی) چ رەقە قەت غەمی فرزندێ نییە^(۳)

واتە (شیعەرە کەم کە زادهی بێر و هۆشمن و ژانێکی سەخت گرتوومی پێیانەو تە لە دایکبوون و، وەک پارچە یەک لە جگەرم وان، ئیستە لە کۆشی خۆما نە ماون و دەر بە دەر کەوتوون و هەریە کێ پارچە یەکیان بە لایە کدا بر دوو. ئای لە من باوکیکی دڵ رەقم، خەمی منالی شیعری خۆم نییە^(۴)

لێرەدا پرسبار تیک دیتە کایەو. ئایا نالی تووشی چ کارەسات و معاناتی بوو لە

(۱) دیوانی نالی، چاپی خەزەندەر، ل ۷۷.

(۲) محمدی مەلا کریم، نالی لە کلاورۆژنە شیعەرە کانییەو، بەغدا، ۱۹۷۹، ل ۶۸.

(۳) دیوانی نالی، چاپی خەزەندەر، ل ۱۱۸.

(۴) دیوانی نالی، چاپی مودەریس، ل ۵۹۶.

هۆنینه وەدا!

تا کو گۆشە گیر بێ و خەم و خەفەت نەخوا بە رامبەر شیعەرە کانی و، وەرەس بێی لە نووسینەو هێ هەلبەستە کانییدا. لە گەڵ ئەو شەدای دەبینین نالی بە شێوەیەکی تر ئەم بیرە سازاوه و ویستوو یە تی ئەم بنەرەتە رەخنە یییە زیاتر روون بکاتەو، بۆیە لە هەمان روانگەو باسی تاقیکردنەو و معاناتی کردوو و پێوهندی لە نێوان خۆی و بەر هەمە کەیدا دەر دەخا و دەلی:

لە جیگەر گۆشە یی شیعەر مەدە مە عینایی خراپ

بێ خەتا کەسی نییە رازی کە لە ئەو لادی درێ^(۱)

لێرەدا راستە و خۆ قەس ئاراستە ی خەلکی دەکا و پێیان دەلی:

باش لە هەلبەستە کەم خالی بێن و بە راستی مە عینایان لێک بدەنەو، هەلبەستە کەم منالی جگەر گۆشە من، بە خراپ لێ خالی بوونیان دەیانخەنە بەر فەلا قە و دارکاری.

هیچ باوکیک رازی نییە منالیکی خراپ یە کێ نە کردبێ، بە ناحەق لێی بدری. ئەو ویتنە یە هەر وەر کو دیارە ئەو پەری سۆزی راستە قینە ی شاعیر بە رامبەر بە زادهی هەست و نەستی دەر دە بۆی و ئەو دەسەلمینتی کە هەلبەستە کانی پارچە یە کەن لە دەر وونی.

لە تاقە دێر تیکدا نالی دیار دە ی لاسایی کردنەو لە هۆنراوە ی سەر دەمی خۆیدا دەخاتە روو و سەرنج بۆ ئەو رادە کیشی کە چەشە و چێژی خەلکی لە سەر خۆتندنەو هێ هەلبەستی شێواو راها تیبو دەلی:

(نالی) حەریفی کەس نییە ئولف و ئەلیفی کەس نییە

بەیتی رەدیفی کەس نییە تە فریقە نووسە گەپ دەکا^(۲)

لێرەدا نالی نایەوئ لاسایی کەس بکاتەو و لە چوار چێوە ی قوتابخانە یە کێ هۆنراوە ییدا هۆنراو بە هۆنینه و و بێی بە رەدیفی شاعیر تیکی تر. بە لām لە راستیدا نالی (لە سەر رێوشوونێ باوی سەر دە مە کە ی شیعەر داناو بە تاییە تی شیعری کلاسیکی عەرەبی و ئیسلامی. بە لām کە سیتی خۆی. سە لما ندوو و لە شاعیرانی هاو سەر دەمی سەر کە و تووتر بوو و، توانیویە تی دا هینانی گەورە لە بواری دەر پرنی ورد و، ویتنە و

(۱) دیوانی نالی، چاپی خەزەندەر، ل ۱۲۳.

(۲) سەرچاوە ی پیشوو، ل ۵۳. لێرەدا نالی کە دەلی... هەموو کردەو کانی گەمە و گالتە یە و پایە خ بە نووسینە کانی نادا و بە تەنگیانەو نییە، بۆیە نووسینە کانی پەرتیشان... لێرەدا گالتە دەکا و پێچەوانە مەبەسە، واتە تەنیا هەر خۆی هەبە، ئەو ی گەمە و گالتە دەکەن و نووسینە کانیان پەرتیشان خەلکی ترن، ئەو کە نالی. د. مارف خەزەندەر، نالی لە دەفتەری نەمریدا، ل (۱۲۶).

ته شیبیهاتی شیعیری خۆکرد و دوور له لاساییکردنهوه ئه نجام بدا و، شیعه رەکانی به خه یالی بلندی خۆی رهنگین و ناودار بکات). (۱)

ووشه ی لاساییکردنهوش بچ گومان بنجوناوانیکی کۆنی ههیه له رهنه دا، له بیرو راکانی ئه فلاتوون و ئه رستۆ و هوراسدا به رپاک بووه. (ئه فلاتوون ده لێ: (هۆنراوه لاساییکردنهوه ی سروشته) به لام ئه م لاساییکردنهوه له لای ئه رستۆدا دووباره کردنه وه ی سروشت نییه به لکو مه به ست خولقاندن و داهینانی به ره مه میکی تازه به که ناکامی دهنگدانه وه ی بوونه له قسه واره ی ههست و نهست و سۆز و ئاره زوو و ئه ندیشه ی شاعیراندا. واته بابته ی لاسایی کردنه وه له هونه ری هۆنراوه دا کرده وه و په وشته). (۲)

به م پێیه بۆچونه کانی نالی ده رباره ی بابته ی لاساییکردنه وه له هونه ری هۆنراوه دا په کدیگر ده بی له گه ل لیکدانه وه ی ئه رستۆدا به رامبه ر هه مان بابته . نالی له دێرێکی تر دا بنه رته ی رهنه یی دزین له وێهه دا ده ستنیشان کردوه و ده لێ: ئه و گه وه ره ی نوکته ی که له (نالی) ده دزن خه لق ناوی نییه وه ک ناگری بچ شه وقی دزانه (۳)

واته ئه و قسه و ورد و پڕ مه عنا یانه ی که وه ک گه وه ره وان و هه ندێ کهس له نالی ده دزن و ده یانده نه پال خۆیان و خۆیان ئه کهن به خاوه نیان، گه وه ره ی ناو ده ربا نین و ناده وشینه وه، وه ک ئه و ناگره کز و بی تیشکه وان که دژ به شه و ئه یکه نه وه، چۆن ئه وان ناوێرن گری ناگره که یان به رز که نه وه وه ک خه لک پێیان بزائن و بیانگرن، ئه مانیش

(۱) دیداری شیعیری کلاسیکی کوردی، ل ۸۳.

(۲) ارسطو طاليس، فن الشعر ص ۴۸

هوراس، درووشمی ئه وه ی هه لگرت، که شاعیر بۆ ئه وه ی به شاعیر بژمه ردری، ده بی (لاسایی وێهه یۆنانییه کان بکاته وه).

(۳) دیوانی نالی، چاپی خه زنده ار، ل ۱۰۲

ئه م به یته جوژه ئیشاره تیکیش بۆ ئه و په نده کوردییه تیا به که ئه لێ (مووروی دزیه تی، مه گه ر به شه و بکریته مل). هه روه ها له م به یته وه ده رده که وئ که نالی له سه رده می خۆیدا ناسراوییه کی زۆری له ناو خه لکی بووه و شیعیری به سه ر زمانی رۆشنییرانه وه بووه و، خه لک شانازیان پێوه کردوه، بۆیه هه ندێ جار به ناو شاعیری له راستیدا نا هونه رمه ند که نه یان توانیوه پیا بگه نه وه، ورده کارییه کانی ئه ویان دزیوه و خه ستوو یان ته شه شیعیری خۆیان وه. به لام به هۆی بلا بوونه وه ی شیعیری نالییه وه به سه ر زمانی خه لکه که دا، دزیه تیه که شیان به باشی پێ نه کراوه و نه یان توانیوه که لکی ته واو له ماله دزیتیه که وه ر بگرن. ئه توانین ئه م به یته بکه ین به به لگه بۆ ئه وه که هه ر ورده کارییه ک له شیعیری شاعیرێکی سه رده می نالیدا هه بی و له هه مان کاتا له شیعیری نالی خۆشیدا هه بی، به ی نالی دابنێن و شاعیره که ی تر به تاوانی دزییه وه بگرن). پروانه، دیوانی نالی چاپی موده ریس ل ۴۸۲.

ناوێرن. ورده کارییه کانی نالی به ته واوی بدزن و بیخه نه ناو شیعیری خۆیان وه، چونکه خۆپه نده وار و رهنه گر ده سه به جی ئه یان ناسنه وه که هی نالین. لێره دا نالی ده به وی به خه لک رابگه ینی که هۆنراوه کانی هاو تایبان نییه و له پال ئه وه شدا کهس له خۆی به شاعیر نازانێ.

هه روه ها نالی به هۆی به راورد کردنی شیعه رکانییه وه چه ند لایه نیکی تری شیعیری هۆنه رمه ندیته ی له هۆینه وه ی هۆنراوه دا ده ستنیشان ده کا، بچ گومان ئه مه ش خۆی له خۆیدا بنه رته ی رهنه یی ده خاته پێش چاو، که به هۆی ئه م به راورد کردنه وه ش شاعیر ده ست رهنگی و لێهاتوویی شیعه رکانی له قه له م ده دا و ده لێ:

شیعیری خه لقی که ی ده گاته شیعیری من بۆ ناسکی

که ی له دیقه هت دا په تک ده عوا له گه ل هه ودا ده کا (۱)

لێره دا نالی قسه ئاراسته ی خه لک ده کا و هیلێکی راست و چه ب به سه ر به رانه ره کانی ده نی و پێیان ده لێ له وان هیه ئیوه بتوانن به کوردی بلین، به لام چونکه شاعیر و هونه رمه ند نین، مه عناتان ده سگیر نابن بیخه نه شیعه رکانتا نه وه، له به ر ئه وه خۆ به راورد کردنتان له گه ل من وه ک به راورد کردنی په تک و تالی ئاوریشمی باریکه که هیه چ مه یدانیکی به راورد کردنیان له نیواندا نییه .

به لای ئیسه شه وه نالی له م به راورد هیدا (زیاد نه رۆیشتوه و ناحه قی نه بووه، ئه گبنا ئیستا ئیسه شیعیری ئه مانه مان به رده ستدا ئه بوو، ئه مانه له چاو نالیدا ئه وه نده هیه چ نابوت بوون ته نانه ت گه نجینه ی هه ژاری ئه ده بی تازه سه ر ده ره ی ناوی قوتا بخانه ی شیعیری کلاسیکی کوردی به کرمانجی خواروو و تراو که له سه رده می نالییه وه ده ست پێ ئه کا، ناو و به ره مه می که سیانی بۆ هه ل نه گرتوین. سه د بریا ئه مانزانی ئه مانه کی بوون ویستوو یانه له به رانه ره ی نالیدا سه ر هه لپرن و خۆیه شت بزائن و به چه کی شیعه روه بچینه مه یدان). (۲) هه روه ها زۆر جار شاعیر به خۆیا ئه نازێ و جوژه به راورد پیک ده خاته روو له نیوان خۆی و پێشینه کاند. له م دێره ی خواره وه دا نالی به راورد پیک ورد ده کات له نیوان خۆی و شاعیره کانی ئییرانی و ده لێ:

(نالی) ئیستا تاجی شاهی و ته ختی خاقانی هه یه

شه وکه ت ئارا موخته شم دیوان و فیکرت سائیه (۳)

واته (نالی تاجه که ی شاهی) ی به سه ره وه یه و، له سه ر ته خته که ی (خاقانی)

(۱) دیوانی نالی، چاپی خه زنده ار. ل ۵۳.

(۲) محمدی مه لا کریم، نالی له کلاو رۆژنه ی، ل ۶۶.

(۳) د. مارف خه زنده ار، نالی له ده فته ری نه مریدا، ل ۱۲۳.

دانیشتووه، (شهوكهت) بهووه شان و شكۆی ههیهو، دیوانی شیعرهكهی گهروه و پایه بلند و (فیکرت) و (سائیب)ی سهردهمی خوڤهتی^(۱)

بهم جوڤه نالی به پشت قامییه کی تهواوه به خوڤا نه نازۆ و، خوڤی له تای تهرازوویهک و نهو هه موو که له شاعیرانهی ئیران له تاکهی تری تهرازووه که دا دانهن و، حه قیشیه تی، چونکه نهو هی باشتر بیته ناراه، هه نهو دنده به هرهی هه بۆ وهک نالی، نه توانی که لک و سوود له هه موو پیشینه کان وهربگری و هیی خوڤی بخاته سهه.

ئینجا دیتته سهه بهراورد کردنی خوڤی له گه ل شاعیریککی تر و جوڤه بهراوردیک دهخاته نارا و دهلتی:

موحه قهقهه مه شره بی (نالی) له شیعره ههروه کو خاکی

خه بالی کوردییه بهیتی سهه رایا زولفی دووتایه^(۲)

نالی لیره دا نهو دیار دهکا که ریبازی شاعیرانهی (هونینه وهی هه لیه سته کان)ی له هی خاکی دهچۆ و بیر کردنه وهی کوردیانه یه و شیعره کانیشی که تیکرا وهک زولفی یار ئالۆز و جوان و درۆن، دوو سهه ن معنا نه به خشن و به دوو جوڤ لیک نه دریتته وه.

ههروه ها نالی به یونهی چهند بابه تیکه وه شانازی بهووه دهکات که ده توانی هونراوه به زمانی کوردی و فارسی و عه ره بی به یونه تته وه و جوڤه بهراوردیک له نیوان نه م زمانانه دا دهکا و دهلتی:

ئیسیتیناعه و قوه تهی ته بهم به کوردی و فارسی

عه ره بی، ئیزهاری چالاککی و چه سپانی دهکا

فارس و کورد و عه ره ب هه رسیم به دهفته ر گرتوه

(نالی) نه مرۆ حاکمی سهه مولکه دیوانی هه یه^(۳)

بهم شانازی کردنه نالی مه سه لهی پیوه ندی نیوان نه ده بی عه ره بی و کوردی به ریا دهکات و دوو بابه تی بهراوردکاری خراونه ته بهر لیکۆلینه وه و لیکدانته وه.

(یه که م: کار کردنی نهو سهه نه ده به له یه کتر و چلۆن نه نجام دانیهان له لایهن شاعیره که وه و رادهی رۆشنییری نه ته وایه تی نهو شاعیره و لایه نه کانی توانای هونینه وهی هه لیه ست له م زمانه وه بۆ زمانیککی تر.

دووه م: بابه تی دانانی به ره مه می شاعیریک به تاکامی بیرو هه ست و نه ست و سوۆ و

(۱) دیوانی نالی، چاپی موده ریس، ل ۴۰.

(۲) دیوانی نالی، چاپی خه زنده ار، ل ۱۱۱.

(۳) سهه رچاوهی پیشوو، ل ۵۶، ل ۱۱۵.

نه ندیشهی تاییه تی خوڤی نه گه ره اتو زمانی نهو به ره مه زمانی زکماکی شاعیره که نه بوو).^(۱)

جگه له و نمونانهی که باسما ن کردن، هه ندۆ جار شاعیری ره خه گر، دهچیتته مه یداننی شانازی و ستایش کردن به هونراوه کانی و باسی جوانی و ریک و رده وانیهان دهکا و لایه نی داهینان و جوانکاری و لیته اتوو شاعیره تی ده رده خا و چهند به ره تیککی ره خه بی ده ستیشان دهکا و ههروه کو نه م دپرا نهی خواره وه:

یا له مه یداننی فه سا حه تا به میسلی شه هوار

بی ته نه مۆل بۆ هه موو نه وعه زمانی راده کا^(۲)

لیره دا نالی شانازی به شیعر و هونه ره که به وه دهکات. دیاره نالی له مه یداننی هه لسه نگانندی شیعر و توانای دیار بکردنی خاله کانی هیت و بی هیتیدا گه بیوه ته راده یه کی یه جگار بهرز، بۆیه توانیوه تی نهو هه موو دهستی قه در و قیمه تی بخاته سهه شیعره خوڤی و نه وه پیشان بدات که شیوا و لیته اتوه له به کار هیتانی هه موو جوڤه زمانیک و غار غارین به هه موو یاندا بکات، یان له هه موو یاندا توانای داهینانی هونه ری هه یه.

ئینجا دیتته سهه دیار کردنی شانازی و خوڤه ویستی خوڤی به رامیه ر شیعره کانی. گه بشتۆته راده و پله یه کی وه ها که بهم جوڤه بلتی:

بیته حو جره پارچه پارچه موسوه دده م بکری به روو

هه رکه سی کووتال و پارچه ی بی به دل سه ودا دهکا^(۳)

واته نه وهی به دوای پارچه ی گرانه هادا نه گه ری، با بیته حو جره که ی من، پارچه پارچه ی ره شو سه کانم بکری و له بریتیدا گیانی خوڤی دانی، به مه هیتستا هه نهو قازانج دهکا. لیره دا نهو ده رده که وی که نالی نرخ و به های شیعره کانی له قه له م ده دا.

ههروه ها له دپریکی تر دا به جوڤیکی تر شانازی به نه زمی خوڤی دهخاته روو و دهلتی:

نه زمی (نالی) میسلی ئاوه ئایینه ی رهنگی نییه

دوو رووه بۆ سه بیری خا تر یه ک خه فی، یه ک نه شکار^(۴)

شانازی بهووه دهکات که شیعره کانی وهک (ئاو و ئاوینه وایه رهنگی نییه، دوو

(۱) د. کامل بصیر، به ره تیه کانی ره خه سازی، ل ۲۱۴.

(۲) دیوانی نالی، چاپی خه زنده ار، ل ۵۳.

(۳) سهه رچاوهی پیشوو.

(۴) سهه رچاوهی پیشوو، ل ۱۶۲.

رووه، بهره و پشتی ههیه. له روویهکیا بنیادهم، وهک چۆن له ناو ئاوینه دا خۆی ئهیبینی، معنای ئاشکرای بۆ دهترهکهوئ و، له رووهکهشیا که یا وهک بنی جام یا وهک جیوهی ئه و دیوی ئاوینه هیچ دهترهکهوئ، کهچی معنایهکی تریشی ههیه (۱)
 فوونهیهکی تری شانازی کردنی نالی بهشیعری خۆیهوه و ههر لهو کاتهشدا پیشاندانی توانایی خۆی، ئهوهیه که دهئێ:

(نالی) یا ئهم غهزهله تازه که تازهت گوتوه

به دوو سهده مهسنهوی یولوبیی لوبایی نادهم (۲)

واته (ئهئ نالی): تازه ئهم غهزهله جوانهت وتوو... ئهوهنده ناسک و پیمانایه به دوو سهده کتیبی به ناویانگ وهک (مهسنهوی) (۳) و (لب اللباب). (۴) ای ناگۆمهوه. (۵)
 لێردها (ئهوه ناگهیبینی که نالی بهچاویکی بهرز تهماشای شیعری جهلاله دینی رۆمی ناکا، به پێچهوانه به لای ئهوهوه مهسنهوی لوتکه و پۆیهی داهینانه، به لام دهیهوئ شیعرهکانی خۆی به پێنیتته پیزی مهسنهوی له مهشدا راستی کردوو به دهلیلی ئهوهی ئهگهر خۆشی نهیوتبایه ئیمه بۆمان دهوت). (۶)
 ههروهها نالی له دێرێکی تردا شانازی به گه ورهیی و توانای شاعریهتی کردوو و دهئێ:

وه ره سههیری خیا بانی به یازی دهفتهری (نالی)

که سهف سهف مهسههعی بهرجهسته ریزی سهرووی مهوزوونه (۷)

لێردها نالی ستایش ناراستهی خۆ دهکا و (نهخشه ی قهسر و بالاخانه ییکی هونهری و رهنگینی کیشاوه. له وانهیه و پینهش له سههر کاغهز چێژی هونهری به ئادهمیزاد بهخشین. دێره شیعری دهکری به دوو نیو دێره شیعری له دهفتهری به یاز و دیوانی شیعری، به ریکویتیکی نیوه دێره شیعریهکان بهرامبهر به به کتری دهنووسین. ئهوجا به ریتز بهم جۆره یهک له دوا

(۱) دیوانی نالی، چاپی موده ریس، ل ۱۷۴.

(۲) دیوانی نالی، چاپی خهزنه دار، ل ۷۳.

(۳) مهسنهوی (مشوی) کتیبیکی به ناویانگی شیعری سوڤیانه به، جلال الدینی رۆمی نووسیویه که له (۱۲۷۲) ی. ز. دا مردوو.

(۴) لوبیی لوباب (لب لباب) لوبیی لوبایی مهسنهوی، هه لێژاردی مهسنهوی جهلاله دینی رۆمی له دانانی مهلا حوسینی کاشیفیه له سالی (۱۵۰۴/هـ ۹۱۰) له هیرات کۆچی دوایی کردوو.

(۵) دیوانی نالی، چاپی موده ریس، ل ۳۰۸.

(۶) د. مارف خهزنه دار، نالی دهفتهری نه مریدا، ل ۱۲۷.

(۷) دیوانی نالی، چاپی خهزنه دار، ل ۱۰۳.

یهک نهخش دهکرتین له ناوه راستا شه قامیک دروست دهین (۱)

ههروهها (نالی) ههر بهمهوه ناوه ستیت، به لکو ههر لهم رووهوه بانگه وازیکی تر دهخاته پیش چاوه سهارهت به شانازی کردنی به (نهزم) ی خۆیهوه و دهئێ:

نهزمی (نالی) رهنگه ههرکهس بیبی یی بیکاته گۆ

چونکه نهزمی ساف و ورده ههروهکو مروارییه (۲)

واته (هۆنراوهکانی نالی ئهوهنده بهجی و دلگیرن، له وانهیه ههرکهس بییانبینی، وهک گواره بکاته گوئی، له گوئیان بکری و بییانگریته دل و له بییری نهچنهوه، چونکه له گوارهیهکی مرواری ئهچن دهنگهکانی ساف و ورد بن و جوان هۆنرابیتتهوه). (۳)
 دیسان شانازی دهکا، به ههلهستهکانی که وهکو ده ریا قوولن و دهئێ:

بهحری غهزهلم پر له دور و گه وههره ئه ما

غه وواسی دهوئ یهعنی به عمیقی بزانه (۴)

ههروهکو ده زانین (دور و گه وههر له زه ریا دا دهین، غهزه لیش له بهحر و کیشی شیعردا دهین، چۆن راوکردنی دور و گه وههر غه وواسی وهستای دهوئ که له بن زه ریا دا ده ریا نین، ههروهها مانای شیعری نالیش قوولن و چوونه ناویان و تیگه یشتیان کاریکی قورسه). (۵) ئهم کارهش به هه موو که سی ناکری.

ئینجا دیتته سه ره ئه وهی که نرخ و به های هه له به سه ته کانی ده ریا و به به ره هه میکی پر بیت و به ره که ت ناو ده یا و ده ئێ:

پر دانه یه، ئه ما نه وه کو دانه بی چه لتووک

به حرم گوتوو، نهک وه کو گۆلی مه ره زانه (۶)

واته (ده ریا ی غه زه له کانم پر له دانه، دانه ی گه وه هری تا قانه و دوری نایاب و مرواری گرانبه ها، نهک چه لتووک که نیوه ی پووش و ئه و نیوه که ی برنجه... من باسی ده ریا م کردوو، باسی گۆله مه ره زه م نه کردوو، تا که سی و ا گومان به ری من ده نه که چه لتووک لایه، نهک دهنگی گه وههر و دور و مرواری). (۷)

مه به سه ته که ی ئه وه یه بلتیت، کهس خۆیان نه ده ن له قه ره ی شیعری من... شیعری من

(۱) د. مارف خهزنه دار، نالی له دهفتهری نه مریدا، ل ۴۷.

(۲) دیوانی نالی، چاپی خهزنه دار، ل ۶۲.

(۳) دیوانی نالی، چاپی موده ریس، ل ۵۸۳.

(۴) دیوانی نالی، چاپی خهزنه دار، ل ۱۰۰.

(۵) سه رچاوه ی پیشوو.

(۶) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۰۲.

(۷) دیوانی نالی، چاپی موده ریس، ل ۴۸۱.

خۆراکی ئهو جووره كه سانه نبییه و نایهت به دههسیانهوه.

ههروهها نالی پهرده لانهادات و لایه نیککی تری هه لبهسته کانی پیشان دهدا، شانازی به پهواجی شیعرهکانی دهکا و دهلی:

لایقی مهخزنی تهبعه هه موو که نزی غه زهلم
قابیلی زه ربی پهواجه زه و زبوی مهسهلم (۱)

واته (هه چچی شیعرم هه یه وهک زه و زبوی ناو گه نجینه وایه و شایانی ئه وه یه له عاماری ته بیعت و بهدل بووندا دابنری، هه چچی قسه ی نهستق و به توتیکلم هه یه بو ئه وه دهشی بلاویته وه به لانا نا، وهک پاره ی پهواجی وهخت چۆن لئ ئه درئ و خه لک دهستا ودهستی پئ ئه کهن، ئه مپیش خه لک ده ما ودهم بو به کتربی بگیت نه وه (۲)
له دپرتیکی تردا، شانازی به وه دهکا که ته نیا خۆی خاوه ن بیرو خه یال و داهینه ی شیعره و دهلی:

زاهیرو باتین له سه ر له وحی حه قیقته ت یا مه جاز
ناشای سرری قه لهم بئ غه یری (نالی) که س نه ما (۳)

شیعر به لای نالییه وه (مانای دیار و ئاشکرای هه یه، ههروهها مانای نه پینی و شارراوشی هه یه، ئه مه که ده بی به خه یالی شیعر تو مار ده کرى. ئه و خه یاله ده بی مه جازی تیدا بئ، واته وشه پیک له جیی راسته قینه ی خۆی به کار نه هیتنری، به لام ده بی پتوهندییک به مانا بنجینه بییه که بیان به ستیتته وه. ئه مه یه نه پینی شیعر، ئه و جه وه هری شیعر له شتی تر جیا ده کا ته وه). (۴)

که س له م نه پینییه نه گه یشتوه نالی نه بئ. ئه گه ر که سیش هه بئ له م نه پینییه بگا، بئ گومان زۆر که من، ئه و باش ده زانی سوارچاکی ئه م مه یدانه ته نیا نالییه. له گه ل ئه وه شدا هه ندئ زانا و ئه دیسانی کورد که ده رباره ی (نالی) دواون و هۆنراوه کانی خستویانه به رتیشکی لیکۆلینه وه و هه لسه نگاندن له مانه ئه مین فه یزی له کتییی ئه نجومه نی ئه دیسانی کوردها ده لی: (زه کای نالی ئینکار ناکری لاکین ئه وه نده ی سه نایعی له فزییه ی ئیستعمال کردوه، پیاو ره نگه بلئ شیعرى ئه و نه تیجه ی علیم و ئیشتیغاله). (۵)

(۱) دیوانی نالی، چاپی خه زنه دار، ل ۷۸.

(۲) دیوانی نالی، چاپی موده ریس، ل ۲۸۹.

(۳) د. مارف خه زنه دار، نالی له ده فته ری نه مریدا، ل ۱۲۷.

(۴) سه رچاوه ی پیتشو.

(۵) ئه مین فه یزی به گ، ئه نجومه نی ئه دیبان، به غدا، ۱۹۸۳، ل ۲۷.

ئه م بوچوونه زیره کانه ی ئه مین فه یزی جگه له وه ی که به کاره پینانی (سه نایعی له فظیه) به هه ره خاسییه تی دیاری شیعرى نالی داده نئ، دوو سه رچاوه بو لیکدانه وه ی ئه م دیارده یه ده ستنیشان ده کا.

به که م: علیم واته زانیاری نالی که زانیارییه کی ئایینییه.

دووه م: ئیشتیغال واته خو خه ربیککردن و ماندووکردن به شیعره وه وهک سنعه ت.

ئیمه ش ئه و راستییه مان دیار کردوه له باسه که دا که نالی زیاتر په یرو ی لایه نی فیربون و خو خه ربیککردنی ره چاو کردوه له شیعر هۆنینه وه یدا. وه ده سه له لاتی زانتربووه له م پوویه وه به سه ر سه رچاوه کانی تردا و به لگه ی جو ره جو ریش له نمونه ی شیعره کانی هیناومان بو چه سپاندنی ئه و رایه. ههروهها پیره میتزیدیش، ده رباره ی شیعرى نالی ده لی: (ئه گه ر شیعر به غایه، به وه سیله نا، عه د بکریت و ئه گه ر شیعر عیبارت بئ له سنعه تیککی به رزی به دیعی و، ئه گه ر له شیعر دا ئیبداع شه رتیککی ئه عزم بیت، بئ گومان نالی گه وره ترین شاعیری کورده، به لئ موخته مه له نه زه ر به زبهنییه تی حاضره ئه شعاری نالی تینوو به تی حیسییات نه شکینئ... هتد). (۱)

له م هه لسه نگاندنه دا چه ند شتیکمان بو روون ده بیته وه، شیعر له لای نالی ئامانجیکه بو خۆی و ئامرازیک نییه بو شتیککی تر و سنعه ته و داهیتانه له بواری شیعر دارشتندا، که سیتی خۆی سه مان دووه و گه رچی له سه ر پتوشوتنی باوی سه رده مه که ی شیعرى داناوه، به لام له شاعیرانی هاوسه رده می سه رکه و تووتر بووه و، توانیویه تی داهیتانی گه وره له بواری ده برینی وورد و، وینه و ته شهبهاتی شیعرى خو کرد و دوور له لاساییکردنه وه ئه نجام بدا و، شیعره کانی به خه یال بلندی خۆی په نگین و ئاودار بکات.

سالم

ناوی (عبدالرحمن) ه کورپی محمد به گی قه ره جه هه نه می، کورپی ئه حمه د به گ و له به مه لئ سا حیققرانه و ئاموزای مسته فا به گی کوردییه.

له سالی (۱۸۰۰) ی ز له شاری سلیمانی هاتۆته دنباوه، زۆر چه زی له ده نگویاسی ئه ده بیی کردوه، زۆر تر وه ختی به خویندنه وه ی دیوانی شاعیره کان و سه رگوزه شتییه انه وه رابوواردوه، به تاییه تی مه فتوونی شیعرى (نالی) و (که ریم) ی هه مه دانی بووه. له سالی (۱۸۶۶) ی ز کوچی دواپی کردوه، له گردی سه یوان ئیترایه وه.

(۱) محمدی مه لا کریم، پیرمێرد نالی هه لده سه نگینئ، کو فاری به یان، ژ (۳۵) نیسانی سالی ۱۹۷۶،

(له راستیدا سالم شاعیریکی گهوره و سهنه تکار بووه، وه له هه موو غه زه لیککا چهند بهیتهیکی وای هه ر تیا ئه بیینی که وینه یه کی جوانی شیوهی ئه ده بی کوردی بئ). (۱)

ئیتیر لیتهدا به ولاره بۆ نمونه له چهند غه زه لیککی سالم هه ندی بهیت هه لده بژیرین و ده خهینه بهرچاو، که به لامانه وه جوړیکن له سه رها و ده مدانی بیری ره خه بی له لای سالم، چونکه ئه ویش وه کو ها وریکه ی نالی چهند بنه ره تیککی ره خه بی ئه نجام داوه. له مانه بنه ره تی به ره می داهیترا و تاقیکردنه وهی خو ی له هۆنینه وه دا، هه ره کو له م دپه ردا ده رده که وئ:

کاتی فیکرم له دلدا دیقه ته ئینشا دهکا

جوست و جو پۆسه تر به ندی کاغه زی میرزا دهکا (۲)

سالم له م تاقه دپه ردا ده ستنیشانی ئه وه ده کات که ده برینی بیری که ی شیعیر له لای ده برینیکی ساده و ساکارانه نییه، به لکو دارشتنیککی ورده کارانه ی ئه و تو به که له ئه نجامی به دوا دا گه ران و دۆزینه وهی دپیری شیوا و گونجاوه تا به هۆیه وه بیری که که ی ده بری. بئ گومان سالم به هۆی ئه م تاقیکردنه وه له شیعیر هۆنینه وه دا، ده به وی به ره می ئه ده بی بوخت و نایاب بیته ئارا.

له چهند دپه ریکیدا بنه ره تی ره وانبیتژی تابه تی به زمانی کوردی ده ستنیشان ده کات و ده لئ:

له رۆژی ئیمتبحانا دیم به را به ر تالب و مه عشوق

که مبه به سته ی هونه ر هاتن له تیبی عیشق بازانا

له یه که لا نالی و مشوی له لایئ سالم و کوردی

له هه نگامه ی هونه ر گه رمی تکا چۆبوون له مه ولانا

له مه دیدانی به لاغه تدا به سوواری مه رکه بی مه زمون

به کوردی هه ر یه که تازی سوواری بوون له بابانا (۳)

به م شیوه به سالم شاعیره کورده کان هه لده سه نگینی که شاسواری کوړی ره وانبیتژین و له بواری به کارهیتانی هونه رکانی ره وانبیتژیدا و له ده برینی ناوه رۆکی به هادا به زمانی کوردی له ولاتی باباندا ناویانگیان ده رکردبوو... لیتهدا گرنگیدان به ره وانبیتژی و گرنگی

(۱) ره فیتق حلمی، شیعیر و ئه ده بیاتی کوردی، چاپی دووهم، هه ولتیر، ۱۹۸۸، ل ۷۳.

(۲) دیوانی سالم، چاپی دووهم، هه ولتیر، ۱۹۷۲، ل ۲۹.

(۳) سه رچاوه ی پیتشو، ل ۳۵.

به و مانا به رزانه ی که به هۆی ره وانبیتژی به وه ده بری به تابه تی به زمانی کوردی بۆ خو ی تیبینییه کی ره خه بی ده چه سپینتی، ئه ویش ئه وه به که شاعیرانی کلاسیکی ئه و قوناعه هه ولی ئه وه بیان داوه که بنکه ی ره وانبیتژی به کوردی دا به زیتن.

له گه ل ئه وه شدا ته ماشا ده که یین سالم دوو باره زاراوه ی به لاغه ی دیار کراوه، له گه لیشدا وشه ی (تعلیم) به کار ده هینتی و سه رنج بۆ ئه وه را ده کیشتی که قه له م ئه گه ریتو له م زانسته دوو سۆ بکات، به لام هه میسه له ئاستیدا ده بیت و ده لئ:

قه له م سه رخۆشه (سالم) بۆ تردد

له تعلیمی به لاغه ت مسلی مه رکه ب (۱)

له م به یته دا دوو باره گرنگیدان به ره وانبیتژی دراوه، وه ک بنه مایه کی گرنگی هونه ری شیعیر. هه روه ها سالم له م دپه ری خواره وه دا بنه ره تی سه لیه که و سهنه تکاری له ویتهدا ده ستنیشان ده کات. هه ره کو ئاشکرا به ش ئه م دوو لایه نه له هۆنینه وه ی شیعیردا دوو با به تی جیا وازن سه رچاوه کانیان جیگای مشتومر کردنه.

سالمیش به م شیوه به بیری خو ی ده رده بری و ده لئ:

به م نه وعه که وه ختی ئه مه له فکری ره قیب

(سالم) ئه مه هه زه یانه نه وه ک شیعری سه لیه کی (۲)

واته له کاتیکدا که ره قیب ئاواتی هه بی ئه و سالم ئه وه ی تۆ ده یلیتیت هه مووی ورینه به نه ک هۆنراوه بییک که به سه لیه که و دوور له خو کردن هاتیت... به گشتی مانای ئه وه به که هۆنراوه ی چاک له تیروانینی ئه م دپه ره ئه و هۆنراوه به بووه که له ته به و سه لیه که وه سه ری هه لداوه نه ک سهنه تکاری بئ.

هه روه ها سالمیش وه کو هه موو شاعیرانی کلاسیکی کورد ستایش و شانازی به به ره مه مه کانی و به ره می شاعیرانی ده ورو به ری خو ی ده کات و جو ره هه لسه نگاندنیککی ره خه بی پیشان ده دات، که پتوه ندی به لایه نی به راورد و جوانکاری و نرخ پیدانی به ره می هۆنراوه یی باس ده کات و ده لئ:

که لامت (حافظ) دلسه نجه بۆ (سالم) وه ها پا که

کی بر نه زمی تو افشانند فلک عقد ثریارا (۳)

واته (هۆنراوه کان) ت ئه ی حافظ دل هه لسه نگینه ره بۆ سالم، فه له ک به سه ر هۆنراوه کانتا عه قدی سو ره یا (ثریا) شاباش ده کات. له م دپه ردا سالم نرخ و به های

(۱) سه رچاوه ی پیتشو، ل ۴۳.

(۲) سه رچاوه ی پیتشو، ل ۱۴۸.

(۳) سه رچاوه ی پیتشو، ل ۲۴.

هۆنراوه‌کانی حافزی شاعیری به‌ناوبانگ دیار ده‌کات. ئەم دیاردهیه له ره‌خنده‌دا که به‌هۆی شانازی کردنه‌وه ئەنجام دراوه، په‌نجه‌ درێژ ده‌کات بۆ به‌ره‌می داهینراوی شاعیری ناوبراو.

ئینجا دیتته‌ سه‌ر ئەوه‌ی که شانازی به‌توانا و لێهاتووایی نالییه‌وه بکات و ده‌لتی:

که‌ (نالی) ته‌سه‌نی ته‌بعی به‌ته‌رزی گه‌رم جه‌سته‌ن بوو

به‌چه‌وگانی خیره‌د گۆی دانشی ده‌رکرد له‌ مه‌یدانا (١)

واته‌ که نالی ته‌بعی جله‌ونه‌گیری هه‌لمه‌ت برد، به‌گۆچانی عه‌قل تۆپی دانشی له‌ مه‌یداندا ده‌رکرد. ئەم بۆچونه‌ی سالم ئەوپه‌ری ئیعبابه‌که‌ی ده‌رده‌خا به‌رامبه‌ر به‌نالی و هۆنراوه‌کانی، ئەوه‌ش پێشان ده‌دا که هۆنراوه‌کانی نالی کاری تیکردبوو به‌دلێادا چه‌سپاو بوون.

له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا شانازی به‌هۆنراوه‌کانی ده‌کا و لایه‌نی هونه‌رمه‌ندی قه‌له‌می و جوانکاری شیبواری و قوولی ناوه‌رۆکی هه‌لبه‌سته‌کانی ده‌خاته‌ روو و ده‌لتی:

ره‌نگینه‌ هه‌موو شیعرم وه‌ک نه‌قشی ته‌که‌لتووی زین

مه‌زموون که‌شه‌ فیکرم وه‌ک قوولایی دروومان (٢)

هۆنراوه‌کانم وه‌ک ئەو نه‌خشه‌ جوان و رازاوه‌ن که له‌سه‌ر زینی ئەسپ ده‌کری و هه‌مووشیان ناوه‌رۆکی ورد و به‌رزی تیا ده‌براو وه‌ک چۆن دروومانی تۆ وورده‌ و به‌دقیقه‌ت کراوه‌ و ره‌نجی له‌ گه‌لا دراوه‌. سالم لێره‌دا (جیاوازی له‌ نێوان (ره‌نگینی شیوه‌) و (وردی ناوه‌رۆک) دا ده‌کا و شیوه‌ی شیعره‌که‌ی به‌نه‌خشی زین ده‌چوێتی و بیره‌که‌ش به‌قوولایی زین دروو داده‌نی). (٣)

هه‌روه‌ها شانازی به‌نرخه‌ی هه‌لبه‌سته‌ کوردیه‌کانیه‌وه ده‌کات و ده‌لتی:

زێره‌ سه‌رمایه‌یه‌ بۆ (سالم) و (کرمان) ی ده‌با

شیعری کوردی که‌دا جیلوه‌ له‌ لای شیخی کبیر (٤)

واته‌ شیعری کوردی له‌ لای سالم بوو به‌سه‌رمایه‌ی زێره‌ و، کاتێ ده‌بیتته‌ ده‌ستی دیاری، لای (شیخی که‌بیر) له‌ زێره‌ جوانتر ده‌ده‌وشیتته‌وه.

ئینجا دیتته‌ سه‌ر ئەوه‌ی که شانازی به‌وه‌وه بکات به‌ده‌ربرینی ورد و خه‌ست ده‌توانی هه‌موو بیره‌که‌ی ته‌نیا له‌یه‌ک به‌یتدا کۆیکاته‌وه و ئەو دێره‌ش نه‌میری پێوه‌ دیار ده‌بیتت،

(١) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٣٥.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٥١.

(٣) دیداری شیعری کلاسیکی کوردی، ل ٨٧.

(٤) دیوانی سالم، هه‌ولێر، ١٠٨.

لێره‌دا به‌ره‌تی خوێنمان و داهینراو ره‌واجی هۆنراوه‌کانی خه‌ستوته‌ به‌ر لێکۆڵینه‌وه و ده‌لتی:

له‌ یه‌ک مه‌سه‌ر عه‌گه‌ر (سالم) بنووسی شه‌رحی هیجرات

به‌سه‌ر مه‌عنا که‌لاما تا حه‌شر دورپی یه‌مه‌ن ده‌رژێ (١)

واته‌ ئەگه‌ر بێت و ته‌نیا له‌ تاکه‌ دێرێکدا باسی دا‌بران و هیجرات بکه‌م، ئەوا هه‌تا هه‌تا یه‌ ئەو تاکه‌ دێره‌ ده‌بیتته‌ شادێر و له‌ گه‌وه‌ر ده‌رژێ یه‌سه‌ر هه‌موو ده‌رپینێکدا.

کوردی

ناوی مسته‌فا کوری مه‌حموود به‌گی ساحیبقرانه‌، له‌ سالی (١٨٠٩) ی ز له‌ شاری سلێمانی هاتوته‌ دنیاوه‌. هه‌ر له‌ سلێمانی ده‌ستی دایه‌ خوێندنی علمی ئیسلامی، شیعره‌کانی تیکرا رێک و په‌وان و جوان و سه‌رپێیین. هاتوچۆی موکریان و ئەرده‌لان و تارانیشی کردووه‌، زۆر به‌ناوبانگ بووه‌. که‌ دواجار له‌ تاران ده‌گه‌ریتته‌وه‌ بۆ سلێمانی، له‌ سالی (١٨٤٩) ی ز کۆچی دوایی کردووه‌.

ئوه‌ی شایانی باسه‌ لێره‌دا ده‌رباره‌ی (کوردی) بلیتین. ئەوه‌یه‌ کوردی وه‌کو هه‌ردوو هاوڕێکه‌ی واته‌، نالی و سالم له‌هه‌مان روانگه‌ی هونه‌رییه‌وه‌ له‌ هۆنراوه‌کانیدا چه‌ند به‌ره‌تیه‌کی ره‌خنه‌یی خه‌ستوته‌ روو.

له‌م دێره‌ی خواوه‌ده‌دا، کوردی به‌ره‌تی تاقیکردنه‌وه‌ و معاناتی تابه‌تی له‌ هۆنینه‌وه‌ی شیعردا ده‌خاته‌ به‌رچاو و ده‌لتی:

وانیه‌ (کوردی) مائلی ئەو جووره‌ ئەتوارانه‌ بێ

لازمه‌ شاعر له‌ هه‌ر چه‌شنێ بلیت بۆ ئیمتیاز (٢)

له‌به‌ر تیشکی ئەم دێره‌دا دیاره‌ بۆ ئەوه‌ی شاعیر ئافه‌رینی لێ بکری ده‌بێ هه‌لبه‌ست به‌هۆنیه‌وه‌ له‌ هه‌موو چه‌شنه‌ بابه‌ته‌کی هۆنراوه‌دا وه‌کو (ستایش و شیوه‌ن و داشۆرین و دل‌داری و ئەقینی و پیا‌هه‌لدان و باسکردنی رابواردن و راووشکار و بابه‌ته‌کانی تر). چونکه‌ ئەگه‌ر وا نه‌کات به‌شاعیرێکی سه‌رکه‌وتوو نازمێردی. ئەم دیارده‌یه‌ش ئەوه‌ ده‌گه‌ینێ که تاقیکردنه‌وه‌ و معاناتی خودی شاعیر له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌تاقه‌ سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌ی راسته‌قینه‌ ته‌ماشای نه‌ده‌کرا و به‌ل‌کو پێویست بوو لاسایی شاعیری لێهاتوو به‌توانا پێی به‌خشن.

هه‌روه‌ها کوردی جگه‌ له‌مه‌ش له‌ دێرێکی تردا هه‌لوێستیه‌کی تری ره‌خنه‌یی ده‌خاته‌

(١) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ١٤٧.

(٢) دیوانی کوردی، چاپی سیبیه‌مین، هه‌ولێر، ١٩٧٣، ل ٢٧.

پال بیری خۆی و دەلتی:

دور و یاقوت دەباری لێم کەلامە شیرینە کوردی
خوا سا کوا لە دونیادا قەدرزانی، خەپدارئ(١)

سەیر دەکەین (کوردی) بەهۆی شانازی کردنەوە دوو خالی گرنگ دەخاتە پێش چاو.
بەکەم: دیارکردنی نرخ و بەهای هۆنراوەکانی، کە هەموویان دور و یاقوت لێیان
دەوێت. ئەمەش ئەو دەسەلمینتی (کوردی) خۆی بەشاعیریکی پایەبەرز و داھێنەر
و شاکار دەزانێ.

دووهم: لەگەڵ ئەو شدا لە هەمان دێردا لایەنیکی تری جیاواز باسی دەکات، ئەویش
پێوەندی نیوان خۆی و جەماوەر، واتە لایەنی خۆینەر و گوێگری شیعەرەکانی.

ئەم بۆچوونەش جۆریکە لە ناپەزایبی شاعیر بەرامبەر ئاستی رۆشنییری ئەو سەردەمە،
کە خۆینەر و گوێگر قەدر شۆناسی هۆنراوەکانی نازانی لەبەر ئەوەی بازارەکە کز و
داماوە و بێ پەواجە.

هەر لە هەمان روانگە یەو بەشێوەیەکی تر شانازی بەهۆنراوەکانی دەکات و دەلتی:

ئەگەر تالع ببێ (کوردی) سزایە
بەحوققە دور و گەوهەر کەن نیسارم(٢)

لێردا کوردی هاوارتیکی غەریبانە ئاراستە دەکا، کە ئەگەر هاتوو بەخت یارودۆستی
ببێ، هێشتا هۆنراوەکانی لەو پلە یە مەزنتەر دەبێ بەوەی کە بەحوققە دور و گەوهەری
بەسەردا بکەن. ئەم نرخ پێدانە بەدەگمەن دەبێت لە بازارێ هۆنراوەدا، مەگەر هەر لە
قەڵەمە پەنگینەکە کوردی ئەنجام درایی.

ئینجا دیتە سەر ئەوەی هۆنراوەکانی دەچوین بەشتی بەرجەستەیی و دەلتی:

گەوهەرت کوردی وەکو خەر موهرەبە(٣)
چونکە خۆت بەد تالعی بەد ئەختەری(٤)

واتە هۆنراوەکان (کوردی) وەکو ئاوی ژێر گەردەنی ئەسپ وانە، چونکە بێ بەختی.
لێردا پرسیارێک بەریا دەبێ؟ ئایا هۆی ئەمە چی بوو کە کوردی بەم شێوەیە لە
هۆنراوەکانی بدوێ و ئەم لێچواندنە سەیرە بخاتە روو. بێ گومان بەلامانەوێش ئەم کارە

(١) سەرچاوەی پیشوو، ل ٧٦.

(٢) سەرچاوەی پیشوو، ل ٣٦.

(٣) خرمەرە: هەرەها بەمانای جۆرە بووقیکی سپی بچووکه کە لە سەدەف دروست دەکریت.

(٤) دیوانی کوردی، هەولێر، ل ٧٧.

پالی پێوە ناو لە ئەنجامی کەسادێ بازارێ شیعەر و نزمی تیگە یشتنی خەلکە کە بوو،
لە دێرێکی تردا کوردی بنەرەتی رەوانبێژی لە رەخنەدا دەستنیشان دەکات و دەلتی:

(کوردی) دلیری عەرسەیی نەزم و فەساحەتە
جەولان دەکا هەمیشە وەکو بەرقی تیزرەو(١)

واتە کوردی پالەوانی مەیدانی هەلبەست و قسەرەوانیبی، بۆیە هەمیشە وەکو
بروسک دێت و دەچێت. لێردا کوردی زاراوەی (نەزم) و زاراوەی (فەساحەت) ی
عەرەبی بەکارهێناوە کە و اتاکانیان دەستنیشان کراون بۆ هەلسەنگاندنی بەرھەمی
ئەدەبی و پێوانە تایبەتیەکانیان چەسپێنران، کوردیش کە شانازی بەو دوو زاراوەیە
دەکات دیارە هەموو پێوستییەکانیان بەدی هێناوە و پەزنامەندی چەشە و چێژی
مامۆستاکانی سەردەمەکە و دەست هێناوە.

مەولەوی

ئاوی عەبدول رەحیمە لە ئەوەی مەلا ئەبو بەکری موسەنیفە، لە هۆزی تاوگۆزییە.
سالی (١٨٠٤) ی ز لە خاکی جوانرۆ لە دێی تاوگۆزدا هاتۆتە دنیاوە.

خۆیندنی لە مزگەوتەکاندا بوو، مەلایەکی یەكجار شارەزابوو بەتایبەتی لە
(عەقیدە) دا دەستییکی بالایی بوو.

مەولەوی شیعری بەکوردی وتوو بەزاراوەی گۆرانی بەشی هەورامی، مەولەوی زۆرتر
لە گوندی جورستانە وەختی خۆی بردووتە سەر. لە سالی (١٨٨٢) ی ز لە گوندی
سەرشانە کۆچی دوایی کردوو.

بێ گومان مەولەوی یەکیکە لە شاعیرە گەورەکانی سەدە نۆزدەھەم ئەگەر
هاتو (بەروردی خەپالی شیعری مەولەوی لەگەڵ شاعیرەکانی سەدە نۆزدەھەمی غەیری
کوردیدا بکری هەموو زمان و قەڵەمیک دان بەو داتەنێ کە فیکری بەرزی مەولەوی
لەسەر هەموویانەوێ. نازکی خەپال، تیژی بیر، وردی مەعنا، جوانی وشە و راکیشانی
دل بەعیباراتی رەنگین و بزواندەوێ تەلی عاتفە هەر لە دەستی مەولەوی
هاتین). (٢)

هەرەها مەولەوی (زەرەنگەری شیعەر و پەیکەرتاشی ئاسمانی بەرزی شیعەر بوو.
مەولەوی خۆی سەرچاوەی ئاوی روونی شیعەر بوو و تینوانی بازارێ شیعەر تەنیا
بەفێنکی ئاوەکە دلێان گەشاوێتەو ئەوەک هاتیب جۆمالی بۆ جۆگەکە شیعری

(١) سەرچاوەی پیشوو، ل ٥٥.

(٢) علاءالدین سجادی، میتووی ئەدەبی کوردی، چاپی دووهم بەغدا، ١٩٧١، ل ٢٨٢.

غەيرکردى بۇ ئەو لە بەراۋايانا باغچەى شىعەر بەختى بىكا!!). (۱)
 مەولەوى لە غەنەناتى خەيالتنازكى شىعەردا يادى بىسارانى و خالتوى كۆماسى
 كرددو و جار جار قسەكەيانى كردوو بە تانى ئاورىشمى تەونى زەركفتى شىعەر خۆى،
 ھەرودە كو دەلتت:

بىسارانىنەن نەتۆ فەردى من
 خەم چەنى خەمان زو مەبۆ ساكن (۲)

وہيا دەلتت:

فەلەك داد چە دەرد بى دەواكەى تۆ
 مەفنى فەرياد ئەواكەى تۆ
 بۆلەندر كەر مەقام (دلسوز) (۳) وەراسى
 تەنزىلەش فەرد گەل (۴) خالتوى كۆماسى (۵)

بەلام ئەمە ئەو نەگەنەنى كە سۆزى بىسارانى، يا تىشكى رووناكى شىعەر خالتوى
 كۆماسى، مەولەوى، ياسوچى لە دللى مەولەوييان پاكىتابىتە مەيدانى شىعەرەو...
 مەولەويىبەك كە خۆى خاۋەنى ئەو فيكرە نازكە و وردە بىت بىلت:

(۱) سەرچاۋەى پىشوو، ل ۲۸۴.

(۲) سەرچاۋەى پىشوو، ل ۲۸۵.

پىرەمىرد ئەم بەيتەى مەولەوى بەم شىۋە، گۆرپوئە سەر دىيالىكتى كرمانجى خوارو:

بىسارانىيە لە تۆى شىعەرما
 خەم لەگەل خەمان زو ئەدرى بە با

بروانە، دىوانى مەولەوى، گۆرپى پىرەمىرد، چاپى دوو، بەغداد، ل ۱۰۶.

(۳) ئاۋازتىكى كۆنى كوردىيە.

(۴) ووشەى دوعاكردنە.

(۵) دىوانى مەولەوى كوردى، كۆكردنە و لىكۆلىنەو و لىكۆدانە و لەسەر نووسىنى مەلا عبدالكرىمى
 مدرس، بەغدا، ۱۹۶۱، ل ۴۴۸.

پىرەمىرد ئەم ھەردو بەيتە بەم شىۋە گۆرپوئەتەو:

فەلەك داد لەدەست دەردى بى دەوات
 موغەننى ھاۋا فرىاد خە، نەوات
 بەرزكە مەقامى دلسۆزى راسى
 بەبەستەى شىعەر خالتوى كۆماسى

بروانە، دىوانى مەولەوى، پىرەمىرد، ل ۵۹.

روخسارش وەختى مەسقلە مەدۆلتىش
 وەشنۆى پارىز خەيال مەبۆرتىش
 ياخود بلىت:

چىن كەفتن وەروى پىششانى چون سىم
 چون زنجىرەى ئا و وە شنۆى نەسىم (۱)

پىتبوستى بەو نىبە كە دەماخى خۆى بەبۆنى باغچەى شىعەر مەلاى بىسارانى و
 ئەحمەد بەگى كۆماسى چاخ بكا!

لىرەدا پرسىيارىك دىتە كايەو، دەبى ئەمانە چەند گەورەبووبن كە مەولەوى بەھەموو
 خەيال بەرزىيەو شىعەرەكانىان ھىتابى و كوردبىتى بەپارسەنگى شىعەر خۆى و لە
 كانگای دلشەيەو ئىمانى بەشىعەرەكانىان ھىتابى و شانازىيەكى بەتبى پىتو كوردى و
 لايەنى جوان و جوانكارى و داھىنانى شىعەرەكانىان خستىبىتە روو.

جگە لەمە كارى رەخنەگرى گەشاۋەتر دەبى لەلاى مەولەوى كاتى بىروراى رەخنەبى
 بەھۆنراۋە بەرامبەر دوو شاعىرى كورد دەردەپرئ و، سەرگوزەشتەى ئەم بۆچوونەش
 ئەمەى خوارەوہیە:

وەختى خۆى خانای قوبادى كە شاعىرىكى بەناۋايانگى كوردە، دوو شىعەر و تەوہ،
 پاش ئەويش شاعىرىكى تر كە ناۋايانگى مەحروروم بوو. ھاتوۋە بەچار شىعەر
 بەرەركانى دوو شىعەرەكەى خانای كرددو، وە ئەو چوار شىعەرەى خۆى ئاردوۋە بۆ
 مەولەوى تا بەراوردىان بكا لەگەل دوو شىعەرەكەى خانا و بىبارىدا كە كامىان بەرزترن
 لە شىۋە و ناۋەزكدا:

مەولەويش بەم شەش شىعەرە وەلامى داۋەتەو و شىعەرەكانى مەحروروم لە ھىنەكانى
 (خانا) (۲) بەبەرزتر داناۋە و دەلتت:

(۱) علاءالدين سجادى، مېژوۋى ئەدەبى كوردى، ل ۲۸۵.

(۲) ئەمەش دەقى دوو شىعەرەكەى (خانای قوبادى) بە چوار شىعەرەكەى (مەحروروم) بىبە.

بەرق سەيف ناز ئەبرو خەمىنان
 عەكس ماۋى خال خورشىد جەمىنان
 ئەرەگنو و وەكسوى قولى قەزالە
 مەكەروش وەبوول سفتەى سەد سالە

واتە:

ئەگەر بىتو تىشكى شىرى نازى يارانى برۆ كەوانى و عەكسى خالى ناۋىيى جوانە ناۋچاۋە وەك رۆژەكان،
 بىدا لە قولەى كىتۋى قەزالە، ئەيسوتىنى وەك خولەكەۋى سەد سالە مەمەۋەرى لىن ئەكا. <<<

نه‌وباره‌ی خه‌یال (مه‌حرووم) دانا
 په‌دیف له‌تیف زه‌ریف (خـاـنا)
 یاوا وه دیدهی کهم بینام ساوا
 جـه نه‌وبینایی یه‌ی دیدهم یاوا
 په‌یره‌ویی (خـاـنا) ت یاد ئاوه‌ ده بی
 ئه‌و ئه‌سل و ویت فـه‌رع هـساوکـه‌رده بی
 لاکین زاده‌ی تبع بۆ عه‌نبه‌رینت
 ده‌س پتسه‌که‌ی فکر بیکر شیرینت
 په‌سه‌ندیده‌ی فام عه‌قل دانایی
 خارسته‌ر جه‌ خه‌یال خاصه‌ی (خانا) بی
 زیاده‌ په‌ی فـه‌رع و سهر ئه‌سله‌دا
 خاصه‌ی واته‌ تۆن جه‌ی سه‌رفه‌صلدا (۱)

واته:

ئهو شیعرا نه‌ی که به‌ره‌می نویی خه‌یالی (مه‌حرووم) ی زانان، که هاوچه‌شنیکی

>>> مه‌حرووم ده‌لیت:

به‌رق به‌رقه‌ی ناز عیشوه‌ فروشان
 چه‌خماخه‌ی له‌نجه‌ی ته‌لانه‌ نه‌گوشان
 بریسکه‌ی نیگای دیده‌ شابازان
 بریقسه‌ی غه‌مزده‌ شه‌که‌رین رازان
 ئه‌گه‌ر بگنوه‌ سه‌نگ جای ته‌ج‌للا‌ی نوور
 مه‌که‌روش وه‌گه‌رد چون‌سورمه‌ی کوی توور

(مه‌عدووم)، راس (خانا) سوزان عه‌شق بی که‌ی وینه‌ی (مه‌حرووم) هه‌ر عه‌شقی مه‌شق بی

واته:

ئه‌گه‌ر بیتو شه‌وقدانه‌وه‌ی چارشپوه‌ی یاره‌ نازاره‌ نازفرۆشه‌کان و چه‌خماخه‌ی له‌نجه‌ و لاری گواره
 زتپینه‌کان و تیشکی چاوی یاره‌ چاویزه‌کان و بریقسه‌ی ئیشاره‌ش شیرین گوفتاره‌کان، له‌جباتیی
 نووری خوا بدا له‌ به‌رد، وه‌ک به‌رده‌ سووتاوه‌کانی کیتی توور ئه‌یکا به‌خۆل. مه‌عدووم، راسته‌ خانا
 سووتاوی عه‌شق بووه‌، به‌لام که‌ی هه‌میشه‌ وه‌ک من هه‌ر مه‌شق عه‌شقی کردوه‌.

بروانه، دیوانی مه‌وله‌وی، چاپی موددریس، ل ۴۶۰.

(۱) دیوانی مه‌وله‌وی، چاپی موددریس، ل ۴۶۰-۴۶۱.

ناسک و جوانی خانای قوبادییه، پیم‌گه‌یشتن و سویم‌به‌چاوه‌ کز و کویره‌کانما،
 سه‌رله‌نوی رۆشنا بییان پتیه‌یشته‌وه. شوینکه‌وتنی خانای قوبادیت هینا بووه‌ خه‌یالی
 خۆت، وه‌ ئه‌وت کردبوو به‌ساق و خۆت کردبوو به‌لقی ئه‌و. به‌لام ئه‌و شیعرا نه‌ی که له
 زه‌وقی بوون خۆشی تو‌که‌وتبوونه‌وه، وه‌ به‌ده‌ستی بییری به‌خه‌یالی ساله‌هاتوی
 تو‌رتسرابوون، لای عه‌قل و فامی ئینسانی زانا په‌سند و دلگیربوون و، له‌ خه‌یاله
 تاییه‌تیه‌که‌ی خانا جوانتر بوون. هه‌روه‌ها سه‌رکه‌وتنی لق به‌سه‌ر ساقا له‌م چه‌رخه‌دا
 به‌ته‌نیا بۆ ته‌ه‌لکه‌وتوو و بۆ که‌سی تر نه‌لواوه‌.

جا به‌پیتی بۆچوونی مه‌وله‌وی، مه‌حرووم به‌م شاعیرتر ده‌زانن له‌ خانای قوبادی، هه‌ر
 چه‌نده‌ ئه‌وه‌ ده‌رده‌خا که مه‌حرووم له‌ دارپشتن و به‌کاره‌ینانی خه‌یالی شیعرا شوینکه‌وتن
 و لاسایی خانای کردوه‌ و خۆی به‌لق زانیوه‌ و خانا به‌ساق. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا
 مه‌وله‌وی لایه‌نگیری مه‌حرووم ده‌کات، چونکه‌ توانیویه‌ لایه‌نی شپوه‌ و بییر و خه‌یالی
 شیعر به‌جوانتر و ناسکتر به‌وینته‌وه‌ و ده‌ریپت.

به شی چوارهم

رهنه‌ی نه‌ده‌بی له شیعری کلاسیکی

کوردیدا له نیوه‌ی دووه‌می

سه‌ده‌ی نۆزه‌م-سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم

حاجی قادری کۆبی - شیخ ره‌زا - مه‌حوی - میسباح الدیوان

رهنه‌ی نه‌ده‌بی له نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی

نۆزه‌م-سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم

حاجی قادری کۆبی

ناوی ته‌واوی شاعیری نه‌ته‌وه‌بییمان حاجی قادری کوری مه‌لا نه‌حمه‌دی کوری مه‌لا سالخی کوری مه‌لا نه‌حمه‌دی گه‌وره‌یه. له‌ سالی (١٨١٥)ی ز له‌ دبی (گۆرقه‌ره‌ج) هاتۆته‌ دنیاوه. هه‌ر له‌ منالییه‌وه‌ ده‌ستی به‌خوێندن کردوه، له‌ پاشا چووده‌ ته‌ ناو فه‌قییان، ده‌وری سوختایه‌تی له‌ کۆیه‌ له‌ مزگه‌وتی مفتی رابواردوه. ئینجا ده‌چیت بۆ کوردستانی ئێران له‌ سه‌رده‌شت و سابلاخ و شنۆ، تاكو سالی (١٨٦٢) هه‌ر له‌وی ده‌میته‌ی و ئیجازی مه‌لایه‌تی وه‌رده‌گریت و ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ کۆیه. پاش ئه‌وه‌ ده‌چیت بۆ ئه‌سته‌موول و ماوه‌بیکی دوورودریژ له‌و شاره‌ گه‌وره‌یه‌دا ده‌ژیت و ده‌که‌وێته‌ په‌نای به‌درخانیه‌کانه‌وه‌ و ده‌بیته‌ مامۆستای تایبه‌تی کوره‌کانی به‌درخان پاشا. ئیتر له‌گه‌ڵ رۆژگاردا له‌ په‌نجه‌بازیدا بووه‌ تا سالی (١٨٩٧)ی ز له‌ ئه‌سته‌موول کۆچی دوا‌یی ده‌کا و له‌ گۆرستانی (قه‌ره‌ج نه‌حمه‌د) دا له‌ به‌ری ئوسکودار نیژراوه.

به‌روپای رهنه‌ی له‌ لای حاجی قادری کۆبیدا

ئه‌وه‌ی شایانی باسه‌ لیته‌دا ده‌باره‌ی حاجی قادر بلێین ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ ده‌وری بووژانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی ژێر ده‌ستی عوسمانی بووه‌ و وینه‌به‌کی پر به‌سه‌رده‌م و له‌گه‌ڵ سه‌رده‌مدا گونجاو بووه.

بۆ چه‌سپاندنی ئه‌م راپه‌ ده‌بی به‌هۆنراوه‌کانیدا بیینه‌وه‌ خواری و ده‌ستنیسانی ئه‌و دیرانه‌ بکه‌ین که‌ به‌چالاکانه‌ چهند بنه‌ره‌تیکی رهنه‌ی سازاوه‌ و له‌ روانگه‌ی تایبه‌تی

خۆیه‌وه‌ پێوانه‌کانیانی خستۆته‌ روو. هه‌رچه‌نده‌ ئه‌م بنه‌ره‌تیبانه‌ش له‌ دێره‌ هۆنراوه‌کانی شاعیره‌کانی له‌مه‌وپه‌شدا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه‌، به‌لام له‌ ناوینه‌ی هۆنراوه‌کانی حاجیدا به‌چه‌شیتکی تازه‌ دێنه‌ به‌رچاو.

جا له‌به‌ر زۆری به‌رهمه‌می رهنه‌ی له‌ لای حاجیدا. ئیمه‌ش لیته‌دا چهند نمونه‌بییک هه‌لده‌بێژێرین که‌ به‌رای ئیمه‌ ده‌چنه‌ ژێر بالی رهنه‌ی نه‌ده‌بییه‌وه‌ و جۆرتیکن له‌ ده‌م دان و ده‌رپینی رهنه‌ی له‌ لای حاجی قادر. بی ئه‌وه‌ی ئه‌و نمونانه‌ لیک به‌دینه‌وه‌ له‌به‌ر ئاسانی دارشتنه‌کانیان و بایه‌خدانی به‌ناوه‌رۆک و خۆ خه‌ریک نه‌کردن به‌روخساره‌وه‌. چونکه‌ مه‌به‌ستی حاجی فکر دارشان بووه.

ئینجا ئیمه‌ش به‌و پێیه‌ له‌م بواره‌دا مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ هۆنراوه‌کانیدا ده‌که‌ین.

له‌ چهند دێرته‌دا حاجی بنه‌ره‌تی سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌کانی ده‌ستنیشان ده‌کات و ده‌لی:

به‌بی ته‌سوید و ته‌سحیح و موالات
وه‌کسو به‌یتی بله‌ هه‌ر چۆنی بۆم هات
به‌لام ئه‌فکاری خۆمه‌ نه‌زمی کوردی
له‌ خومخانه‌ی خه‌یالی سافی وردی
عیباراتی (ده‌ری) و (تازی)م نه‌هینا
ده‌زانی مالتی خۆمه‌ مه‌ردی دانا (١)

ئه‌وه‌ی سه‌رنج راده‌کێشێ ئه‌وه‌یه‌ که‌ حاجی له‌م دێرانه‌دا به‌فکر و ئه‌ندیشه‌ی خۆمالییه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌کانی ئه‌نجام ده‌دا، که‌ له‌ سروشت و زاده‌ی که‌سیته‌ی خۆیه‌وه‌ هه‌لقولان، نه‌ک به‌هۆی په‌نابردنی بۆ هه‌یج سه‌رچاوه‌ییکه‌ غه‌یری کوردی.

له‌ چهند دێرته‌کی تردا راسته‌وخۆ بنه‌ره‌تیکی تری رهنه‌ی ده‌خاته‌ روو ئه‌ویش تاقیکردنه‌وه‌ و ئه‌ندیشه‌یه‌ له‌ نووسینه‌وه‌ی شیعردا، له‌گه‌ڵ دیارکردنی لایه‌نی داھینان و خولقاندن له‌ هۆنراوه‌دا و ده‌لی:

من له‌ غه‌مخواری ئه‌م قسانه‌ ده‌که‌م
وه‌رنه‌ په‌شمه‌ له‌لام هه‌موو عاله‌م
ئه‌م قسه‌ی ئیسته‌ عه‌یبی لی ده‌گرن
ئه‌و ده‌مه‌ش دی که‌ ئیسه‌ بۆی ده‌مرن

(١) دیوانی حاجی قادری کۆبی، لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی سه‌ردار حمید میران و کریم شاره‌زا، به‌غدا، ١٩٨٦، ل ٢٤٣.

ئەم بەئەو، ئەو بەئەم دەلتی! کاکە
سەیری قانونی حاجی چەند چاکە!
هەرچلۆنی ئیششارەتی فەرموو،
وەک کەرەمەت هەموو وەها دەرچوو (۱)

لەگەڵ ئەوەشدا حاجی لە هەمان هەلبەستدا ئەو پێشان دەدا کە هۆنراوەکانی
بەتاقیکردنەوەی کەسایەتی خۆی هاتۆنەتە کایەو، بچ ئەو دی لاسایی هیچ کەسێکی
کردبێ و دەلتی:

ئەمانە زادهبی ئەفکار و خۆشەویستی من
ئەگەر قەبیح و کەریهن، ئەگەر شەل و ئەعما
میسالی فەرخیی (ژیشک) کە پیتی دەلتی دایکی
ئییلاهی قاقومەیاخەز، سەمۆرە یادبیا (۲)
هەر بەم پەنگە حاجی قوولتر و فراوانتر دەچیتە ناو باسەکەو دەلتی:
(نالی) یو خاکی بەبە، (حاجی) یو کۆیە بەمەسەل
عەبنی حافز و شیرازە کەلیم و هەمەدان (۳)

دیارە لێرەدا حاجی بەهیچ جۆرتیک رای وا نەبوو کە هۆنراوەی کوردی
لاساییکەرەو هۆنراوەی نەتەوێکانی تر بوو. بۆیە ئەم بەراوردە کردوو لە نێوان
سروشستی خۆی و نالی لەگەڵ شاعیرانی تر. لە پێناوی چەسپاندنی رای خۆی و
دیارکردنی رادە و ئاستی هۆنراوەی کوردی لەگەڵ هی نەتەوێکانی تر.

لەگەڵ ئەمەشدا لە روویەکی ترهوه دەلتی:

شیعەرەکانم کە غەریبی وەتەن و نەو سەفەرن،
وەرە بیخوونەو ئەم نوقتە سەواپێکی هەیه
قەدری (حاجی) بگرن مەقسەدی هەر دیدەنییە
وەرە هەرچی بگری نانەک و ئابێکی هەیه! (۴)

لێرەدا تەماشای دەکەین حاجی دروشمی هۆنراوەی داھێنراوی کەسایەتی و خۆمائی
بەرز دەکاتەو لە ئاستی تاقیکردنەوەی هۆنرەکانی هەلبەستدا.

(۱) سەرچاوەی پێشوو، ل ۲۲۴.
(۲) سەرچاوەی پێشوو، ل ۳۶.
(۳) سەرچاوەی پێشوو، ل ۸۴.
(۴) سەرچاوەی پێشوو، ل ۱۱۹.

بەلام لەگەڵ ئەو راستییەدا لەلایەکی ترهوه حاجی بۆچوونێکی تر دەخاتە روو دەلتی:
نییە لەو مومکینی ئیمکان خەتاو سەھوی نەبی
بەغەیری خواجەیی دیوانی (عَلَمُ الاسماء)
ئەوی حەسوود جەھوولن لەئیم و پەخنەگرن
لە ئەدیب و پەخنەبی عالیم بەری دەبن ئۆدەبا (۱)

لەم دێراندا حاجی بنەرەتی پەخنە پەسەن لەگەڵ پەخنە نەبەجی جیا دەکاتەو و
راستەوخۆ پەردە لادەدات کە کەس نییە گوناھ و سەھووی نەبی جگە لە خودای مەزن.
مەبەست لە (علم الاسماء) خودایە کە دەفەرموی (وَعَلَّمَ ادَمَ الاسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ
عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ انبِؤْنِي بِاسْمَاءِ هَؤُلَاءِ ان كُنْتُمْ صَادِقِينَ). (۲)

لەگەڵ ئەوەشدا حەسوود و نەزانەکانیش پەخنە لە ئەدیب و زاناکان دەگرن، لێرەدا
مەبەست لە پەخنە تەنیا لایەنی (سلب)ییە (نەبەجی) بەلام ئەم پەخنەیی نیشی ئۆدەبا
نییە، جا بەم پیتی دیارە لە سەردەمی حاجیدا کۆمەڵێک لە پەخنەگری حەسوود و نەزان
و لەئیم هەبوون جگە لە عەیب دۆزینەو و توانج گرتن هیچ کاریکی تریان نەبوو، بۆیە
حاجی لە دەستی ئەم کۆمەڵەدا دەبەوی خۆ پرزگار بکات و پەنادەبات بەرخوا و لیبی
دەپارێتەو و دەلتی:

ئییلاهی نەبخەیه بەر چەنگی مەندەبووری لەئیم
نقودی حاجی کە نەیدیوێ خوسەرە و دارا (۳)
هەرەھا لە هەمان روانگەو دەلتی:

یەعنی تا ماوێ شاعیری غەپرێ
عالیم و عامی داخی بۆ ناخوا
لاکین ئەو ساعەتی بەرەحمەت چوو
قور دەپێسون دەلتین! چ حیکمت بوو!
پەشمە (حاجی) وەرە وەکو جارێ
بێرەو سەر حیکایەتی کوردان (۴)

هەرەھا لەچەند دێرتیکی تردا لایەنێکی تری پەخنە ئەدەبی روون دەکاتەو و دەری

(۱) سەرچاوەی پێشوو، ل ۳۶.
(۲) سورة البقرة، الاية ۳۷.
(۳) دیوانی حاجی قادری کۆبی، چاپی سەردار و کریم، ل ۳۷.
(۴) سەرچاوەی پێشوو، ل ۲۱۷.

دهخا که تا قمیکی دز هه بووه له بهر خۆیه رستی دژ به به ره می شاعیران ده جو لانه وه و ده جهنگان و په نایان ده برده بهر هۆنراوهی شاعیرانی تر تا کو گه وه ره کانیا ن لئ بدزن و به ناوی خۆیان بلاوی بکه نه وه.

حاجیش له ئاستی ئهم دیارده سه به ده چالاکانه ریگای له دزهکان به ستووه و به شیوه ییک کهس نه توانی ته معایان تی بکات و ره خه یان لئ بگریت و ده لئ:

خه زنه ییکه به یتتی من دوو میسه رعم داخستووه
کهس ته معای تی نه کا ریگای دزم لئ به ستووه
بیکه بهر دیبایی نه زهم تا قیامهت نادری
چونکه ئه بکاری مه عانی تار و پۆی رستووه
زاهیره ن به یتم له نالی و کوردی زۆر که متر نییه
تالعم بهر گه شته یه، به دبه خته به ختم نوستووه (۱)

له م دپرانه ی سه ره ده دا تیبینی ده که یین حاجی لایه نیکی تری ره خه ی به ریاک ده کات ئه ویش پتوانه ی که م و زۆری ئه نجامدانه وه ی به ره می ئه ده بییه.

دیاره زۆری ژماره ی هه لبه ست و پارچه ی هۆنراوه ی شاعیره کان پتوانه ییک بووه له وه سه ره ده دا بۆ دابه شکردنی شاعیره کان به سه ر چین و پله ی جیا وازدا.

بۆیه حاجیش هاوار ده کات که به ره مه که ی به هه یچ کلتۆجیک له (نالی) و (کوردی) که متر نییه و لایه نی چاکه ی هه لبه سته کانی ده ستنیشان ده کات و هه رچی توانج و که موکوری هه بیته دیانخاته روو. ئهم بۆچوونه ی حاجیش له وانه یه ره نگدانه وه ی بیرو پای ره خه گری ئیسه لامی عه ره بی ئیبن سه لامی جو مه حی بیته که له سالی (۲۳۲) کۆچیدا مالئاوایی کرده وه، له کتیبه به ناو بانگه که یدا (طبقات الشعراء) ئه نجام دراوه. که به هۆی (زۆری ژماره ی شیعی شاعیره کان نرخ و به ها کانیا نی دیار کرده وه به سه ر چین و تا قمی جۆر به جۆر دا دابه ش کراون). (۲)

حاجی هه ر به مه وه ناوه ستیت به لکو به رده وام ده بیته له باسکردنی بنه ره تی دزین له وێژدها و تپروانی نیکی فراوانتر ده خاته پیش چاو و ده لئ:

کوردی ئاخیر بلتی چییه عه بیی
هه ر که لامی حه قه نییه عه بیی
له فزی کوردی بلاو نه بوو گردبوو
وا له ما به ینی ئیسه ده تا تۆ چوو

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۳۰.

(۲) د. کامل بصیر، ره خه سازی، ل ۴۴.

یا له گه ل فارسی چ فه رقی هه یه
بۆچی ئه و راسته، بۆچی ئهم که چه یه
با و جوودی ئه گه ر بکه ی دیقه هت
تیده گه ی کام له کامییه سیره هت
چونکه ئیسه قه دیترین له ئه وان
به ته واریخی جومله یی ئه دیان (۱)

له چه ند دپریکدا حاجی دپته سه ر به راورد کردن و چه ند لایه نیکی تری ره خه یی ساز ده کات و په نجه بۆ چه سپاندنی ره وان بپۆی تابه تی به زمانی کوردی درپژ ده کات و ده لئ:

شه بییه جۆله که رازی نه یب به سه ر دری خۆی
مه لئین فه ساحه تی کوردی به فارسی ناگا
به لاغه تیکی هه یه، هه یچ زوبانی نایگاتی
له بی ته عه سسوی کوردا نه یب ره واه و به ها
که خۆتی تی نه گه یینی، له نیکنه کانی نه گه ی
ده لئین هه مووی هه زه یانه خودا به لای لئ دا
به لام ئه وانی که سه رپافی زپر و زیوی قسه ن
به شه هره وایی ده زانن، چ سککه ییکه ره وا
چ حیکه م تیکه که ئاسازی کورده نامووسی
نه کیمیا به نه عه نقا، له به ینی ئیسه نه ما (۲)

له م دپراندها دوو تیبینی ده خه یه روو:

یه که م: حاجی به هۆی ئهم به راوردده وه راده گه یینی که هه یچ هۆنراوه یه ک ناگاته راده ی هۆنراوه ی کوردی.

دووم: ده ستنیشان کردنی لایه نی به رزی هونه ری له هۆنراوه ی کوردیدا له روانگه ی به کاره یانی به لاغه و فه ساحه ت و نوکته و حیکه م تدا.

هه ره ها له چه ند دپریکدا به راوردی خۆی له گه ل شاعیری پایه به رزی کورد ده کا و راده ی داریشتن و ده ربرینی خۆی ده باته ئاستی شاعیره تی نالی و ده لئ:

سه وله یمانیکه (نالی) خاوه نی دیوانی و فه رمانه
نییه کهس بیته مه بدانی مه گه ر (حاجی) خود ئاسایه (۳)

(۱) دیوانی حاجی، ل ۲۴۰.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۳۷.

(۳) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۲۴.

بهلام له گهڼ ټووه شدا ده لئ:

سه د قوبه يي خه ورنه ق و سه ددی سکه نده ری

ناگاته به یتسه کاو لی (نالی) و مه تانه تی (۱)

ئینجا دیتسه سه ر ټووه ی بلیت:

به یتی (نالی) و به یتی من گه ر تیکه لئ یه کتر ده کهن

ټه حمه قی سووره ت په رست و جاهیلی مه عنا نه زان (۲)

له دپړیکي تر دا شیعری نالی کردۆته خه زه ف و هی خو شئ به گه وهه ر داناوه و ده لئ:

به ته زمین فه ر ده کی (نالی) ده هینم تا په فیق نام

بزائن فه ر قمان زۆره خه زه ف قه ت وه ک گوهر نابئ (۳)

له چند دپړیکدا حاجی بنه پته نهمری هونراوه و شاعیر ده ستیشان دهکا و ناوی خو ی و خانی ده بات و ټووه پیشان دهکا ته نیا ټه وان بناغه و بنه واشه ی هونینه وه ی هونراوه ی کور دیبیان دامه زان دووه و په نجه بو کتیبی مام و زینیش دریز دهکات که به هو ی ټم کتیبه پر بایه خه وه ناوبانگی کورد بلاو بووه و ده لئ:

زمانی په سمی جارانی نه ماوه

چراغی نازم و مونوشی کوژاوه

له دهوری ټیمه رومان و جه ریده

ټه گه ر چی مه قسه ده، زانینی باوه

ټه مانه قه دری بزائن ټم کتیبه

له دنیا نیسته کی همتای نه ماوه

له ټه بیامی حه یاتی شیخی خانی،

له سه ر نوسخه ی خه تی ټه نووسراوه

له لای ټه ربابی خو ی بو قه در و قیمه ت

خه زینه ی گه وهه ره و کیسه ی دراوه

له مه جموعی دووه ل سوژان و بو تان

له سایه ی ټم کتیبه ناسراوه

له کوردان غهیری (حاجی) و (شیخی خانی)

ټه ساسی نه زمی کور دیبی دانه ناوه (۴)

ئینجا حاجی دیتسه سه ر باسی ستایش و شانازیکردن، ټه ویش وه کو هه موو شاعیرانی کلاسیکی شانازی به هونینه وه ی شیعره کانی و به ره می شاعیرانی تر دهکات.

ټیمه ش لیتره دا چند نمونه ی تیک ده خه ی نه پیش چاو، له چند دپړیکدا له باره ی خو یه وه ده دو ی و نرخ و به های شیعره کانی دیار دهکات و ده لئ:

(حاجی) که سیکه بن که س بو ټیوه قور ده پیوی

گو تیی لئ ده گرن زه ریفه، ناگرن به لا له خو تان (۱)

هه روه ها ده لئ:

(حاجی) یه شیعره کانی وهک (کاوه)

رؤزی ده بیین دره فشی هه لداوه (۲)

لیتره دا هونراوه کانی چواندووه به کاوه ی ئاسنگه ر له شو ر شگپیدا.

له دپړیکي تر دا شانازی به خو یه وه دهکات و ټه وه ده رده خا که کاتی حاجی سواری ټه سپی شیعری بوو، (نالی) دو اکه وت وه کو (نالی) ټه سپه که ی که له پیی بوویه وه که وت: زه ی، کور دیش دو اکه وت وه کو تو زی ټه سپی حاجی که له دوا ی خو یه وه ده روا و ده لئ:

به جئ ما (نالی) وهک نالی، به پاش که وت کور دی وهک گه ری

که (حاجی) غاری دا ټه سپی له مهیدانی سوخه ندانی (۳)

بهلام له گهڼ ټووه شدا له شو تینیکي تر دا شانازی به به ره می نالی و کور دی دهکات و ده لئ:

هه تا له خیتته ی بیگانه فه خری پیوه بکه م

له به ینی زومره یی ټه حیا و مه جمه عی مه وتا

ونی مه که ن وه کو ئاساری (نالی) و (کور دی)

له سه هو ی دیده بپوشن، گوزه ر بکه ن له خه تا (۴)

ئینجا حاجی قادری کو یی له قه سیده یه کدا له ژیر ناوی (شه هسواری به لاغه تی کوردان) ده که ویتسه باسی شاعیرانی پیش خو ی و هه ر به ناو ناوی (۳۲) شاعیری کون ده بات و له گه لیک شو تندا ناو بر دنه که هه ر ټه وه نیسه که ستایش بیت، به لکو نرخ

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۸۹.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۹۴.

(۳) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۷۳.

(۴) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۳۶.

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۵۸.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۶۸.

(۳) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۷۵.

(۴) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۰۶.

پیدانی شاعیریشی تیدایه، چونکه په نجه بۆ گه لیک هیمای په خه یی درێژ دهکات و راسته و خۆ بۆ چوونه کانی دهخاته روو ده لیت:

شه هسواری به لاغته تی کوردان
یه ککه تازی فه ساحه تی (بابان)
مسته فایه ته خه لوسی (کوردی)
غه زه لی کرده بهر بوتی کوردی
ناوی ساحه یقرا نی خاسی نه وه
چونکه له م عه رسه نه سپی نه وه به ده وه (۱)

که دیته سه ر باسی نالی ده لیت:

نالی ئوستا دپکی گه لی چابوو
خدری ئابی حه یاتی مه عنا بوو (۲)

ده ربه ری سالم و مه شوی و ره زا و خه سته و وه فاییش ده لیت:

(سالم) و (مه شوی)، (شیخ ره زا) و (خه سته)
شاعیرن هه ر چواری به رجه سته
وه ک (وه فای) که مه له شو عرابی
خه تی وه ک به ی تی چاک و نه سپایی (۳)

هه ره ها باسی (نه مین به گی دزه بی) دهکات و ده لیت شاعیریکێ دز نییه به لکو زۆر نازا و چابوو که له شیعر دا:

یه کی تریان (نه مین به گی) دزه بی
دز نییه شاعیریکێ جه ره زه بی (۴)

تیبینی ده که مین حاجی له م قه سیده به دا نه ک ته نیا باسی شاعیرانی ده و رو به ری خۆی دهکات، به لکو سنووریکێ گشتی داده نی بۆ باسکردنی زۆریه ی شاعیرانی کورد که سه ر به دیالیکتی ترن. نه مه ش نه وه ده گه ی نی که مه و دای بییر و تیروانی نی حاجی زۆر فراوان بووه و توانیویه گه لیک شتمان بۆ روون و ساغ بکاته وه و له کون و قوژبندا بیتیه ته ده ره وه و تیشک بخاته سه ری، هه ره کو له باسکردنی شیخ نه حمه دی جزیری و

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۱۹.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو.

(۳) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۲۰.

(۴) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۱۹.

نه حمه دی خانیدا ده ره که وه ی ت:

له جزیره یه کیکه (شیخ نه حمه د)
ساحی بی ناو و مور شیدی نه رشه د
نه وی جامی گو توویه تی نه مه یه
له و قسه و مه دحه مه قسه دی نه مه یه
(پییره مر دی بدیده ام ز جزیر
نیک مر دی بدیده ام ز حریر)
(نه حمه دی خانی) ساحی بی مه م و زین
شاهبازی فه زایی عیلیلین
خه له فی نه وه دهن له و (گو دینگان)
له جزیر پیی ده لین (فه قی ته بیران) (۱)

ئینجا دیته سه ر شاعیرانی ناوچه ی گوژان و پایه و به هایان له هۆنینه وه و دارشتندا دهخاته روو و ده لیت:

شاعیری جاف و نه زمی نه ترافی
مه وه لوی و خانه کافیه و شافی
نه وی سه ر خیللی عیلی نه وزانه
له عه شایر مه لا وه له د خانه
خۆ (مه لا مسته فای بیساران)
بی نه زیره له نه زمی کوردستان
(مه لکه) مان مه له که مووتی مه عنا یه
یه عنی هه ر چۆنێ حه ز بکا وایه
وه ک (مه لا خدری روو دباری) نییه
شاعیری ئابی حه یاته تاربی نییه
حیکمه ت و نه زمی (میرزا یه عقووب)
وه ک فه لاتوونه له فزه کان وه ک کووب
یه عنی فییکری له ئاسمان به ده ره
باعیسی عه شیه، دافیعی که ده ره (۲)

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۲۱.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۲۲.

ههروهه ها ئه وهی لێره دا حاجی قادر له شاعیرانی کلاسیکی تر جیا دهکاته وه ئه وهیه که حاجی ته نیا باسی ئه ده بیاتی کلاسیکی و شاعیرانی کلاسیکی ناکات، به لکو بایه خیشی داوه به فۆلکلۆز و شیعری میللی و ناوی شاعیرانی میللیش له پال شاعیره کلاسیکییه کانا بردووه. ئهم چه شنه نرخ پیدانه له ناو کوردیش و له ناو گهلێک میلله تی تریشدا بۆ ئه کاته تازه بوو، چونکه تا ئه وکاته پشت کرابوه خه لک و به و پێیه به ره هه می خه لکیش که فۆلکلۆزه به سووک و بێ بایه خ ده زانرا، به لام حاجی رووده کاته خه لک که نرخ به ره هه می خۆیان بزائن و بینووسنه وه:

به سییه بێ عاری ئه ی گه لی خزمان
 له م هه موو به یتیی میلله تی خۆمان
 ئه گه ر ئیمه و سنه و سوله یمانین
 ناوی به ککیان به چاکی نازانین
 وه ک موحه مده حه نیفه به یتیی مه تین
 نییه ئیلا حه ساری قوسته نتین
 به یتیی دمدم که قه درێ نازان
 پاکی سیحری هه لالی کوردان
 وه کو شانامه گه ر بنووسرایه
 لیت موعه ییه ن ده بوو چ وه ستایه
 ئه سپی ره ش به یتیی تابلێی چاکه
 نه زمی به کجار سوار و چالاکه (۱)

پاش ئه وهی دیت و باسی هه ندیک به یتیی تری کوردی دهکات و له گه ل به یتیی فارسیدا به راوردیان دهکات و پارسه نگی به یتیه کوردییه کان دهکاته وه، دیته سه ره باسی دوو شاعیری میللی له گه ل پیرۆزترین شاعیری ئیسلامیدا به راوردیان دهکات و ده لیت:

دوو عه لێن شاعیرن وه کو حه سسان
 به رده شان و حه ریره مه سه که نیان
 به کتی هه منامی خۆم به خۆم دیبووم
 شیخ وه سانی بوو مه رده کی مه علوم
 وه کو من بوو به زاهیری جا هیل
 باتینه ن شاعیریکی زۆر کامیل (۲)

(۱) سه رچاوه ی پێشو، ل ۲۲۴.

(۲) سه رچاوه ی پێشو، ل ۲۲۵.

ئینجا دیته سه ره شاعیریکی تر که له به ره هه می ئه ویشدا هه ندیک دیمه نی میللی دیاره و ده لیت:

ئه حمه دی کۆر له شاری سا بلاغه
 به یتیی داغه، به یتیی باغه
 ئه مه مه جموعی شاعیری غه پران
 هه روه کو مه سنه وین له نیو کوردان (۱)

به م شیهیه ئه وه مان چه سپاند که حاجی قادر به کیکه له و شاعیرانه ی کورد، که خاوه ن بیری و هه لۆیستیکی ره خنه یی بوو، توانیوه به ره هه می جۆر به جۆر له م مه یدانده ا چه شتیکی ساده و ساکار ئه نجام بدات.

شیخ ره زای تاله بانسی

شیخ ره زای کورپی شیخ عه بدولپه حمانی تاله بانسییه، له سالی (۱۸۳۲) ی ز له گوندی قرح ها توته دنیاوه. خۆیندن و نووسینی سه ره تایی لای باوکی بووه.

له که رکوک و کۆبه و سلیمانی خۆیندوو یه تی. له ئه ده بیاتی نه ته وه دراوستیکان ده ستییکی بالای بووه. شاره زاییشی له ئه ده بی عه ره بیدا بووه. که له سه فه رتیکی ئه سه ته موول ده گه ریتته وه باوکی کۆچی دوایی دهکات. دوایی ئه وه چۆته لای مامه شیخ غه فووری له کۆبه. به عاجزی و دلشکاوی گه راوه ته وه که رکوک.

شیعهره کانی له مه یدانی هونه ری شیعردا به کجار سوار و سفت و ریکوپیکن. به راستی شیخ ره زای به یه کیک له شاعیره گه وره کانی میلله تی کورد ده ژمیتریت.

شیعهره کانی پێش ئه وه ی کۆ بکریته وه له ناو خه لکی به گشتی و خۆینده واراندا به تایبه تی بلاو بووه. له سالی (۱۹۰۹) ی ز له به غدا کۆچی دوایی کردووه و له گۆرستانی شیخ عه بدولقادی گه یلانی نیژاوه.

بێ گومان شیخ ره زای له ئه ده بی کوردیدا له زۆر که سه زیاتر خاوه نی که سیه تی و هه لۆیستی خۆیه تی و ئه م که سیه تی و هه لۆیسته تایبه تییه ی له هه موویان به ئاشکره تر پێوه دیاره. چونکه هه رچی له دلیدا بووه یا به کردار یا به نووسین خسته و یه تییه ناو جوارچێوه ی شیعه رکانیه وه هه روه کو له مه ودوا در ده که ویت:

له چه ند دیرێکدا راسته وخۆ په نجه بۆ سه ره چاوه ی هۆنراوه کانی درێژ دهکات و ئه وه پێشان ده دا، بۆیه هۆنراوه کانی روون و ره وانن و پرین له هونه ری ره وانپێژی چونکه سه رچاوه کانیان پیکه اتوه له سه ليقه و به ره دی زکماکی که به زاراوه ی (وهه بیه) ناوی

(۱) سه رچاوه ی پێشو، ل ۲۲۶.

شیخ رهزام و بهفہساححت له جیہاندا مہشہور
(پسری پیر نظرکھردہی قطبی لاهور)
شیعری من وہہبہ، کہسبی نیبہ ہوشیارہوہیہ
خۆت له من لادہ لەسوراخى قنگت بہم مہخمور(۱)

بہگوپڑہی ئەم بۆچوونہی شیخ رەزا، ئەوہ دەسەلمینتی کہ ہۆنراوہکانی له ئەنجامی
زانست و فیزیوونہوہ نہہاتونہتہ کایہوہ، چونکہ وشہی (کہسبی) لپڑہدا ئەو مانہیہ
دەدات بەدەستہوہ.

بۆچەسپاندنی ئەم بیروکھە سەرہوہ، شیخ رەزا له دپڑیکی تردا ئەوہ دەرہدخا کہ
ہۆنراوہکانی جۆرێکن له (وہیبی موسەدەق) و دەلیت:

سمیلتی شیخ ستار(حەبلولمەتینہ)
کہلامی (شیخ رەزا) وەحیبی موسەدەق(۲)

جا کہوہبو دەبیت ہۆنراوہکانی لوتکەہی خولقاندن و داہینان بیت و کہس نہیگات،
چونکہ سەرچاوہکہیان بەگورہترین ہیزی توانای دەرپین سازدەدری.

ہەرہوہا له دپڑیکی تردا ئەوہ دەرہدخا کہ ہۆنراوہکانی پرن له پەند و قسەہی نەستەق
و دەلیت:

کہلامی حکمەت نامیز له جەنابی (شیخ رەزا)وہ
بەعەجایی مەزانن (کلکی) تیا رزاوہ(۳)

لہ گەل ئەوہشدا تیبینی دەکہین شیخ رەزا لەم دپڑہدا بنەرہتی تاقبکردنہوہ و ئەندیشہ
لہ نووسینہوہی ہەلبەستدا دەستنیشان دەکات، چونکہ دیارہ ئەوہندە دانیشتووہ و
ئەوہندە وەستایەتی کردووہ و خەریکی نووسین بووہ پەنجەہی له داہینانی ئەو جۆرہ
پەندە جوانانہدا رزاوہ. بەواتای ئەوہی زۆری لہ گەلدا ماندووہوہ و وختی لہ گەلدا
بەسەربردووہ تا توانیویہتی ئەو جۆرہ قسە و پەندە خۆشانہ داپرێژیت.

ئەوہی ئاشکرایہ له دەوری شیخ رەزادا بابەتی شیعری زۆر له باودا بووہ، ئەویش
زۆرہیان نہچووہ دلہوہ، وہ بەشاعیریان نەزانسون لہبەر خراپی و سستی
دارشتنہکانیان، بۆہ و توویہتی:

(۱) دیوانی شیخ رەزای تالہبانی، عملی تالہبانی، بەغا، چاپخانہی مەعاریف، ۱۹۴۶، ل ۶۵.

(۲) سەرچاوہی پیشوو، ل ۲۸.

(۳) سەرچاوہی پیشوو، ل ۶۸.

بۆتہ حەشری نیرہکەر لەم حوجرہدا(۱)

لپڑہدا جیاوازی دەخاتہ نیران شاعیری داہینەر و بەرہەمی داہینراو لہ گەل تاقمەکەہی
تر و ہیلکی راست و چەپ بەسەر ئەو کہسانہدا دەنی کہ بەناو شاعیرن و ہیچ توانای
داہینان و خولقاندنیان لہ ہۆنہوہدا نەبووہ، دیارہ ئەو جۆرہ کہسانہ ئەوہندە بێ
ہیزیون نہیان توانیوہ لایەنی ناوہرۆک و روخسار لہ ہۆنراوہکانیاندا بگونجین و
شەقلی سەرنەکەوتنیان پتوہ دیاربووہ. ہەر لەو روانگہوہ داخ و ژاری (شوگری فەزلی)
و ہەقێکن و مەملاتیکردنہکەہی لہ گەل شیخ رەزادا کاریکی وای کردووہ کہ شیخ
پەلاماری بدات و رەخنەبێکی راستەقینہی ئاراستە بکات و ہەلوئستی خۆی پیشان
بدات بەرامبەر ہۆنراوہکانی و بلت:

شیعری کہ تۆ بەچاکی دەزانی شییاکہیہ
نەزمی کہ تو بەبانی دەفەر مسوی گەنوگسوہ
ہەرہوک تسی کہ جەوہہری خۆی دەرہخا بەبا
ناموسوی خۆت بەشیعری سەفیہانہ بردووہ
بەم شیعرہ بێ فەرانہوہ نابی بەشیخ (رەزا)
زەحمەت مەکیشہ ئاینہکاری (ئەوستووہ)(۲)

تیبینی دەکہین شیخ رەزا بەہۆی ئەم ہەجوکردنہ راستەوخۆ لایەنی ہۆنراوہکانی
شوگری فەزلی شی دەکاتوہ و دەبخاتہ بەر نەشتەری لیکۆلینہوہ و ہەلسەنگاندن و
ہەرچی وش و مەعنای خوسن و زمان پیسییہ بەکار دەہینتی و پیتی دەلیت.

ئەو شاعرانہی کہ بەلای تۆوہ شیعری چاکن ئەوہندە بێ نرخن ہەرہوک پیسایی گا و
مانگان، ئەو شاعرانہی کہ بەلای تۆوہ بہنرخہ و باس لہ ہونەرہ روونبێژییہکەہی دەکەہی
ئەوہندە ہیچوہوچہ ہەرہوکو گەن و گوو وایہ لہبەر ئەوہ تۆ ہەر لہ شیعەر ناگەیت و چیژ
لہ شیعری چاک وەرناگری و توانای جیاکردنہوہی شیعری بەرز و شیعری نزم تیبیہ،
ہەرہوہا بەشیعری خراپ و بێ فہر و ہیچوہوچ حەبای خۆت بردوو، ہەرہوکو چۆن
(تس) بەہۆی (با)وہ بۆنہ پیسەکەہی بلاو دەبیتتوہ و حەبای خاوەنہکەہی دەبات.

لہ شیعری ستایش و شانازی و بیہاھەلدا نیشدا وەنہب لہ شاعیرہکانی تر کہ مەر
بوو، بەلکو لہ گەل شوتندا پتیشکەوتوو تر بووہ، خەیا لکی ناسک و تەبیعەتکی

(۱) سەرچاوہی پیشوو.

(۲) سەرچاوہی پیشوو، ل ۴۰.

ئاوئینهیی بووه، به تایبهتی ئه گهر ههستی خهیرتیکی له یه کۆن کردبێ به ته واری لغاوی شیعری کراوه ته وه، و ههتا بلتیت وه سفیتیکی به رزی بۆ هاتووه. له چهند دپهتیکدا شانازی به زمان و ئه دهیی کوردی دهکات و ده لیت:

زوبدهی مه تاعی حیکمه ته ئه م شیعری کوردیه
هه رزانه بی موباله غه حه رفی به گه وه هه ری
جامه ی حه یاتی عاریبه ت کورته زینه ار
ئالوو ده دامه نی مه که بۆ پهیچی مپزه ری (۱)

لیره دا به شپوه بیکی گشتی نرخ و به های به ره می ئه ده بی کوردی پیشان ددها، که ئه گهر (هاتو پارچه ی رهنگا و رهنگ و به نرخی حیکمه ت هینرا وه ته مه یانه وه، شیعری زمانه ی کوردی خاوینتر و پاکتر ی ئه و پارچه و کورتاله یه، ئه گهر بیتو تاقه حه رفیکیش بفرۆشی - ته نانه ت به ئالتونیکیش - له بهر ئه وه ئه م به نرخرته هه رته خه له تیت، دیاره ئه م شیعره ی منیش دای ئه نپیم به کینکه له و شیعره به نرخی کوردیانه). (۲)

ئینجا دیت و شانازی به زمانه که یه وه کردو وه که شیرتیکی تیزی کار به گه ره و راستیشی کردو وه وه کو خۆی ده لیت:

تۆ هه ته تیغی ده بان و من هه مه تیغی زیان
هه رفی ئه م دوو تیغه هه روه ک ئاسمان و رتسمان (۳)

هه روه ها شپه ی رها به خۆی ئه نازۆی و نرخ و پایه ی شیعره کانی ئاشکرا کردو وه، له ده وریکدا که نرخی شیعر و پایه ی شاعیر جینگه ی نه ما بوو، بۆیه و توویه تی:

نه ما وه په ونه قی بازاری عه قل و دانش و وردی
به پوولی نایکرن له م عه سه رده ا عیلمی ئه با وه ردی
له ئه شعاری (رهزا) په یدا یه ناساری جوانه ردی
دور و یا قووت ده بارۆی له م که لامه شیرنه ی کوردی
خوا سا کوا له دونیادا قه در زانی، خریداری (۴)

له چهند دپهتیکه تر دا هه ر به رده و ام ده بی له سه ر شانازی کردن به شیعره کانی و هه ندی لایه نی تری دا هینان و لپهاتوویی دهرده خا و ده لیت:

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل، ۵۶.

(۲) علاء الدین سجادی، میژوو ی ئه ده بی کوردی، ل ۳۹۳.

(۳) دیوانی شپه ی رهای تاله بانی، عه لی تاله بانی، ل ۷۶.

(۴) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵۸.

وه ک (لامیع) ی شاعیر نییه ئیستا له جیهاندا

شیرین سوخن و قابیل و خۆش ته ب و (رهزا) سووک (۱)

هه روه ها شپه ی رها به لای خۆیه وه ئه و بلبه یه که هه موو که س ناچاره گوێ له ده نگه شیعره کانی بگریت و ده لیت:

لامیعی شاعیر به هه ر مه جلیس بچی، خه لکی ده لیت
بولبولی داستان سه را، مورغی غه زه لخوان ها ته وه (۲)
هه روه ها ده لیت:

به م حاله په ریشه انه وه باز ئه شه ده و بیلا

شیعرت ته ره ب ئه نگیزه (رهزا) شاعیری چاکی (۳)

ته ماشا ده که یه به و حاله په ریشه انه یه وه با ده دا ته وه سه رخۆی و به خۆیدا هه لده لیت و ده لیت شپه ی رها تۆش شاعیریکی چاکی، چونکه شیعره کانت مرۆف ده هیننه سه ما و حال له مرۆف ده هینن!!.

به م پهیسه شپه ی رها جینگایه کی تایبه تی بۆ خۆی کردۆته وه له بواری ره خه و ره خه گریدا، چونکه ئه و نمونانه ی که با سمان لپه وه کرد گشتیان دهر پینیکن له وینه ی هونه ری و ورد و تیزی زمان و ره خه گرتندا.

به هوی

ناوی مه لا محمه دی کوری مه لا عوسمانی بالخییه. له سالی (۱۸۳۰) ی ز له شاری سلیمانی ها تۆته دنیا وه. له ته مه نی حه وت سالییدا خرا وه ته بهر خوتندن و ما وه یه ک له لای باوکی خوتندوو یه تی. بۆ خوتندن چو وه ته سه و سا بلا غیش، هه روه ها چو وه به غدا و بووه به فه قیتی زانی به ناوبانگی کورد مفتی زه ها وی. ئیجازه ی مه لایه تی لای ئه و وه رگرتو وه. له سالی ۱۸۵۹ ی زدا بووه به مه لای مزگه وتی ئیمام ئه عزم له به غدا. له سالی ۱۸۶۲ دا به غدا ی به جی هیشتوو وه و گه را وه ته وه سلیمانی و بووه به ئه ندامی دادگا. له سالی ۱۸۶۸ دا به هۆی مردنی باوکییه وه ده ستی له کاری میری کیشا وه ته وه و بووه به مه لا و ده ستی کردو وه به دهرز و ته وه به فه قتیان. له سالی ۱۸۸۳ دا چو وه بۆ حه ج و له و پوه بۆ ئه سه مویل، ئینجا گه را وه ته وه بۆ سلیمانی له سالی ۱۹۰۶ کۆچی دوا یی کردو وه.

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۹.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۴۵.

(۳) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۵۱.

بیرورا و تیروانیی پەخەیی لەلای ئەم شاعیرەمان، بەشێوەیێکی سادە و ساکار دەربەرراوە. بەلام لەگەڵ ئەوەشدا ئەویش وەکو شاعیرەکانی تری کلاسیکیمان چەند بێرەتیکی پەخەیی چەسپاندووە و هەلۆتستی خۆی پێشان داوە بەرامبەر بە بەرھەمی ئەدەبی. ئێمەش لێرەدا دەقی ئەو نمونانەی کە پێوەندییان لەگەڵ بابەتەکانمانووە هەیه لە قەلەم دەدەین و شەرھەکانیشیان دەخەینە پالتی بۆ ئەوەی زیاتر چەمک و مەبەستی ھۆنراوەکانی روون و ئاشکرا بکەین.

لە تاقە دێرێکدا بێرەتی تاقیکردنەوە و ئەندێشە لە نووسینەوەی شیعردا دەستنیشان دەکا و دەلێت:

کێ قەدری شیعری ئێمە دەزانێ، بەری دەکا
ھەر ساحیبە لەبەر کەری کالایی بێ پەواج (١)

واتە: کەس قەدری شیعری ئێمە نازانێ، ئەگەر قەدریان بزانایە لەبەریان دەکرد و دەماو دەمانگێڕایەو. بۆیە ھەر لە دلتی خۆماندا دەمێنیتەو، چونکە کالای بێ پەواج کەس نایکێ و دەبێ ھەر خواوەنەکە خۆی بپۆشی و لەبەری بکا.

لەم دێرێدا ئاشکرایە کە خەلک لەسەردەمەکەیدا قەدری ھۆنراوە و ھونەریان نەدەزانێ و بەشداریی ئاکامی ئەو ھۆنەرییان نەدەکرد. بێ گومان ئەمەش لە ئەنجامی نزمی رادە ی رۆشنییری کۆمەڵەکە بوو. بۆیە بەم شێوە ھەلچوو و گۆشەگیر بوو. ئەم ھەلۆتستە مەحوی ھێما بۆ بابەتیکی پەخەیی گرتگ دەکا کە پێوەندی بە تاقیکردنەوە و ئەندێشە و سروشتی ھۆنراوە ھەبە.

چونکە ئەگەر ھاتوو پێوەندی لە نێوانی شاعیر و کۆمەڵەکەیدا بەو چەشنە پچراپی، دەبێ لە چ سەرچاوەیەکەو ھۆنراوەکانی ھەلدەھەنجیتنی و سروشتی ئەم ھۆنراوانە چۆن بیت:

لە چەند دێرێکدا بێرەتی ھۆنەری ھۆنراوە بەزمانی کوردی و بیانیدا دەستنیشان دەکا و دەلێت:

کوردی زوبانی ئەسڵمە گەر تەرکی کەم بەکول
بۆ فارسی، بەکوللی ئەمن دەبە بێ وەفا
دووری مەبێنە تۆ لە کەریمی بەھانە جۆ
ھەرچی کە کوردە پاکێ بێخەشی بە (بوالوفا) (٢)

مەحوی بەم بەیتە بەلگە بۆ بەردەوام نەبوون لەسەر بەفارسی وتنی ئەم پارچە

(١) دیوانی مەحوی، (مەلا محەمەدی کوری مەلا عوتمانێ بالخی)، لێکدانووە و لێکۆڵینەوەی مەلا عبدالکریمی مدرس و محەمەدی مەلا کریم، چاپی دووھەم، بەغدا، ١٩٨٤، ل. ٥٥٠.

(٢) سەرچاوەی پێشوو، ل. ١١.

شیعەری دێنیتەو. لەھەمان کاتیشدا بەیتەکە نیشانەیکە ھەست و شانازی کردنیە بەزمان و کەلەپووری میلی نەتەووەکی. ئینجا دەلتی پێویستە ھۆنراوە بەکوردیش بلیتم و کوردی شورەیی نییە و کورد ئەگەر گوناھباریش بێ دوور نییە خۆی بێ بریتی - بەخشنە ھەموویان بەخشی بە پێغەمبەر؛ چونکە ئومەتی ئەون، بابە شیخ (ابو الوفا) لەبەر ئەوە کە کوردە و یەکیەکە لە ئەولیا.

ھەرھەڵا لە دێرێکی تردا سەرنجێکی تر دەخاتە روو دەربارە ھەمان بابەت، ئەو ھەلۆتستە دەکات کە بۆیە قەسیدەیکە داناوە بەزمانی کوردی لەژێر ناوی (کودیە) تاکو بچیتە پێزی قەسیدە (ھەمزە) و (بُرْدە)ی عەرەبی. بۆ ئەوەی زیاتر سوود بەخشی وە خەلک بۆ بەرکەت بێخویننەو و دەلێت:

لە (ھەمزە) و (بُرْدە)م چونکە کەم دی ئیستیفادە کورد
منیش ئەم کوردییەم دانا لە پێزی ئەو قەسیدانە. (١)

ھەرھەڵا تێبێنی دەکەین مەحوی جۆرە بەراوردیکیش بەرپا کردووە لە نێوان ئەو دوو قەسیدانە کە بەزمانی عەرەبی ھۆنراوەتەو لەگەڵ ھی خۆی. نرخ و بەھای قەسیدە کوردییەکەش دەستنیشان دەکات و دەلێت:

بە ئیزن ئەم قەسیدە کوردییەش بیتە مەقامی عەرز
ئەگەرچی وەک شوعوورم شیعەرەکانم پەرتیشانە. (٢)
ھەر لەگەڵ ئەوەشدا دەلێت:

ئەگەر بوردە، ئەگەر کوردە، ئەگەر سافە، ئەگەر دوردە
قوبولی تۆ کە بوو لە پێزی نەشئە ی رەوح و رەیحانە. (٣)

لە چەند دێرێکی تردا لەگەڵ دیارکردنی لایەنی شانازیکردن بە ھۆنراوەکانی ھەندێ جار ھەولێ ئەوەی داو، ھۆنراوەکانی چواندوو بەشتی کاریگەر و سەرسۆرھینەر لە پێناوی دەرخستنی پاراوی و نرخ و بەھاداری ھۆنراوەکانی، بۆیە دەلێت:

وتی: مێوێ بەھەشتە شیعری (مەحوی)
خودا نەبیری لە باغم داری بەردار. (٤)

واتە: یەکیک وتی شیعری مەحوی ئەوئەندە جوان و خۆشە وەک مێوێ بەھشت وایە. سا خواپە داری بەبەری توانای شیعەر و تن لە باغی ژینی من نەبیری، بۆ ئەوەی ھەمیشە

(١) سەرچاوەی پێشوو، ل. ٤٥٢.

(٢) سەرچاوەی پێشوو، ل. ٤٥٤.

(٣) سەرچاوەی پێشوو.

(٤) سەرچاوەی پێشوو، ل. ١٢٠.

شيعری جوانی وهك ميوه‌ی بهه‌شتی خوش بلیتم.

هر له‌م باره‌یه‌وه له‌دێرێکی تردا ده‌لێت:

که شیرین و ته‌ری دبی شیعره‌کانم

وتی (مه‌حوی) که میراوی فوراتی. (١)

واته: که یار هۆنراوه‌کانمی دی چهند ته‌ر و شیرین، وتی:

به‌پراستی مه‌حوی میراوی ناوی فوراته. مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه هۆنراوه‌کانی مه‌حوی له

پاراوی و خوشیدا له‌ ناوی فورات ده‌چن که (فورات) واته سازگارو شیرین، خوشی به‌و

پێبه که خاوه‌نی ئه‌و هۆنراوه‌یه له‌ میراوه‌ ده‌چێ.

ئینجا دیته‌ سه‌ر بابه‌تی شانازی و ستایشکردن. مه‌حوبش هه‌روه‌ک هه‌موو شاعیرانی

کوژمان شانازی به‌خۆیه‌وه ده‌کات. باسی ده‌ست‌په‌نگینی و لێهاتووایی ده‌کات له

هۆنینه‌وه‌ی هه‌لبه‌ستدا. هه‌روه‌کو له‌م نموونه‌وه ده‌رده‌که‌وت:

بنووسه، پیری دلم ئه‌مری کرد، ئیتاعه‌م کرد

له‌ ئیبتیداوه که به‌یتێ مونا سبی دیوان

گه‌دا به‌کی وه‌کو (مه‌حوی) قه‌له‌نده‌رێکی کورد

میسالی پادشاهی فورسه، ساحیبی دیوان. (٢)

واته دلم که پیر و مورشیدمه‌ فه‌رمانی دامێ که‌وا له‌ سه‌ره‌تای دیوانه‌که‌مه‌وه

شیعریکی وا بنووسم بۆ شوێنه‌که ده‌ست بدا. منیش به‌گویم کرد و وتم... تاد.

کوردێکی قه‌له‌نده‌ری هه‌ژاری وه‌ک مه‌حوی به‌م دیوانه‌ شیعره‌یه‌وه وه‌ک شاهه‌نشای

خاوه‌ن دیوه‌خانی ئیتران وایه، چۆن خه‌لک له‌ نان و خوانی شای ئیتران ده‌بخۆن،

ئه‌دیانبیش خۆراکی شاعر و ئه‌ده‌ب له‌م دیوانه‌ شیعره‌ کوردییه‌ی مه‌حوی وه‌رده‌گرن.

لێره‌دا تیبینی ده‌که‌ین، مه‌حوی شیعری خۆی ده‌کاته‌ مایه و سه‌رچاوه‌ی باوه‌ر

به‌خۆیون و خولقاندن و به‌ره‌می جوان. بۆیه شاعیرانی تر په‌ناده‌به‌نه به‌ر بێر و

ئه‌ندیشه‌ی مه‌حوی که (دیوانه‌ شیعره‌) که‌یه‌تی، تا‌کو که‌لک و سوودی لێ وه‌رگرن له

کاتی ده‌ست‌کردن‌یان به‌هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه‌دا. هه‌روه‌ها ده‌لێت:

له‌ هه‌ر شیعری له‌ دیوانت ده‌جۆشێ نه‌شه‌یه‌ین (مه‌حوی)

سه‌دا یێکی له‌یه‌کتر جوێ ده‌دا هه‌ر تاری قانونت. (٣)

واته: شیعری مه‌حوی ئه‌وه‌نده، به‌تام و خۆبیه، نه‌ک هه‌ر پارچه‌یه‌کی، به‌لکو هه‌ر

تاقه‌ به‌یتێکی تامیکی تایبه‌تی هه‌یه و له‌ خوشیدا له‌ ناوای مۆسیقا ده‌چن له‌ گوێدای

که هه‌ر ژبیه‌کی ده‌نگیکی جیا له‌ ده‌نگی ژبیکانی تری بدا.

له‌ دێرێکی تردا جوژه هه‌لسه‌نگاندنیکی ده‌خاته‌ روو و شانازییه‌کی به‌تین

به‌شیعره‌کانیه‌وه ده‌کات و ده‌لێت:

چاوی که‌وێ که به‌م غه‌زه‌له‌م دورشناسی شیعر

کێ بێ ده‌لێ ئه‌مه‌نده گوه‌هر وه‌رگرێ له‌ هیج. (١)

واته: من له‌ تاو ده‌ردی عیشق وه‌ک هیج له‌ هاتوه، که‌چی شیعری وا ورد و

ناسک و جوانیش ده‌لێم. دورناسی شیعر که‌ چاوی به‌م شیعرا نه‌م بکه‌وێ سه‌ری

سوڤده‌میتنی و ده‌لێ: کێ بێ ئه‌مه‌نده گوه‌هر له‌ هیج وه‌رگرێ.

له‌ چهند دێرێکی تردا به‌هۆنراوه‌کانی ئه‌نازێ و به‌م چه‌شنه‌ باسیان ده‌کات:

نه‌زمیکی جان فزاو و سه‌فابه‌خشی دین و دل

نه‌زمیکی ته‌رزی حه‌یا ته‌ ره‌وان و روون

له‌م ئاوه هه‌ر بخۆنه‌وه تا خوشک له‌ب نه‌بین

پۆژێ بووه‌ زوبانه‌کشی (العطش) ده‌روون

له‌م عه‌ینی نه‌زمه هه‌لده‌قولێ سه‌لسه‌بیلی دین

وه‌ک ئاگری حه‌سه‌د له‌ ده‌روونی حه‌سوودی دوون (٢)

واته: ئه‌م شیعرا نه‌ وه‌ک ناوی حه‌یات وان، لێی بخۆنه‌وه تا له‌و رۆژه‌دا که ده‌روون له

تینویه‌تیدا زوبان ده‌رده‌کیشێ و هاوار ده‌کا، لیتوتان وشک نه‌بیته‌وه.

جوگای ناوی سازگاری به‌هه‌شت له‌م شیعرا نه‌وه هه‌لده‌قولێ وه‌ک چۆن ئاگری کینه له

دلی کینه‌کارانی نامه‌رده‌وه زوبانه‌ ده‌کیشێ.

له‌ دێرێکی تردا شانازییه‌کی قول و فراوان ده‌خاته‌ پیش چا و ده‌لێت:

ئه‌گه‌ر بێ موعجیزاتی سه‌د یه‌کیکی بێنمه‌ ته‌حریر

ده‌بێ هه‌ر تاقه به‌یتیکم بێته سه‌د کوتوبخانه. (٣)

واته: ئه‌گه‌ر بیه‌وێ سه‌د یه‌کیکی موعجیزه‌کانی باس بکه‌م، ده‌بێ له‌ جیاتی هه‌ر

به‌یتێکی ئیستام ئه‌وه‌نده بنووسم سه‌د کتیبخانه پر بکا.

به‌م په‌نگه مه‌حوی گه‌لێک لایه‌نی په‌خه‌نی ئه‌ده‌بی له‌ناو هۆنراوه‌کانیدا ئاشکرای

(١) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ٢٩٨.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ٤٠٢.

(٣) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ٤٥١.

(١) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ٢٩٨.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ٣٤٩.

(٣) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ٧٥.

کردووه، ههروه‌کو باسما لیتوه کرد، ئەوه‌ی شایانی باسه مه‌حوی زیاتر له هه‌موو شاعیره‌کان تیشک ده‌خاته سه‌ر لایه‌نی زمانی زکماکی و به‌ره‌می کوردی و گزنگ و بایه‌خاندانیکه‌ی بێ سنوور پیشان ده‌دات به‌رامبه‌ریان.

ئەدەب (میسباح ددیوان)

ناوی عەبدوڵلا بەگ له‌گه‌ڵ کورێ ئەحمەد بەگی کورێ رۆسته‌می کورێ بابا عومەری کورێ سه‌یفه‌ددینی و له‌ بنه‌ماله‌ی بابامیریبه که له‌ میران و به‌گزاده‌کانی موکریانین.

عەبدوڵلا بەگ له‌ هه‌رمی موکریانی له‌ دیتی (ئهرمه‌نی بلاغ) له‌ سالی (١٨٦٢)ی زدا هاتۆته‌ دنیابه‌. له‌ ته‌مه‌نی هه‌شت سالییدا ئەچیتته‌ لای مه‌لا فه‌یزوللا ناویک، بۆ فیتربوونی قورئان و هه‌ندێ کتیبی تر، له‌ پاشا ده‌ست ده‌کات به‌خویندنی خه‌ت نووسین و تۆمار، ئینجا له‌ ته‌مه‌نی (٢٠) سالییدا باوکی ده‌ینبێرێ بۆ تاران بۆ خویندن. هه‌روه‌ها هاتوچووی ته‌وتیز و سابلایگی کردووه، له‌ سالی ١٩١٧ی زدا به‌نه‌خۆشی له‌رزۆکه‌ کوچی دوابی کردووه و له‌ گۆرستانی ئهرمه‌نی بلاغیدا ده‌نێژرێ.

هه‌ر چه‌نده‌ زۆریه‌ی هۆنراوه‌کانی ئەقین و دلدارین، به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا تیبینی ده‌که‌ین له‌چه‌ند دێرێکدا سه‌رنج و بیروپرای خۆی ده‌ریپوه‌ ده‌ریاره‌ی هه‌ندێ لایه‌نی وردی ره‌خنه‌یی و هه‌لۆتستیکه‌ی ره‌خنه‌گری تیدا به‌دی ده‌که‌ین و پایه‌ و پله‌ی شاعیره‌که‌ له‌ مه‌یدانی ئەده‌بیات و ره‌وانبێژی کوردیدا ده‌رده‌خا. هه‌روه‌کو له‌م نمونانه‌ ده‌رده‌که‌وێت:

ئەئێ ئەدەب هه‌ر چه‌ند شیعرت کوردییه‌ ئەمما به‌من

شیعری تۆ سبکی که‌لامی شیخی شیرازی هه‌یه‌. (١)

لیته‌دا به‌راووردی خۆی له‌گه‌ڵ شیرازیدا کردووه و ئەوه‌ی پیشان داوه‌ که‌ رێژه‌ی دارشتنی هۆنراوه‌کانی هه‌ندێ شیعره‌کانی سه‌عدی به‌هێزن.

له‌ دێرێکی تردا بنه‌رته‌ی سه‌رچاوه‌ی هۆنراوه‌کانی ده‌ستنیشان ده‌کات. ئەویش وه‌کو زۆریه‌ی شاعیرانی کلاسیکی سه‌رچاوه‌کانیان به‌کاریکه‌ی جادووگه‌ری له‌ قه‌لم ده‌دات و له‌م بواره‌دا ده‌لێت:

پیم ده‌لێن سیحره‌ شه‌عاری جادوو شیعری (ئەدەب)

باخه‌به‌رنین زکری سحری چاوی سه‌حاری ده‌کا. (٢)

له‌ دێرێکی تردا هۆنراوه‌کانی له‌رووی شیرینییدا چواندوووه‌ به‌لیتوی یار و، له‌ ریکویتیکیشدا به‌بالاگه‌ی، بۆیه‌ ده‌لێت:

(١) دیوانی ئەدەب، عبدالله بەگی میسباح ددیوان، چاپی سیبیه‌مین، چاپخانه‌ی هه‌ولێر، ١٩٦٦، ل. ١.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ٩.

شیرینه‌ ئەگه‌ر گوفته‌ی من وه‌ک له‌بی قه‌ندت

مه‌وزوونه‌ وه‌کو شیعری (ئەدەب) قامه‌ت و بالات. (١)

که‌وا بوو له‌م دێره‌دا چه‌ند تیبینییه‌ک به‌دی ده‌که‌ین:

١- ئەدەب به‌هۆی ئەم لیکچواندنه‌وه‌ بایه‌خی داوه‌ به‌ناوه‌رۆکی هۆنراوه‌کانی.

٢- په‌نجه‌ی درێژ کردووه‌ بۆ دیوی ده‌ره‌وه‌ی هۆنراوه‌کانی، ئەویش روخساره‌که‌یه‌تی، ئەوه‌ ده‌چه‌سپینێت که‌ له‌ رووی وه‌زنده‌رییه‌وه‌ به‌شێوه‌یه‌کی ریکویتیکی ته‌نجام ده‌درێ، بێ ئەوه‌ی هه‌یج که‌موکوری و له‌کبیه‌کی تیدا به‌دی بکری.

واته‌ لیته‌دا باسی بایه‌تی ره‌گه‌زه‌کانی هۆنراوه‌ ده‌کات و به‌یه‌کگرته‌ی هه‌ردوو ره‌گه‌ز (ناوه‌رۆک و روخسار) هۆنراوه‌ی پوخت و نایاب دێنێته‌ به‌ره‌مه‌یتان.

٣- له‌ده‌ریای روون و ره‌وانبێژیدا، ئەدەب ده‌سه‌لاتیکه‌ی زۆر به‌رزوگرنگی هه‌بووه‌ و شاسواریکه‌ی سه‌رکه‌وتوو و بێ هاوتا بووه‌. بۆیه‌ ئەم جوژه‌ لیچوواندنه‌ی ده‌ستنیشان کردووه‌. هه‌روه‌ها له‌ چه‌ند دێرێکی تردا شانازی به‌لیته‌توویی و ره‌وانی هۆنراوه‌کانی ده‌کات و ده‌لێت:

ئەشعاری ئەدەب بو عرفا قسووتی ره‌وانن

خاسه‌ به‌سه‌دای لاله‌عوزاریکی خۆش ئاواز. (٢)

ته‌ماشای ده‌که‌ین ئەدەب هۆنراوه‌کانی به‌خۆراکی خواناسه‌کان ده‌زانی، چونکه‌ سه‌رچاوه‌کانیان له‌ ته‌نجامی زاپه‌له‌ی بلبلێکی ده‌نگ خۆشه‌وه‌ سازدراوه‌.

له‌ دێرێکی تردا نرخ و به‌های هۆنراوه‌کانی پیشان ده‌دا و ده‌لێت:

تاكو (ئەدەب) هاته‌ بیساتی سوخه‌ن

ره‌ونه‌قی بازاری سوخه‌نوه‌ر شكا. (٣)

له‌م دێره‌دا ئەوپه‌ری شانازیکردن به‌خۆی و هۆنراوه‌کانی پیشان ده‌دات.

ئوه‌ دیار ده‌کات که‌ له‌سه‌رده‌مه‌که‌یدا کۆری ئەده‌بیانی ده‌به‌ست، شاعیره‌ به‌شداره‌کان ده‌که‌وتنه‌ شه‌ره‌ شیعری و مملاتیکیکردن له‌گه‌ڵ به‌کتری. به‌لام کاتێ خۆی ئاماده‌ ده‌بوو شاعیرانی تر نه‌یان توانیوه‌ هاوشانیه‌ی له‌گه‌ڵدا بکه‌ن له‌به‌ر سه‌ستی و لاوازی به‌ره‌مه‌کانیان، بۆیه‌ بازاوه‌کانیان به‌شکاوی و بێ نرخێ ناوه‌دات.

له‌ چه‌ند دێرێکی تردا له‌گه‌ڵ دیارکردنی ئاستی هونه‌ر و به‌ره‌مه‌ی ئەده‌بی له‌ سه‌رده‌مه‌که‌یدا، ئەوه‌ ده‌سه‌لمینێت که‌ هه‌میشه‌ هۆنراوه‌کانی نرخێ تابه‌تیبیان هه‌یه‌ و

(١) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ٣٧.

(٢) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ٥٠.

(٣) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل. ١١.

خەلک لییان ناسلەمینەوه، بەلکو بە پێچەوانەوه کریان و رهواجی زۆر ههیه و دهلیت:

مودهعی فهخری بهگهنج و گهوههره من گهنجی تهبع
پیاوی زانا تی دهگا کئی گهنجی زحماوی ههیه
دهفتهری فهزل و هونهر باوی نهما له عهدهدا
فازل ئەو نادانهیه ئەمـسـرۆ دوو دیناری ههیه
با نهکا قیمهت (ئهدهب) له عهسهردا با لای هونهر
ههرجی لونی بیت مهتاعی تو خریداری ههیه. (۱)

له دوو دێری تردا (ئهدهب) بنههتی تاقیکردنهوه و معانات له نووسینهوهی
ههلبهستدا دهستنیشان دهکات و دهلیت:

شيعری من سوودی چیه بۆ ئەو کهسهی زهوقی نهی
نهغمهیی بولبول چ تهفریحیکه بۆ مهغزی عهقاب
سهدهزار ئەفسوس بۆ ئەهلی بلادی مه ئەدهب
قهدهبوو فرهقی بکهن کئی زهرکهره و کئی کهورهباب. (۲)

لیتهدا روو دهکاته ئەو کهسهی که چهشه و چێژی شيعری نییه، ناتوانی سوود له
شيعرهکهی وهربگرێ و بۆی دهست نادا، ههروهکو چۆن خۆبندنی بلبل سوودی نییه بۆ
میشکی قهلهرهشکه. لهگهڵ ئەوهشدا دهلی ههزار موخابن بۆ خهلکی ولاتی ئیمه که
جیاوازی له نیتوان بهرهمی چاک و خراپ ناکهن.
ههروهها ئەدهب له تاقه دێریکی تردا راستهوخۆ بنههتی دزین و لاسایی نهکردنهوه
له وێژدها بهریا دهکات و دهلیت:

با مودهعی له نهزمی (ئهدهب) دا نیشان بدات
کامی وهدهیهیه له کهس و، کامی موسسته عار! (۳)

لیتهدا قسه ئاراستهیی مودهعی دهکات و با بی بزانی شيعرهکانی ئەدهب، کامه
ئهمانهتی خهلکه و دزیوتی، کامهشی واتای له شيعری تر وهرگیراوه؟
واتا: لیتهدا ئەدهب له مودهعی بی منهته و شانازی به شيعرهکانی دهکات که ههموو
زادهی بیری خۆیهتی و رهسه نایهتی پتوه دیاره و له ناکامی تاقیکردنهوه و سروشتهکهی
ههلقولاوه و دوورن له لاساییکردنهوه و چاویلێکردن.

(۱) سهراوهی پیتشو، ۳۸.

(۲) سهراوهی پیتشو، ل ۲۰.

(۳) محمهده علی قهره داغی (ههوازی ئەمجاره مان بهرینه بهر ئەدهب)، کۆشاری نووسهری کورد، ژ
(۱)، ئەبیری سالی ۱۹۷۹، ل ۵۹.

ئه نجام

دوای ئەم ههموو گهراڻ و سوورانه له گولزاره نایابهکانی میژووی رهخنهیی کوردیدا،
ئومێدهوارین مه بهستمان پیکابێ له گهراڻ بهشوتین بیری رهخنهیی له لای میلیتهتی
کورد. بی گومان لهم بوارهدا ههولێکی زۆرمان داوه و له ههموو پرویهکهوه له رهخنه مان
کۆلیوه تهوه، ئەمهش ئەوه ناگهیه نی که قهله مه که مان خۆی به ههموو کون و قوربێنیکدا
کردبێ و ههرجی هه بی له دونیای فراوانی رهخنه دا خستبیتیه سهراوه.

له ههچ قوناعیتی لیکۆلینه وه که ماندا ههستمان به دلته نگی و کۆت و زنجیره ی
گهراڻ بهشوتین زانیاریدا نه کردوه و، نائومیدیش نهیتوانیوه تارمایی ناله باری خۆی
به سهرا ماندا بکیشی و، بیروباوهره نه گونجاوه کانیش رێگای ئەم کاره یان قونجرکه رێژ
نه کردوه، چونکه ئیمه خۆمان کرده پیتشهروی ئەم ههول و له ناخه وه ئەقینداری بووین
و ترووسکاییه کانی ته مومژێ لیکۆلینه وه که یان رهوانده وه.

ئیمهش له م باوهره دا این که ئەم کاره رێگای زۆر لیکۆلینه وه بۆ پسیۆرانی هونه ره کانی
رهخنه ی ئەدهبی جۆراوجۆر دهکاته وه. چونکه هه ره بهشیک له م کاره شایانی ئەوهی ههیه
بیتته لیکۆلینه وه که ی سهر به خۆی به پیتز.

شاعیره کافمان ئەسهی خۆیان له هه مو مهیدانی که وه تاو داوه و سه ره که وتوو و لیتها توو
بوونه، چونکه ته ماشا ده که یین له یه که سه ییده دا یاخود له پارچه یه کدا چه ند
مه به ستیکیان کۆکردۆته وه وه ک شانازی و قاره مانی و دلداری و ئەقینی و وه سف و،
له گه ل دیار کردنی چه ند بۆ چوونیکه رهخنه یی. ههروه کو به درتێزایی ئەو گه شته مان له گه ل
هۆنراوه ی (۱۰) شاعیری شاسواری کورددا که نزیکه ی چوار سه ده ی خایاندوه ئاشکرا
بووه که ئەم ئەنجامانه رهچاو بکه یین و له کۆری رهخنه ی کوردیدا بیان چه سپینین.

له هۆنراوه ی کلاسیکی کوردیدا گه لیک دێر بهرچاو ده که ون که بۆن و دم دانیکه
رهخنه یی پتوه دیاره.

ههروه کو به به لگه ی پته و ئەوه مان دا یین کرد به هۆی ده ستنیشان کردنی ئەو چه شنه
نمونه نه که ئاوینه یه کن بۆ ره نگدانه وه ی چه شه و چێژی هونه ری و پیاوانه ی
ده ستنیشان کردنی په ی شاعیر و چۆنیه تی وه ده سه ته پتانی ره وان بێژی په سند کراوه و
ده یان مه سه له ی هۆنراوه یی له م با به ته.

ئینجا گرنگترین بنهه تی رهخنه یی له بهر تیشکی ئەو دێره هۆنراوانه دا که له نامه که دا
به کارمان هیتاوه. سیانزده بنهه تن که ئەمانه ن:

۱- بنهه تی ده ستنیشان کردنی سهراوه ی هۆنراوه.

سەرچاوه‌کان

سەرچاوه‌ی کوردی

- ۱- علاء‌الدین سجادی، نرخ شناسی، به‌غدا، ۱۹۷۰.
- ۲- محهمه‌دی خال، فرهه‌نگی خال، جزمی دووهم، سلیمانی، ۱۹۶۴.
- ۳- فاضل نظام‌الدین، ئەستیره گه‌شه، فرهه‌نگی کوردی-عه‌ره‌بییه، به‌غدا، ۱۹۷۶.
- ۴- د. کامل حسن البصیر، ره‌خنه‌سازی میژوو و په‌په‌وی کردن، به‌غدا، ۱۹۸۳.
- ۵- اسماعیل رسول، چه‌ند یاسیتک ده‌ریاره‌ی ئەده‌ب و ره‌خنه‌ی ئەده‌بی، به‌غدا، ۱۹۸۱.
- ۶- علاء‌الدین سجادی، ده‌قه‌کانی ئەده‌بی کوردی، به‌غدا، ۱۹۷۸.
- ۷- علاء‌الدین سجادی، ئەده‌بی کوردی و لی‌کۆلینه‌وه له ئەده‌بی کوردی، به‌غدا، ۱۹۶۸.
- ۸- حسین علی شانوف، شیعی شاعیری کوردی هاوچه‌رخ عبدالله گۆزان، وه‌رگیتراشی شکور مصطفی، به‌غدا، ۱۹۷۵.
- ۹- عزیز گهردی، ئەده‌ب و ره‌خنه، چاپی یه‌که‌م، به‌غدا، ۱۹۷۴.
- ۱۰- دیوانی عارفی ره‌بانی شیخ ئەحمدی جزیری، هه‌زار شه‌رحی لی کردووه، تهران، ۱۹۶۱.
- ۱۱- دیوانا کرمانجی، عبدالرقيب يوسف، چاپی یه‌که‌م، نه‌جه‌ف، ۱۹۷۱.
- ۱۲- مع‌روف خه‌زنه‌دار، کیش و قافیله له شیعی کوردیدا، به‌غدا، ۱۹۶۲.
- ۱۳- احمد خانی، مم و زین، تیکستا کریتیک و ترجما و پیشخبر م. ب. رۆدینکو، مسکوا، ۱۹۶۲.
- ۱۴- دیوانی نالی و فرهه‌نگی نالی، لی‌کۆلینه‌وه و ساغ‌کردنه‌وه‌ی. د. مارف خه‌زنه‌دار، به‌غدا، ۱۹۷۷.
- ۱۵- دیوانی نالی، لی‌کۆلینه‌وه و لی‌کدانه‌وه‌ی مه‌لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم و محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم، به‌غدا، ۱۹۷۶.
- ۱۶- دیداری شیعی کلاسیکی کوردی، وتاری د. کامل بصیر (هۆنراوه‌ی کوردی و زاراوه‌ی کلاسیزم له ره‌خنه‌سازی ئه‌وروپیدا) ناماده‌کردنی حه‌مه سه‌عید حه‌مه که‌ریم، به‌غدا، ۱۹۸۶.
- ۱۷- د. مارف خه‌زنه‌دار، نالی له ده‌فته‌ری نه‌میریدا، به‌غدا، ۱۹۸۱.
- ۱۸- محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم، نالی له کلاورۆژنه‌ی شیعه‌کانیه‌وه، به‌غدا، ۱۹۷۹.
- ۱۹- ئەمین فه‌یزی به‌گ، ئەنجومه‌نی ئەدیبان، به‌غدا، ۱۹۸۳.
- ۲۰- ره‌قیق حلمی، شیعر و ئەده‌بیاتی کوردی، چاپی دووهم، هه‌ولێر، ۱۹۸۸.
- ۲۱- دیوانی سالم، چاپی دووهم، هه‌ولێر، ۱۹۷۲.
- ۲۲- دیوانی کوردی، چاپی سێیه‌مین، هه‌ولێر، ۱۹۷۳.
- ۲۳- علاء‌الدین سجادی، میژوو ئەده‌بی کوردی، چاپی دووهم، به‌غدا، ۱۹۷۱.
- ۲۴- دیوانی مه‌وله‌وی، گۆرینی په‌ره‌مێرد، چاپی دووهم، به‌غدا.
- ۲۵- دیوانی مه‌وله‌وی کوردی، کۆکردنه‌وه و لی‌کۆلینه‌وه و لی‌کدانه‌وه و له‌سه‌ر نووسینی، مه‌لا

۲- به‌ره‌تی مه‌به‌ست له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه‌دا.

۳- ره‌گه‌زه‌کانی هۆنراوه.

۴- سه‌لیقه و سه‌نعه‌تکاری له ئەده‌بدا.

۵- تاقیکردنه‌وه و معانات له نووسینه‌وه‌ی هۆنراوه‌دا.

۶- لایه‌نه‌کانی هۆنراوه.

۷- هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه به‌زمانی بی‌گانه و به‌زمانی کوردی.

۸- به‌راوردکاری له ئەده‌بدا.

۹- داهینان و خوێن‌اندن و لاسایی نه‌کردنه‌وه.

۱۰- ده‌ست‌نیشان‌کردنی ره‌وانبێژی تابه‌تی به‌زمانی کوردی.

۱۱- دزین له وێژه (ئه‌ده‌ب) دا.

۱۲- ره‌خنه‌ی ره‌سه‌ن و ره‌خنه‌ی نا‌به‌جێ.

۱۳- نه‌مری هۆنراوه و شاعیر.

ئهم به‌ره‌تانه که له هۆنراوه‌ی کوردیدا هێمایان بۆ کراوه له‌لایه‌ن شاعیره کلاسیکیه‌کاناندا، واته مه‌لای جزیری و ئەحمه‌دی خانی و نالی و سالم و کوردی و مه‌وله‌وی و حاجی قادری کۆبی و مه‌حووی و شیخ ره‌زا و ئەده‌ب (میسباح ددیوان) دا، وه‌نه‌بیت هه‌موویان ئهم به‌ره‌ت‌بیا‌نه‌یان به‌کارهێنا‌ی، به‌ل‌کو هه‌ر یه‌که‌کیان چه‌ند به‌ره‌ت‌بیکیان سازاوه. به‌لام به‌شێوه‌یه‌کی گشتی توانیمان ئهم ره‌گه‌زانه بدۆزینه‌وه و لهم نامه‌به‌دا بیان چه‌سپین.

بێ گومان ئهم کاره‌مان بۆ ده‌ست‌نیشان‌کردنی سه‌ره‌تا‌کانی ره‌خنه‌ی ئەده‌بی کوردی به‌هه‌نگاوێک دانه‌نین. هه‌رچه‌نده ساده و ساکاری پێوه دیاره و زیاتر لایه‌نی فیکری پیشان ده‌دا. به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا نابیت به‌هیچ کلۆجیک فه‌رامۆش بکری و پشت‌گۆی بخری. چونکه ئهم به‌ره‌ت‌بیا‌نه نیشان‌بێکی پته‌وه ده‌ده‌ن به‌ده‌سته‌وه بۆ چه‌سپاندنی ئەوه‌ بیره‌ی که هۆنراوه‌ی کلاسیکیان رێچه‌که‌یه‌کی راست و راسته‌قینه‌ی گرتۆته‌ به‌ر. چونکه له راستیدا پرسیارێک هه‌میشه دیته‌ کایه‌وه. ئایا ئهم ئەده‌به کلاسیکیه‌مان چۆن پێگه‌یشتوه؟ ئایا به‌ره‌مه‌که‌ی هاتۆته‌ کایه‌وه؟ یاخود له هه‌موو پرۆیه‌که‌وه ئەگه‌ر ته‌ماشای بکری که‌موکۆری ئه‌وتۆی تیدا به‌دی نا‌کری که شایانی باس بێت! ئینجا لێره‌دا ده‌بی ئەوه بزاین که له ئەنجامی شاره‌زابوونی شاعیره‌کانمان له هه‌موو دیارده و گۆرینیکی ئەده‌بی که پرۆی داوه له ئەده‌بیاتی دراوسێدا، ئەده‌به‌که هاتۆته‌ کایه‌وه. له‌به‌ره‌ته‌وه ئه‌وانیش بیرورای خۆیان ده‌رپه‌ریوه به‌رامبه‌ر به‌ره‌مه‌ی خۆیان و شاعیرانی له‌مه‌وه‌ریان و توانیویه‌ ئه‌وه به‌ره‌ت‌بیا‌نه بسله‌میته‌وه.

گۆنارهكان

- ۱- سەرفراز علی نقشبندی، رەخنا دەقلو، گۆناری بەیان، ژ (۱۴۹)، بەغدا، ۱۹۸۸.
- ۲- د. کامل بصیر، لاساییکردنەوه و رەسەنی لە رەخنەسازی کوردیدا، گۆناری کۆری زایناری عێراق (دەستەوی کورد) بەرگی هەشتەم، بەغدا، ۱۹۸۱.
- ۳- د. ئەمین موتایچی، شاعیرانی کورد و ئەدەبیاتی فارس، گۆناری کۆلیتی ئەدەبیات، ژ (۱۶)، بەغدا، ۱۹۷۳.
- ۴- دوکتۆر عیزەدین مستەفا رەسوول، خانی و رەخنە ئەدەبی کوردی، نووسەری کورد، ژ (۵)، بەغدا، ۱۹۷۲.
- ۵- د. کامل بصیر، بێرەتییهکانی رەخنەسازی و ھۆنراوی دێرینی کوردی، گۆناری کۆری زایناری عێراق (دەستەوی کورد) بەرگی حەوتەم، بەغدا، ۱۹۸۰.
- ۶- محەمەدی مەلا کەڕیم، پیرەمیتێر نالی ھەلدەسەنگین، گۆناری بەیان، ژ (۳۵)، نیسان سالی ۱۹۷۶.
- ۷- محەمەد علی قەرەداغی (ھەواری ئەمجارەمان بەرینە بەر ئەدەب)، گۆناری نووسەری کورد، ژ (۱)، ئەباری سالی ۱۹۷۹.

عبدالکریمی مدرس، بەغدا، ۱۹۶۱.

- ۲۶- دیوانی حاجی قادری کۆبی، لیکۆلینەوهی سەردار حەمید میران و کەڕیم شەرزا، بەغدا، ۱۹۸۶.
- ۲۷- دیوانی شیخ رەزای تالەبانی، عەلی تالەبانی، بەغدا، ۱۹۴۶.
- ۲۸- دیوانی مەحوی، (مەلا محەمەدی کوری مەلا عوستانی بالخی) لیکدانەوه و لیکۆلینەوهی مەلا عبدالکریمی مدرس و محەمەدی مەلا کەڕیم، چاپی دووھم، بەغدا، ۱۹۸۴.
- ۲۹- دیوانی ئەدەب، عبداللە بەگی میسباح الدیوان، چاپی سینیەمین، ھولیتیر، ۱۹۶۶.

أسماء المصادر العربية

- ١- د. سهير القلماوي، محاضرات في النقد الادبي، القاهرة، ١٩٥٩.
- ٢- الدكتورة هند حسين طه، النظرية النقدية عند العرب، عمان، ١٩٨١.
- ٣- تزفيتان تودوروف، نقد النقد، ترجمة د. سامي سويدان، مراجعة د. دلبيبان سويدان، بغداد، ١٩٨٦.
- ٤- الدكتور علي جواد الطاهر، مقدمة في النقد الادبي، الطبعة الثانية، بغداد، ١٩٨٣.
- ٥- د. شوقي ضيف، النقد، الطبعة الثانية، القاهرة، ١٩٥٤.
- ٦- د. محمد مندور، الادب وفنونه، الطبعة الثانية، القاهرة، ١٩٧٤.
- ٧- حنا الفاخوري، تاريخ الادب العربي، بيروت، ١٩٦٠.
- ٨- د. محمد مندور، الادب والنقد القاهرة، ١٩٤٨.
- ٩- د. محمد التويهي، النقد الادبي الحديث.
- ١٠- كارلوني وفيلو، النقد الادبي، ترجمة كيتي سالم، بيروت، ١٩٧٤.
- ١١- د. عبد الجبار المطلبي، الشعراء نقاداً، دراسات في الادب الاسلامي والاموي، بغداد ١٩٨٦.
- ١٢- د. عبد الجبار المطلبي، مواقف في الادب والنقد، بغداد، ١٩٨٠.
- ١٣- د. احمد بدوي، أسس النقد الادبي عند العرب، الطبعة الاولى، القاهرة، ١٩٥٨.
- ١٤- امين سلامة، ترجمة كوميديات، اريستوفانيس، المجلد الاول، وزارة الثقافة والفنون، بغداد، ١٩٧٨.
- ١٥- د. احمد امين، النقد الادبي، الطبعة الرابعة، بيروت، ١٩٦٧.
- ١٦- ديوان بن مقبل، تحقيق د. عزة حسن، دمشق، ١٩٦٢.
- ١٧- ديوان كعب بن زهير، شرح السكري، ابو سعيد الحسن بن الحسين، القاهرة، ١٩٥٠.
- ١٨- ديوان النابغة الذبياني، مصطفى صادق الرافعي، بيروت، ١٩٦٠.
- ١٩- جمهرة اشعار العرب، لابي زيد محمد بن الخطاب القرشي، تحقيق علي محمد البجاوي، القاهرة، ١٩٢٦.
- ٢٠- د. احسان النص، حسان بن ثابت، مصر، ٩٧٤.
- ٢١- أسكوت جيمس، صناعة الادب وبعض مبادئ النقد في ضوء النظريات النقد القديمة والحديثة، ترجمة هاشم الهنداوي، مراجعة د. عزيز المطلبي، بغداد ١٩٨٦.
- ٢٢- د. احمد مطلوب، دراسات بلاغية ونقدية، بغداد، ١٩٨٠.
- ٢٣- الامام ابي منصور الثعالبي، الرسالة الاولى، الايجاز والاعجاز، بيروت، ١٣٠١هـ.
- ٢٤- احمد الهاشمي، جواهر البلاغة في المعاني والبيان والبدع، بيروت.
- ٢٥- البيان والتبيين، للجاحظ، تحقيق وشرح عبدالسلام محمد هارون، الطبعة الخامسة، القاهرة، ١٩٨٥.

- ٢٦- رشيد فندي، مناقشات حول خاني، دراسة نقدية، بغداد، ١٩٨٦.
- ٢٧- القرآن الكريم، سورة الشعراء، الآية (٢٢).
- ٢٨- د. احمد كمال زكي، النقد الادبي الحديث اصوله واتجاهاته، القاهرة، ١٩٧٢.
- ٢٩- محمد عبد الرؤوف المناوي، فيض التقدير، مصر ١٩٣٨.
- ٣٠- ارسطو طاليس، فن الشعر، ترجمه عن اليونانية وشرحه وحقق نصوصه د. عبدالرحمن بدوي، الطبعة الثانية، بيروت، ١٩٧٣.
- ٣١- القرآن الكريم، سورة البقرة.

سهرچاوهی ئینگلیزی

- (1) Ed. Doniach, w. s. The concise oxford English- Arabic Dictionry oxford universtiy press, 1982.
- (2) Ed. Hornby, A. s. oxford Advanced learner s Dic- tionary of current Eng- lish, oxford universtiy pr-ess, 1974.
- (3) coles Editorial Boord, Dictionary of litrary, perms.
- (4) Ed. The National lexicographic Boord, Albert, H. more head, The new American Rogets, college, The esaurus, U. S A. January,

چاپکراوه‌کانی ده‌زگای ئاراس له ساڵی ۲۰۰۳

- ۱۷: ۱۹۳ - کوردستان نیشتمانی یه‌که‌مینى سۆمه‌رییه‌کانه. نووسینی: هاوړی باخه‌وان.
- ۱۸: ۱۹۴ - الإنتفاضات البارزانية. تألیف: کاس قفطان.
- ۱۹: ۱۹۵ - گۆرانیبیژه نهمه‌کان - به‌شى دووهم. دانانی: باکوری.
- ۲۰: ۱۹۶ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۱. د. جمال رشید أحمد.
- ۲۱: ۱۹۷ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۲. د. جمال رشید أحمد.
- ۲۲: ۱۹۸ - كۆچره... كۆچره. عه‌بدوڵلا سه‌راج.
- ۲۳: ۱۹۹ - به‌هاری ره‌ش. ئەحمەد محەمەد ئیسماعیل.
- ۲۴: ۲۰۰ - به‌فریا ئەشکه‌وتی مراز. ره‌زا سه‌یید گۆل به‌رنجی.
- ۲۵: ۲۰۱ - خاتون T. رۆمان: میلان کوندی‌را. وه‌رگێرانی له‌ فرەنسبییه‌وه. د. ئەحمەدی مه‌لا.
- ۲۶: ۲۰۲ - په‌یام بۆ گریکستان. نیکۆس کازانتزاکیس. یاده‌وه‌ری. وه‌رگێرانی له‌ فارسییه‌وه: دلاوه‌ر قه‌رده‌اغی.
- ۲۷: ۲۰۳ - فرانسيسکۆس قه‌دیسی من. رۆمان. نیکۆس کازانتزاکیس. وه‌رگێرانی له‌ سویدییه‌وه: دلاوه‌ر قه‌رده‌اغی.
- ۲۸: ۲۰۴ - ناوی کتیب: ژبان و به‌ره‌مه‌کانی ئیسماعیل حه‌قی شاره‌یس. کۆکردنه‌وه و پێشه‌کی: ئومید ناشنا
- ۲۹: ۲۰۵ - په‌یدا‌بوونی ره‌خه‌ی ئەده‌بی له‌ شیعی کلاسیکی کوردیدا. عه‌بدوڵلا یاسین نامیدی.

- ۱: ۱۷۷ - بیره‌وه‌رییه‌کانی سه‌عید ناکام
- ۲: ۱۷۸ - البارزانی. مسرحية للأطفال. تألیف: أحمد إسماعیل إسماعیل
- ۳: ۱۷۹ - بارزانی. شانۆگه‌ری بۆ مندالان. نووسینی: ئەحمەد ئیسماعیل ئیسماعیل. وه‌رگێرانی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه: مه‌هدی خۆشناو.
- ۴: ۱۸۰ - کابینه‌ی چواره‌م: ته‌مه‌نیکی که‌م و به‌ره‌مه‌تیکی زۆر. چالاکییه‌کانی حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان له‌ ساڵی ۲۰۰۲دا.
- ۵: ۱۸۱ - من مهاباد الى اراس. ترجمه من الفارسية الى الكردية: شوکت شیخ یزدین. نقله الى العربية: شاخوان کرکۆکی.
- ۶: ۱۸۲ - ته‌می سه‌ر خه‌ره‌ند. رۆمان. شپێزاد هه‌سه‌ن.
- ۷: ۱۸۳ - بارگه‌ی یاران. سه‌ره‌مه‌ی شیعی هیتمن.
- ۸: ۱۸۴ - هه‌واری خالی. سه‌ره‌مه‌ی نووسینی هیتمن.
- ۹: ۱۸۵ - زینده‌خه‌و - رۆمان. نووسینی: فه‌تاح ئەمیری.
- ۱۰: ۱۸۶ - پیاویکی شه‌یقه‌ ره‌شی پالتۆره‌شی پیتلاو شین. رۆمان: د. فه‌ره‌اد پیریال.
- ۱۱: ۱۸۷ - هه‌یه‌. رۆمانی: سه‌لام عه‌بدوڵلا.
- ۱۲: ۱۸۸ - ئاقیستا - له‌میتزیه‌ترین سه‌روودی کورد. کۆکردنه‌وه و وه‌رگێرانی و لیکۆلینه‌وه: جه‌لیل عه‌باسی - ج. قه‌قنه‌س.
- ۱۳: ۱۸۹ - خه‌نجه‌ره‌ زێرینه‌که‌ی عومه‌ر قادر. نووسینی: جۆن هنری میولر. وه‌رگێرانی له‌ ئەلمانیه‌یه‌وه: ناصح ئیبراهیم عه‌بدووه‌حمان دزه‌یی. بژارکردن و دا‌رشته‌وه‌ی: غه‌ریب پشه‌وه‌ری.
- ۱۴: ۱۹۰ - الجیش الأيوبي في عهد صلاح الدين (ترکییه‌. تنظیمه‌. أسلحه‌ته‌. به‌حریته‌. و أبرز المعارك التي خاضها). تألیف: الأستاذ الدكتور محسن محمد حسين.
- ۱۵: ۱۹۱ - کورد و کوردستان - لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌ سه‌باره‌ت به‌باری رۆشنبیری و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و جوگرافی کوردستان، ساڵی ۱۹۲۳ له‌ فه‌له‌ستین به‌ئینگلیزی چاپ کراوه‌. نووسینی: کۆمه‌لیک له‌ پسپۆزان و ئەفسه‌رانی سیاسی ئینگلیز. وه‌رگێرانی: حسین عوسمان نیرگسه‌جاری و حسین ئەحمەد جاف.
- ۱۶: ۱۹۲ - ئەنفال و ئافره‌تی کورد. دانانی: عه‌داله‌ت عومه‌ر سالح.